20

மயிலிராவணன்

கதை.

உ

கடவுள் துணை.

நாரதமகாமுனிவர் கௌதமரிஷிக்கு
உபதேசித்தருளிய

மயிலிராவணன் கதை.

இஃது
வீ. இராஜு முதலியாரவர்களால்
பார்வையிடப்பட்டு.

மதுரை புதுமண்டபம் புத்தகஷாப்
பி. நா. சி. கடைகாரியம்,
மு. கிருஷ்ணப்பிள்ளை அவர்களால்

பிடாரித்தாங்கல்.
நாராயணசாமிமுதலியார் குமாரர்
சிதம்பரமுதலியாரவர்களது
சென்னை
வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1917.

உ

கணபதிதுணை.

நீதிநெறி நாடக உபாத்தியாயர்

சங்கிலியாபிள்ளை யவர்களியற்றிய

புதியவர்ணமெட்டுள்ள

நீ தி நெ றி

அரிச்சந்திர நாடகம்.

அச்சிட்டுவந்துவிட்டது.

இதற்குமுன் இப்பெரும் நாடகத்தை சில வர்ணமெட்டுகளா லமைத்து நீதிநெறி அரிச்சந்திர நாடகமெனப் பெயர் கொடுத்துப் பாடி வித்வான் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, சங்கிலியாபிள்ளை யவர்களால்இப்போது தற்கால நாகரீகத்துக்கேற்றவாறு - பாரீஸ், இந்துஸ்தான், திருப்புகழ் முதலிய பலவர்ணமெட்டுகளிற் புதிதாய் அமைத்து நீதிநெறிநாடக உபாத்தியாயர் சங்கிலியாபிள்ளை யியற்றிய புதிய வர்ணமெட்டுள்ள அரிச்சந்திர நாடகமெனப் பெயர்கொடுத்து ஷை உபாத்தியாயரைப்போல லெத்தகிராப்படமும் அத்துடன் ஷை புஸ்தகத்துக்கேற்ற ஐதீகப்படங்களும் சேர்த்து உயர்ந்த கிளேஸ்காகிதத்தில் அச்சிட்டுநேர்த்தியான காலிக்கோ பயிண்டு செய்து விற்பனைக்கு தயாராயிருக்கிறது. ஷை புஸ்தகம் 1-க்கு விலை ரூபா 1 8 0 பிரியமுள்ளவர்கள் நேரிலும், வி-பி-போஸ்டு மூலமாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இப்படிக்கு,

பி. நா. சிதம்பரமுதலியார்

பிரம்பூர் பாரெக்ஸ் போஸ்டு.

மதராஸ்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

நாரதமகாமுனிவர் கௌதமரிஷிக்கு
உபதேசித்தருளிய

மயிலிராவணன்கதை.

காப்பு.

அறுசீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

நாடியபொருள்கைகூடும் ஞானமும்புகழுமுண்டாம்
வீடியர்வழியதாக்கும் வேதியன்கமலநோக்கும்
நீடியவரக்கர்சேனை நீறுபட்டழியவாகை
சூடியசிலையிராமன் றோள்வலிகூறுவோர்க்கே.

முகவுரை.

கடல்புடைசூழ்ந்த நெடியவுலகத்திலே இராமாயணமென்று கூறத்தக்க இந்த வசனகாவியமானது மானிடருக்கு சித்திமுத்தி பத்தி வயிராக்கியங்களை தருதலாலும் ஆணவம் மாயை காமியமென்னுமும்மலங்களை நீக்கலாலும் மெய்வாய்கண் மூக்கு செவியென்னும் ஐம்பொறிகளை பரிசுத்தமாக்கலாலும் சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்னும் ஐம்புலன்களை நோக்கலாலும் பிறவிப்பிணிகளைத்தீர்க்கலாலும் அதிக சிறப்புடையதாய் நீடுபுகழோங்கி நின்றது.

கதையின் வரலாறு.

இந்த மயிலிராவணன் என்கிற இராக்ஷதனுடைய சரித்திரத்தைச் சிற்றறிவினனாகிய யான் கதைசொல்லப் போகிறேனென்று நாரதமகாமுனிவர் கௌதமரிஷிக்குச் சொல்லத் தொடங்கினார். கேளுமையா கௌதமரிஷியே ஆதிகாலத்தில் ஸ்ரீராமரானவர் தென்னிலங்கை யென்கிற பட்டணத்திற் கரசனாகிய இராவணனை சம்மாரஞ்

செய்யும்பொருட்டு எழுபதுவெள்ளம் வானரச்சேனையுடன் தண்டத்தலைவர் அணித்தலைவர் படைத்தலைவர் முதலிய சேனசமுத்திரங்களோடு சுவாமியானவர் சமுத்திரக்கரையிலேபோய்இறங்கி சேதுவையணைகட்டி தென்னிலங்கைக் கரையிலிருந்து இராவணனுடனேபோர்புரிந்துக் கொண்டிருக்கிற காலத்தில் அதிகாயன் மகாமாயன்நிகும்பன் அகம்பன் கும்பகர்னன் சம்புமாலி இந்திரசித்து முதலான பற்பல அரக்கர்சேனைகளும் இராவணனுடைய பிள்ளைகளும் இரணக்களத்திலே கைவேறு மெய்வேறு கால்வேறுதலைவேறுதொடைவேறு இடைவேறு முழங்கால் வேறு கணுக்கால்வேறாக ராக்ஷசசேனைகள் பலவாறாய் சிதைந்து மாண்டுபோனார்கள்,

இந்தவிசேஷமெல்லாம் இராவணன்கேட்டு கையிலிருந்த ஆயுதங்களைக் கீழேபோட்டுத் திடீரென்று சிங்காதனத்தின்மீ திருந்தபடியே பூமியில்விழுந்து அதிக விசாரத்தோடு மூர்ச்சையடைந்தான் சற்றுநேரம் சென்றபின் மறுபடியும் இராவணன்மூர்ச்சை தெளிந்து எழுந்து அழுது கடவுளைத்தொழுது மனமென்கிற வில்லைக்குழைந்து மந்திரிமார்களை யழைத்துவாருங்கள் மந்திரிகளே ராமன் லட்சுமணன் என்கிற இரண்டுமனிதரும் அனேக வானரசேனையோடு கூடி வந்து யுத்தங்களானவிடத்தில் அதிகாயன் மகாமாயன் நிகும்பன் கும்பகர்னன் சம்புமாலி இந்திரசித்து மயேந்திரசித்து முதலிய தம்பிமாரும் அனேகபுத்திரர்களும் இரதகஜதுரகபதாதிகளும் யானையும் சதுரங்கசேனையும் அந்த இரண்டுமனிதர் கையினாலே இறந்துபோனார்கள் அப்படியிருக்க என்சரீரமாத்திரம் என்ன புதுமையுடையது இந்தப் பொல்லாத காயமானது நில்லாமலும் ஒருவரோடு சொல்லாமலும் போகுமென்று எல்லாரு மறிவதுபோல நாமுமறிந்திருந்தும் தம்பிமார்களை யிழந்து அரசாட்சிசெய்வ தெப்படியென்று விசனப்படுகிறபோது மந்திரிகள் இராவணேசுவரனைப் பார்த்து வாருமையா சுவாமி நீரே விசாரப்பட்டால் அடியோங்க ளெப்படி பிழைப்போம் இனிமேலாகிறதென்ன இப்போ இலங்கையிலே யுண்டான யானை சேனை குதிரை ஒட்டகமுதலிய படைகளையுங்கூட்டி அந்த இராமலட்சுமணருக் கெதிராக நாட்டி நம்முடைய சவுரியங்களைக் காட்டி வானர சேனைகளை வாட்டி மிதமாக யெண்ணி அதமாகப் பண்ணிவருவோம் அஞ்சாதே சுவாமியென்று தைரியங்கூற இதுகளை யெல்லாங் கேட்டு இராவணன் மகிழ்ந்து புகழ்ந்து மந்திரிகளைப் பார்த்து மமதைகொண்டார்த்து நல்லது நல்லது சரி சரி ஆம் ஆம் என்று பலவாறாகக்கூறி ஆணவமீறி தன்னுடைய ராணுவங்களாகிய யானை

குதிரை யொட்டை முதலியவைகளையும் சதுரங்கசேனைகளையும் வரும்படி ஆக்கியாபித்து இராவணனானவன் வெளியிலே வந்துதன்னுடைய தேரின்மீதேறி ஜயம்ஜெயமென்றுகூறி சகல ஆடம்பரத்துடனேயுத்தகளத்திலே வந்து நின்றுக்கொண்டு இராமசுவாமியைப்பார்த்து ஒருவார்த்தை சொல்லத் தொடங்கினான்.

ஓஓ மானிடர்களே மரித்துப்போன பிணங்களே நற்குணமில்லாக் குணங்களே ஈக்கள்மொய்க்கும் பிணங்களே என் தம்பிமார்களை நீங்களிருவருமல்லவோ கொன்றீர்கள் நல்லதாகட்டும் இதோ ஒருநொடியில் உங்களைக் கொல்லுகிறேன் அம்புகளாலே வெல்லுகிறேன் யமனுக் கிரைகொடுக்கச் சொல்லுகிறேன் உங்கள்சரீரத்தைச் சல்லடைக்கண்கள்போற் றுளைத்துக் கொல்லுகிறேனென்று மீசைதுடிக்க ஆக்கரித்துப் பற்களை நறநறவென்று கடித்து வில்லை வளைத்து நாணியேற்றி அண்டங்களெல்லாம் கிடுகிடுவென்று நடுங்கும்படி பயமுறுத்தினான் இராமசுவாமிக்குக் கோபம்வந்து கோதண்டத்தை வளைத்து நாணியேற்றி பாணப்பிரயோகஞ் செய்கிறபோது அநேகமாயிரமாயிரம் சேனைகளும் காலால்களும் யுத்தகளத்தில் இறந்துபோய் ஒருவனாகநின்று இராவணன் யுத்தம்பண்ணுகிறபோது இராமசுவாமி பாணத்தினாலே அடிபட்டு புறமுதுகிட்டோடி இலங்காபுரியைநாடி அரண்மனையைத் தேடி அந்தப்புரத்திற்போய் படுத்துக்கொண்டு அதிக விசாரத்துடனே யிருந்தான் அப்படியிருக்கிற காலத்திலே பிரகஸ்தனென்கிற மந்திரி இராவணனண்டையில்வந்து விசாரமாக யிருக்கிறவனைப் பார்த்து வாருமையா சுவாமி நீர் பராக்கிரமசாலியாயிருந்தும் இப்படியாகத் துயரப்பட்டிருந்தா லாகிறதென்னவென்று சொல்லுகிறபோது இராவணன் சொல்லுகிறான்.

வாரும்பிள்ளாய் மந்திரிபிரதானி தண்டுத்தலைவனே நான்சீதையைக்கொண்டுவந்த நிமித்தம் இலங்கையிலே என்றுமில்லாத அனர்த்தம்வந்து தம்பிமார்களாகிய கும்பகர்னன் இந்திரசித்து முதலானவரும்போய் நானொருவனுமே நின்றேன் இனிமேலிருந்து துயரம் பொறுக்கப்போகிற தில்லையென்று வெகு விசனமாக அழுகிறபோது மந்திரி அந்த இராமலட்சுமணனை ஒருவராலும் வெல்லப்போகாது அந்த சீதையைக் கொண்டுபோய் இராமசுவாமி முன்னே விட்டு சரணாகதியென்று சொன்னால் தயவுசெய்வார் என்றுசொன்னமாத்திரத்திலே இராவணன் சொல்லுகிறான் வாரும்பிள்ளாய் பிரகஸ

ஸ்தனே என்தம்பியாகிய விபீஷணனங்கே யிருந்துக்கொண்டு இத்தனைபேரையுங் கொல்லச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறுன் அவனிருக்கிறவிடத்தே நான் சரணமென்று சொல்லப்போகிறதில்லை சீதையைவிடுகிறதுமில்லை அப்படிப்பட்ட தம்பிமார் போனபிற்பாடு இப்படிப்பட்ட காரியம் நடவாது அவர்களுக்கு எந்தவழி யாச்சுதோ அந்தவழி நமக்கும் ஆகுது வேறே யோசனையில்லையென்று தன்னுடைய அயாசமெல்லாம் ஆற்றித்திட்டஞ் சொல்லி அழுதுமூர்ச்சை தெளிந்து எழுந்து சற்றுநேரம் சும்மாயிருந்தான் அப்படி யிருந்த இராவணனைப் பார்த்து மந்திரி சொல்லுகிறுன் வாருமையா சுவாமி அவர்களை ஜெயிக்குமுபாயம் ஒன்றிருக்கிறது அதெப்படி யென்றுல் பாதாள யிலங்கையிலே உம்முடைய தாயாதி வர்க்கத்திலே தம்பியாகிய மயிலிராவண னிருக்கிறுன் அவனே மாயாவினேதி கபடநாடக சூஸ்திராவதாரி சதுர்விதவுபாயி அவனை மூவராலும் தேவராலும் யாவராலும் ஜெயிக்கப்போகாது மகாசுத்தவீரன் சத்துருசம்மாரன் அப்பேர்ப்பட்டவனிருக்க உமக்குயோசனையென்ன அவனை அழைப்பித்தால் அவனிந்த எழுபதுவெள்ளஞ் சேனையையும் செயிக்கவேண்டுமென்றுலும் ஜெயிப்பான் அல்லது இராமலட்சுமணுளிருவரையும் பாதாளலங்கையிலே காளிக்குப் பலியிடச்சொன்னுலும் பலியிடுவான் அப்படிப்பட்ட பராக்கிரமசாலியாகிய தம்பியிருக்கும்போது ஏன் துயரப்படுகிறீர் சீக்கிரத்திலே மயிலிராவணனை அழைத்து எந்தவிதத்திலேயும் இராமலட்சுமணுளை ஜெயிக்கவேண்டுமென்று பிரகஸ்தனென்னு மந்திரிகூற இராவணன்செவியிலே ஈரமரத்தில் வயிரவாணி கடாவினுற்போலுமேறிற்று.

இராவணன் அதுமெய்தான் நல்லயோசனை சொன்னீரென்று பிரகஸ்தனுக்கு வேண்டிய வெகுமதிகொடுத்து கனகாபிஷேகம் செய்து பின்பு இராவணனுனவன் சீக்கிரத்திலே மயிலிராவணன் வரத்தக்கதாக மனதிலேநினைத்தான் அப்போது பாதாளயிலங்கையிலே தேவேந்திரன்போல் கொலுவிருக்கிற மயிலிராவணனுக்குந் தெரிந்தது உடனே மயிலிராவணனுனவன் யோசனைசெய்து நம்தமயனுர் இலங்காபுரியை யாளுகிற இராவணேஸ்வரனுக்கு என்ன ஆபத்து வந்ததோ தெரியாது அவன் நெடுநாளாக நம்மை நினைத்த தில்லை ஆதலால் என்னவேலை யிருந்தபோதிலும் இப்போதேபோய் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று தன்மனதிலே யெண்ணி யோசனைபண்ணி மந்திரிகளையழைத்து அப்பாநான் இலங்கைக்குப் போய் வருகிறேன் நான்வருமளவும் நீங்கள் சாவதானமாகப் பாதுகாத்திருக்க வெ

ன்று சொல்லிவிட்டு மயிலிராவணன் இலங்காபுரி பட்டணத்துக்கு வந்துவிட்டான் அந்த இலங்கையின் அதிசயமெல்லாம் பார்த்தான் எல்லாம் பாழாயிருப்பதைப் பார்த்துக்கொண்டு அந்தப் புறத்திலே போனான் இராவணன் ஒருவனாகயிருக்கிறதைக் கண்டான் தமையனுடைய இராவணேஸ்வரனுக்கு சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு ஒருவார்த்தை சொல்லுகிறான் வாருமையா சுவாமி பட்டணமெல்லாம் பாழாய்க் கிடக்கிறதென்ன அதிக விசாரத்தை அடைந்திருக்கிறதென்ன இதுவெல்லாம் உண்மையாகச் சொல்லவேண்டுமென்று அஞ்சலிசெய்துக் கேட்க இராவணன் சொல்லுகிறான்.

வாரும்பிள்ளாய் தம்பி முன்னாலே தசரதமகாராசாவினுடைய பிள்ளை இராமலட்சுமணர் இருவரும் தண்டகாரண்ணிய வனத்திலே வந்திருந்தார்கள் அப்போது நமதுதங்கை சூர்ப்பனகையினுடைய மூக்குமுலையைப் போக்கினார்கள் அவளிங்கேவந்து முறையிட்டாள் அப்போது நான்போய் அந்த ராமனுடைய தேவியாகிய சீதையை யெடுத்துக்கொண்டு வந்தேன் அன்றுமுதல் இலங்கையிலே அனர்த்தம் வந்தது அனுமாரென்கிற குரங்குசீதையைப் பார்க்கவந்தவிடத்திலே பட்டணமெல்லாம் சுட்டுக் கொட்டைபரப்பி அக்ஷயகுமாரனையுங் கொன்று அநேக ராக்ஷதரையுங் கொன்றுவிட்டுப் போயிற்று பின்பு இராமசுவாமி அவர்தம்பிஇலட்சுமணன் பின்னும் சுக்ரீவன் அங்கதன் நீலன் நளீன் குமுதன் சாம்புவனிப்படி. எழுபதுவெள்ளம் சேனையும் கூட்டிவந்து சேதுவை அணைக்கட்டி இலங்கையிலேவந்து யுத்தங்களாகிறபோது அதிகாயன்மகாமாயன் இந்திரசித்து கும்பகர்னன் அநேக ராட்சதர்களும் கட்டுக்கெட்டுப்பட்டுப் போனார்களென்று சொன்னமாத்திரத்திலே இந்த வசனங்களை மயிலிராவணன்கேட்டு அதிக துயரப்பட்டு அநேகங்கிளைகளில் இலைகாய்களுடனே இருக்கப்பட்ட ஒருபெரியவிருக்ஷத்தை அடியோடே அறுத்துவிட்டா லெவ்வாறுவிழுமோ அவ்வாறுபோலக் கீழேவிழுந்து அழுது கடவுளைத்தொழுது அணிந்து பணிந்துகோபந்தணிந்து ஒருவாறு மனந்துணிந்து சொல்லுகிறான்.

வாருமையா சுவாமி நீர்சகலவல்லவரையுங் கொன்று சுவர்க்கத்துக்கு அனுப்பினபின்பு எம்மைபழைப்பித்தீர் முன்னதாகவே உனக்கென்னதென்று தெரியாமற்போயிற்றே இப்போது நான் செய்யவேண்டியதென்னவென்று கேட்க இராவணேஸ்வரன் கூறுகிறான் கேளும்பிள்ளாய் தம்பி இராமலட்சுமணாள் இரண்டுபேரும் மகா

பராக்கிரமசாலிகள் அவர்கள் வானரசேனைகளுடன் நம்முடைய தம்பி விபீஷணனையும் அழைத்துக்கொண்டு இலங்கை நகரெல்லாம் சுட்டு அநர்த்தம் செய்துவிட்டார்கள் அந்த இராமலட்சுமணனை ஒருவனாலும் செயிக்கக்கூடாது நானும் அநேகமான யுத்தங்கள்செய்து இராமபாணத்தின் முன்பாக நிற்கக்கூடாமல் முறிந்தோடி வந்தேன் அவர்கள் மனிதனாக இருக்கவில்லை அவர்களை சம்மாரஞ்செய்ய எவ்வித வுபாயமுண்டோ அவ்விதவுபாயஞ் செய்யும் பிள்ளாயென்று இராவணன்சொல்ல மயிலிராவணன் சொல்லுகிறான் கேளுமையா சுவாமி இந்த எழுபதுவெள்ளஞ் சேனையும் இராமலட்சுமணன் இரண்டுபேரையும் ஆகாயமார்க்கமாய் அதிகவினோதத்துடன் கொண்டுபோய் பாதாளயிலங்கையிலே என்னுடைய காளிகாதேவிக்கும் பலிகொடுக்கிறே னென்று சொல்லி உறுதிப்பாடு செய்துக்கொண்டு தன்னரண்மனை வந்து சேர்ந்து மந்திரிமார்களோடுதான் இலங்கைக்குப் போனதும் அவ்விடத்தில் நடந்த விபரமுந்தான் இராவணனுக்குச் சபதஞ்செய்துவந்ததும் இதுகளெல்லாம் சவிஸ்தாரமாகச்சொல்லி இனிமேல் எப்படி செயிப்போமென்று மந்திரிபிரதானிகளோடு ஆலோசனை செய்துக்கொண்டிருந்தான்.

இங்கே இப்படியிருக்கும்போது சீதாதேவியம்மனருகில் காத்துக்கொண்டிருக்கிற விபீஷணருடைய பெண் திரிச்சடையானவள் மனதிற் கவலைகொண்டு மயிலிராவணன்வந்து இராவணனுடனே பிரதிக்கினை செய்துக்கொண்டுபோன விசேஷமெல்லாம் கேட்டினி நாமென்ன செய்யப்போகிறோமென்றெண்ணி நம்முடைய பிதாவாகிய விபீஷணருஞ் சுவாமியை சரணாகதியென்று அடைந்திருக்கிறாரே அவருடன் இந்த விசேஷமெல்லாம் யாவர் அறிவிக்கப்போகிறார்களென்று மனங்கசிந்து நசிந்து அதிக துக்கத்துடனே அழுதுக்கொண்டு அவன் மகாமாயாவினோதி கபடநாடக சூஸ்திராவதாரியென்று யோசனை செய்துக்கொண்டிருக்கிற சமயத்தில் வாயுபகவானானவர் அவ்விடம் வந்தார் அப்போது திரிச்சடையானவள் பார்த்து வாருமையா சுவாமி வாயுபகவானே நானொரு விசேடஞ் சொல்லுகிறேன் அதைக்கருத்தூன்றி சாவதானமாய்க்கேளும் அதென்னவெனில் அதிசயமானவிசேஷம் அதை யாரொருவருக்கும் நீர் தெரிவிக்கக்கூடாது நீர் சர்வலோகரக்ஷகராகிய இராமசுவாமிக்குயிர்த்துணையானவர் ஆகையால் நானும்முடன் சொல்லுகிறேன் நீர் தவிர மற்றொருவரறியக்கூடாது அது விபீஷணருக்கு தெரிந்திருக்

ும் ஆகையால் மயிலிராவணன் இராவணனுடன் பிரதிக்கினை செய் ச்கொண்டு போன விசேஷமென்னவென்றால் இன்றையயிரவில் ப னைந்து நாழிகைக்குமேல் இராமலட்சுமணன் இருவரையும் கொண் போய் பாதாள இலங்கையிலிருக்கும் தன்னுடைய காளிகாதேவிக் ப் பலியிடுகிறேனென்று பிரதிக்கினை செய்துக்கொண்டுபோனான் அ ல் மாயாவிநோதி ஒருவராலும் செயிக்ககூடாதவன் அவன் எந் ரூபமெடுத்து மோசம்பண்ணுவானோ தெரியாது அவனுடைய கப மெல்லாம் விபூஷணத்திற்குத் தெரியவரும் இதெல்லாம் அவருக்கு சொல்லி எவ்வித ஜாக்கிரதையாயிருக்கவேணுமோ அவ்விதமா யிரு கச்சொல்லி வரவேண்டுமென்று சொன்ன மாத்திரத்தில் வாயுபக னும் அப்படியே சம்மதித்துப் போய்வருகிறேனென்று திரிச்ச டையாளிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு விபூஷணரைவந்து கண் ார் விபூஷணர் வாயுபகவானைப்பார்த்து அதிக வணக்கத்தோடு சொ லுகின்றார்.

வாருமையாசுவாமி வாயுபகவானே நீர் எங்கேவந்தீர் நான் உம் மக்கண்டு வெகுநாளாச்சுது நீர் வந்தசங்கதியைத் தெரியப்படுத் மையாவென்றுகேட்க வாயுபகவானவர் சொல்லுகிறார் கேளும் பூஷணரே மயிலிராவணனையழைப்பித்து தன்னுடைய துயரமெல் ந்து சொன்னபோது மயிலிராவணன்சொல்லிய தென்னவென்றால் த்தஞ்செய்வதற்குமுன் சொல்லாமல் இப்போது காரியமுடிந்த பி கு என்னையழைப்பித்தீர் ஆகிலும் பெரிதல்ல உன் பிள்ளைகளாகிய க்ஷயகுமாரன் அதிகாயன் மகாகாயன் இந்திரசித்து கும்பகர்னன் தலான சேனைப்படைகளைக்கொன்றவர்கள் இராமலட்சுமணன் தா ன அப்படிப்பட்ட பராக்கிரமசாலிகளான அவ்விருவரையும் இன் யத்தினம் இரவில் பதினைந்துநாழிகைக்குப் பாதாள இலங்கைக் கொண்டுபோய் என்னுடைய காளிகாதேவிக்குப் பலிகொடுக்கிறே ன்று சபதங்கூறித் தனக்குவேண்டிய திரவியங்களும் பெற்றுக் காண்டுபோனானும் இந்தச் சமாச்சாரம் திரிச்சடையாள் கேட்டுக் காண்டிருந்து இவ்விடத்தில் ஒருவருமில்லையேயென்று துயரப்பட் க்கொண்டிருக்கிற சமயத்தில் நான் அவ்விடத்திற்குப்போனேன் அ போது திரிச்சடையானவள் என்னையழைத்து சுவாமி உம்மாலே காரியமாகவேண்டுமென்று இந்த விசேஷங்களை உமக்குச் சொல் ராமசுவாமிக்கு அறிக்கை செய்யும்படி சொன்னாளென்று சொல் வாயுபகவானும் தான் இருக்கிறவிடத்துக்குப் போய்விட்டார்.

வாயுபகவான் போனபின்பு விபூஷணர் அதிகவிசாரத்தை அடைந்து இதற்கென்னசெய்வோமென்று மனமிடைந்து அவன் மகா கபடநாடக சூஸ்திராவதாரி நானாவிதரூபாதிகாரி அவன் என்னைப்போலும் உருவமெடுத்து மோசம்பண்ணுவான் பற்பலரூபங்களாகவும் நண்ணுவானென மிகவும் எண்ணி யோசனைபண்ணி சுவாமிசபையிலே எவ்வாறு சொல்லுவோமெனக் கருத்திலிருத்தி சுக்ரீபன் அங்கதன் சாம்புவன் நீலன் அநுமாரிவ்வித யூதபதிவெள்ளஞ் சேனையுடனே கொலுவிருக்கிற சமயத்திலே விபூஷணர்போனார் இராமசுவாமி கண்டு மகிழ்வுகொண்டுசொல்லுகிறார் வாரும் விபூஷணரே உம்முடைய முகம் பூரணச்சந்திரன்போலும் மலர்ந்ததாமரை மலர்போலும் இருக்குமே யாதுகாரணத்தில் முகங்கறுத்து அகம்வெறுத்து மனங்கருகி கண்ணீருருகி துயரம்பெருகி அதிக விசாரமடைந்திருப்பதேதென்று சொல்ல விபூஷணனெழுந்து காலில்விழுந்து கைகட்டி வாய்புதைத்துச் சரீரம் படபடத்து மெள்ளமெள்ளக் கிட்டசென்று சுவாமியைப் பார்த்து நடந்தவிசேடங்கள்யாவு மொளியாமற்சொன்னார். அவைகள்யாவும் இராமசுவாமிகேட்டு ஆலோசனைசெய்து சாம்புவன் முதலிய சகலரையும் அழைப்பித்து விபூஷணர்கூறிய விசேடமெல்லாஞ்சொல்லி இன்றிரவு பதினைந்துநாழிகையளவிலே மயிலிராவணன் நம்மையாவரையும் மோசம்பண்ணுகிறேனென்று கூறிப்போனானும் அதற்கென்ன வுபாயமுண்டோ அவ்விதவுபாயம் செய்யுங்களென்ன சுக்ரீவன்கேட்டு விபூஷணரைப்பார்த்து சொல்லுகிறான் வாருமையா விபூஷணரே மயிலிராவணனென்பவன்யாவன் அவனிருப்பிடமெங்கே அவன் பூர்வோத்திரமென்ன அவன் இராவணனுக் கெவ்விதமாகப் பாத்தியஞ் சொல்லுமென்றுகூற விபூஷணர் சொல்லுகிறார்,

கேளும் சுக்ரீபசர்ப்பாத்திரனே அந்த மயிலிராவணன் என்பவன்பாதாளயிலங்கையிலே யிருக்கின்றவன் இராவணனுக்குத் தாயாதிவர்க்கத்திலே தம்பியாகவேண்டும் அவன்மகா மாயாவினோதி கபடநாடகசூஸ்திராவதாரி நானாவிதரூபாதிகாரி அவனையொருவராலும் செயிக்கப்போகாதென்று விபூஷணர் சுக்ரீபனுக்குச்சொல்ல எல்லாரும் கேட்டுக்கொண்டிருந்து யோசனைசெய்து அநுமாராலே ஆகவேண்டுமென்று நிச்சயம்பண்ணி சுவாமிகிட்டபோய் சுக்ரீபன் அங்கதன் விபூஷணர் சாம்புவன் இந்நாலுபேரும் சுவாமியுடனே என்ன சொல்லுகிறார்களென்றால் ஓ தசரதராஜ குமாரா ஜானகி மனோகராசுவாமி இந்தக்காரியமெல்லாம் அநுமார் ஒருவராலே யாகவேண்டுமே யொழிய மற்றொருவராலே யாகாதென்று சொன்னார்கள் இந்தவிசேட

மெல்லாம் அனுமார்கேட்டுத் தாமொன்றுமறியாதவர்போலே தலை
யைக்குனிந்துகொண்டிருந்தார். அப்போது சுவாமியானவர் வாரும்
அனுமாரே விபூஷணர்கூறிய விசேடத்துக்கு என்னவுபாயமுண்
டோ அவ்வுபாயங்களைச்செய்யுங்களென்று மறுமொழிகொடுக்க அ
னுமார்கேட்டு அச்சமென்பதை மண்ணிற்போட்டு ஆரவாரித்து ம
னம்பூரித்து சந்தோஷக்கடலிற்புகுந்து பெருமிகமிகுந்து சிங்கம்
போலத்துள்ளி லங்கைராவணனைத்தள்ளி மயிலிராவணன் சிரசைக்
கிள்ளி அவனுதிரத்தைக் கையிலள்ளி தாகந்தீர்ந்து மகிழ்ச்சிகூர்ந்து
வருகிறேன் வருகிறேனென்று சபதங்கூறி மமதையூறி சுவாமியை
ப்பணிந்து துணிந்துவந்தனையோடு சிந்தனைசெய்து கந்தபுஷ்பங்கள்
காலிற்பெய்து அஞ்சலிசெய்து வணங்கி இணங்கி ஒதுங்கிபதுங்கி
ஆடிப் பாட்டுகள்பாடிப் பூமாலைசூடிக் கடவுளைநாடி அவர்திருவடி
தேடி அன்போடே ஓடிவந்து நின்றார்.

அப்போது விபூஷணர் சுக்கிரீவன்சாம்புவன் இந்த மூன்றுபேரு
ம் அனுமாரைப்பார்த்து அவசியமான ஒருவிசேடம் சொல்லுகிறார்
நீர்மகாபராக்கிரமசாலியல்லவோ உமக்கு ஈடுசோடு ஒருவருமில்லைநீர்
ஆகாயம்பூமி பாதாளத்துக்கு வொன்றாய் சரீரமெடுக்க வேண்டுமெ
ன்றாலும் எடுப்பீர் நீர் மகாபுருஷசிங்கம் நாங்களென்ன சொல்லப்
போகிறோம் இன்றுராத்திரிக்குமாத்திரம் உம்முடைய வாலினாலே
யிந்த எழுபதுவெள்ளஞ் சேனைகளுக்கும் கோட்டையிட்டுக் கொண்
டிருந்து மகாசாக்கிரதையாகக் காக்கவேண்டுமென்று சொன்னமாத்
திரத்திலே அனுமார்கேட்டு மகிழ்ந்துபுகழ்ந்து அப்படியே ஆகட்டு
மென்றுசொன்னார் இப்படியிருக்கிற சமயத்திலே சூரியன் அஸ்தமா
னமாச்சுது உடனே அனுமாரானவர் எழுபதுவெள்ளஞ் சேனையை
யும் ஒன்றாகச்சேர்த்து தம்முடையவாலினாலே கோட்டையிட்டார்
கோட்டையானதெப்படியிருந்ததென்றால் ஆகாயம்பூமி பாதாளத்
துக்கு மூடுருவத்தக்கதாயிருந்து அக்கோட்டைக்கு வாசலெங்கே
யென்றால் அனுமாருடைய வாயிலேபுகுந்துசெவியிலே புறப்படவே
ண்டு மற்றபடிவாசலுமில்லை வழியுமில்லை ஒரு ஈ எறும்பும் நுழைய
ப்போகாது நுழையவேண்டுமென்றாலும் இடமில்லாமல் வாலுடான
வால் நெருக்கவும் அழுத்தமாகவும் கோட்டையிட்டுக்கொண்டிருக்கி
றசமயத்திலே இராமர் இலட்சுமண ரிரண்டுபேரும் ஓர்பர்ணசாலை
யிலே பள்ளிகொண்டிருந்தார்கள். அத்தருணத்தில் விபூஷணரும் சு
க்கிரீவரும்யோசனைசெய்து இன்றிரவில் நாலுசாமமும் நாம் சாக்கிரதை
யா யிருக்கவேண்டுமென்றுசொல்லி அங்கதனையழைப்பித்து அவ

னேடுகூட இலட்சுமணரையுங்கூட்டி விருதுமணிகளையாட்டி சந்தடிகளைக்காட்டி சிங்காதனங்களையிட்டி நித்திரையென்பதையோட்டி பற்பலவாத்தியமுழங்கவும் தருமதாளம் வழங்கவும் வேசையராடவும் வித்துவர் பாடவும் இப்படிநானாவிதவேடிக்கையோடு மகாஜாக்கிரதையாய் விழித்திருக்கும்படி கட்டளையிட்டு இந்தக்காரியத்தில் அசட்டையாயிருந்தால் நம்முடைய ஆக்கினைதெரியுமே என்றுசொல்லிகட்டுதிட்டஞ்செய்து நளனை அழைப்பித்து அவனுக்கும் அவ்வாறே கட்டளையிட்டருளி சுக்கிரீபன்-நீலன்-இவர்களை அழைப்பித்து தண்டம்-வேல்-வில்-வாள்முதலிய பலவிதஆயுதங்களையுங்கொடுத்து இன்றிரவில்தெற்குதிசைப்புறத்தில் பதனமாகக்காருங்களென்று கட்டளையிட்டருளி மகாவீரனான குமுதனை அழைப்பித்து அவனுக்குத்துணைக்கருவியாக இரண்டுலட்சம் வானரசேனைகளை கூட்டி சிறிதுவாக்கியங்களைக்கொடுத்து அப்பா நீ மேற்குத்திசைப்புறத்திலே இரவில் நாலுசாமமும சாக்கிரதையாகக்காருமென்று ஆக்கினையோடு தாக்கீதுசெய்து சாம்புவனை அழைப்பித்து அப்பா நீவடக்குதிசைப்புறத்திலே பதனமாகக்காருமென்று சட்டமோடு திட்டஞ்செய்து கிழக்குதிசைப்புறத்திலும் அவ்வாறே ஆவலோடு காவலாள்களை சேவகஞ்செய்யத் திட்டமோடு கட்டளையிட்டருளி சாமசாமத்துக்கு அங்கதன்நீலன் குமுதன் சாம்புவன்முதலியவர்களைப்பார்த்து விபூஷணரானவர் அவரவர்க்கு சாக்கிரதை சொல்லிக்கொண்டு அந்தக்கோட்டையைச் சுற்றிக்கொண்டுவந்தார் இப்படியிருக்கிறசமயத்திலே இரவில் பதினைந்துநாழிகையாச்சுது.

இனிமேல் மயில்ராவணன்கதை கூறுகின்றது.

நாரதமஹா முனியானவர் சொல்லுகிறார் கேளுமையா கௌதமரிஷியே இப்படி இவர்களிருக்கிற காலத்திலே பாதாள இலங்கையாளுகின்ற மயில்ராவணன் அன்றிரவில் பதினைந்து நாழிகையில் ஆலோசனைசெய்து தன்னுடைய அஞ்சன சாஸ்திரத்தை நெஞ்சில் நினைத்துப்பிராமணரை அழைத்து சாஸ்திரங்கேட்டு தன்மனந்திடச்சிந்தனுகி மந்திரிகளையழைத்துக் கெட்டிகாரனுக நான்குபேரை நேமித்தான் அவர்கள்யாரென்றால் சதூரனென்று மாயசத்தியனென்றும் சகலப்பிரமாணனென்றும் மகாமாய விஞேதியென்றும் நான்குபெயரையுடையவர்கள் இந்த நான்கு பேர்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு மகாபுஜபல பராக்கிரமத்துடன் புறப்பட்டான். வர்னமாலிகையென்கிறவள் தன்னுடையபுருஷனுகிற மயில்ராவணன் கையைப்பிடித்து

க்கொண்டு ஒருவிசேஷம் சொல்லுகிறாள் வாருமையாசுவாமி நீர் இத்தனை சேனையுடனே எங்கே பயணமென்று கேட்க மயில்ராவணன் சொல்லுகிறான் கேளும்பெண்ணே வர்ணமாலிகை இலங்கையிலே இராமலட்சுமணனிரண்டு மனிதர்கள்வந்து எழுபதுவெள்ளஞ்சேனையுடனே நமது தமையனாகிய இராவணேஸ்வரனுடைய தம்பி கும்பகர்னனையும் குமாரவர்க்கங்களையும் சகலதூத இராட்சதர்களையும் அதம்பண்ணிப்போட்டார்கள் அப்படிப்பட்ட மனிதர்களை காளிக்குப் பலியிடுகிறேனென்று சபதங்கூறிவந்தனன் அந்தச்சபதம் தப்பாமல் இவர்களிரண்டுபேரையும் கொண்டுவரப் போகிறேனென்று கூற இதுகளைக்கேட்ட வர்ணமாலிகை சொல்லுகிறாள் வாருமையாசுவாமி நானொருவிசேடஞ் சொல்லுகிறேன்கேளும் அந்தராமலட்சுமணனிரண்டுபேரும் மனிதரென்று எண்ணவேண்டாம் சாக்ஷாத் ஸ்ரீவைகுண்டவாசராகிய மகாவிஷ்ணுவென்று எண்ணிக்கொள்ளும் அவர்களை ஒருவராகிலும்ஜெயிக்கப்போகாது இராவணனுக்குக் கெட்டுப்போகக் காலம்வந்தபடியால் சீதையென்கிற அக்கினியைக்கொண்டுவந்து சிறையில்வைத்திருக்கிறான் இலங்கைக்கு அனர்த்தந்தேடிக்கொண்டான் புத்திரமித்திரர்களையுங் கொன்றுபோட்டுத் தானும் சாகவேண்டுமென்று திரிகிறான் அவனும் ஜெயிக்கப்போகிறதில்லை நீரும் ஜெயிக்கப்போகிறதில்லை விபூஷணனவர் தமையனாகிய இராவணனுக்குச் சொல்லத்தகுந்த புத்திகளையெல்லாம் சொன்னார் சொன்னவிடத்திலே அவர் புத்தியைக் கேளாதபடியினாலே இப்படிக்கெல்லாம் ஆயிற்று அவன் நல்லபுத்திமானானபடியினாலே நாமிங்கேயிருந்தால் அதமாய்ப்போவோமென்றெண்ணி அந்த இராமசுவாமியைச் சரணமென்றடைந்தான் அவனுக்கு இலங்கை இராச்சியத்தை பட்டாபிஷேகஞ் செய்யப்போகிறார் சுவாமி நீரும்போனால் உமதுமேனியைப் பூப்போல வைத்துக்கொண்டிருப்பார் அடியாள்சொல்லுகிற காரியத்திற்கு விகாதஞ்செய்துபோனால் உம்முடைய காரியம்யாவும் விபரீதமாகும் என்னையனே என்னுயிர்த்துணைவா நீர் இங்கேதானே யிருந்தால் பாதாளலங்கையை யாண்டுகொண்டு சுகமாயிருக்கலாம் அங்கே போகிறது சரியான நியாயமல்லவென்று அநேகவிதமான நன்மார்க்கங்கூறி அவனது இருகையும் பிடித்துக்கொண்டு அந்தப்புரம்போவோம் வாருமென்று பலவாறாகத் தடுத்து நற்புத்தி எடுத்துக்கூறினள் இவளது வார்த்தையைக்கேட்டு அந்த மகாபாவியான மயில்ராவணன் சீறிகோபமீறி பதிவிரதாசிரோன்மணியான வர்ணமாலிகையைத் தள்ளிப்போவதே உத்தமமென்று துள்ளிவிழுந்து எழுந்து தனதுமந்திரிகளை கூட்டி சேனையோட்டி சவுரியங்களைகாட்டி நடந்தான்.

வர்ணமாலிகை மறுபடியும் புருடனைப்பார்த்து தேகம்வேர்த்து ஓ-சுவாமியான்வருவது சொன்னேன் நீர்படுகிற துன்பத்தை படுமென்றுகூறி அவள்புத்திமாறி அவனைத்தூறி அந்தப்புரமீறி பஞ்சணையேறி வீற்றிருந்தாள் மயிலிராவணன்-கரி-பரி-முதலிய சேனாதிபதிகளை அழைத்துக்கொண்டு தன்னுடைய அரண்மனையைவிட்டு ஆயுதங்களைத்தொட்டு வாசல்கடந்து அக்கினி கோட்டைக்குவந்து யோசனைசெய்து அவ்விடம்விட்டு மேல் சமுத்திரக்கரையில் ஒருவிடத்திலே வந்திருந்து தனது நாலுமந்திரிகளையும் பார்த்து ஓர் விசேடஞ் சொல்லுகிறான், கேளும்மந்திரிகளே இனிமேலே இராமலட்சுமணளிருவரையும் யாவர் பிடித்துக்கொண்டு வருவீர்களென்று வினவ சதுரனென்னுமந்திரியெழுந்து காலில்விழுந்து பயந்து நயந்து மயிலிராவணனைக் கண்டு அஞ்சலிகொண்டு சொல்லுகிறான் வாருமையாசுவாமி என்னை அனுப்புவீரானால் அந்தஎழுபதுவெள்ளஞ் சேனைகளையுங் கொன்று வென்று அங்கேநின்று தின்றுவருவேனென்று கூறி அவர்களிரண்டுபேரையும் கொண்டுவரச் சொன்னாலுங் கொண்டுவருகிறேன் என்றுமறுபடியும் சொன்னான். இவ்வார்த்தையைக் கேட்டமாத்திரத்திலே மயிலிராவணன்சதுரனுக்கு வெகுமதிசெய்து பாக்கு வெற்றிலையுங் கொடுத்து சீக்கிரத்திலே அனுகூலஞ்செய்துவாருமென்று அனுப்பிவைத்தான் அந்தச்சதுரன் விடைபெற்றுக்கொண்டு இராவணனுடையசேனைகளிருக்கு மிடமெங்கேயென்று வெகுதூரிதமாகப்பார்த்துக்கொண்டுவந்து அனுமார்கோட்டையை எந்தராச்சியத்திலும் கண்டதுமில்லை கேட்டதுமில்லையென்ன நினைத்துநாலுமூலையும் சுற்றிப்பார்த்தான்வாசலெங்கேயென்றால் அனுமாருடைய வாயிலேபுகுந்து செவியிலேபுறப்படவேண்டும் அதுவேயொழியவேரேயெங்கும் வழியுமில்லை வாசலுமில்லைகோட்டையானது ஆகாயம் பூமிபாதாளத்துக்கும் ஒன்றாகஇருக்கிறது ஒருவர்கையிலேயும் ஆகாதுகோட்டையிலேயிருக்கிறபேர் வெகுசாக்கிறதையாக யிருக்கிறார்கள் ஆனபடியினாலேநம்மாலேயும் பின்னையொருவர்கையிலேயும் கோட்டைக்குள்ளே நுழையமுடியாதென்று நினைத்துசதுரனவன் திரும்பிப்போய் மயிலிராவணனைக்கண்டு தலைகுனிந்து கொண்டுநின்றான் அப்போது மயிலிராவணன் சதுரனைப்பார்த்து வாரும்பிள்ளாய் சதுராநீ இங்கேயிருந்து போகச்சே இருந்தமதமென்ன இப்போது தலையைக் குனிந்துநிற்கும் விதமென்னவென்று கேட்கசதுரன்சொல்லுகிறான வாருமையாசுவாமி நாம்வந்த காரியமாகிறதில்லை திரும்பிப்போவதே பெரியகாரியம் அதுஎப்படியென்றால் அனுமாரானவர் தம்முடைய வாலாலே கோட்டையிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார் அந்தக்

கோட்டைக்குள்நுழைய வாசற்படி எங்கும்காணோம் ஆகாயம் பூமி
பாதாளத்திற்கும் ஒன்ருகவிருக்கிறது கோட்டைக்குள் ளிருக்கிறபே
ர் வெகு சாக்கிரதையாயிருக்கிருர்கள் நம்மால்முடியாதென்ருன் சாய
த்தியனெழுந்து மயிலிராவணன் காலில்விழுந்து சாஷ்டாங்கமாக தெ
ண்டஞ்சமர்ப்பித்து நமஸ்கரித்து சதுரங்கனுனவன் உலகமெல்லாம்
தன்னைப்போலெண்ணுவான், அவனுலேயாகாவிட்டாலும் என்னுலா
கும் சுவாமி என்னை அனுப்பினுல் அந்தக்குரங்குவாலாலே யிட்டிருக்
கிற கோட்டையை காலினுலுதைத்துத் தள்ளிப்போட்டு எழுபதுவெ
ள்ளஞ்சேனையையும் சங்காரஞ்செய்து இராமலட்சுமணரிரண்டுபே
ரையும் சங்கரிக்கச்சொன்னுலும் போட்டுக்கொண்டுவருகிறேன் சீக்
கிரம் அடியேனுக்கு விடைகொடுமையாவென்று கேட்டான் அப்ப
டிக்கேட்ட மந்திரியைப்பார்த்து மயிலிராவணன் அதிக சந்தோஷப்ப
ட்டு அவனுக்கு அநேக வெகுமதிகளைச்செய்து அனுப்பினுன் சாயத்
தியன் விடைபெற்றுக்கொண்டு இராமருடைய பாளையத்தில்வந்து அ
னுமார் கோட்டையிட்டுக்கொண் டிருப்பதைப்பார்த்து ஆச்சரியப்ப
ட்டு பிரமித்துநின்று நாம் என்னசபதம் செய்துவந்தோம் இதைப்
பார்த்தால் வெகுகடினமா யிருக்கிறது சதுரனைப்போலே நாமும் சும்
மாயிராமல் அனேக சபதங்களைசெய்து வெகுமதிகளையும் பெற்று
வந்தோம் இப்போது திரும்பிப்போனுல் நம்மைப் பரிகாசம் பண்ணு
வார்கள் அதைவிடச் செத்தாலும் நல்லதென்று அனேகயோசனைசெ
ய்து கோட்டைக்கு வழியுமில்லையே இதற்கென்ன செய்யலாமென்
றெண்ணி பக்ஷிரூப மெடுத்துக்கொண்டு ஆகாயத்திலே பறந்து வாயும
ண்டலம் மேகமண்டலம் சூரியமண்டலம் நட்சத்திரமண்டலம் இந்த
நால்வகை மண்டலத்துக் கப்புறத்திலும் பறந்துபார்த்தான் பார்த்த
அளவிலே வாலானது அப்புறம் ஊடுருவிப்போவதைக்கண்டு அதிகவி
சாரங்கொண்டு இப்படியும் ஆகாதென்று பூமியிலே இறங்கி தன்சுய
ரூபமெடுத்து கோட்டைக்குள் போகவேண்டுமென்று மெள்ளமெள்ள
வாலைக்கிளம்பி உள்ளே நுழையவிட்டான் அப்படி நுழையவிட்ட
மாத்திரத்திலே அனுமாருக்கு வால் அசைவுகொடுத்து நிற்க அனு
மார் என்னமோவென்று வாலைக் கெட்டியாக நெருக்கினுர் வலுவாகவு
ம் இருக்கினுர் நெருக்கினமாத்திரத்தி லவனது தலையுள்ளே உடம்பு
வெளியிலேயுமாக நசுங்கி தேய்ந்து நெருங்கி சீவன் போகத்தக்கதாக
க் கடினமாச்சுது அப்போது தலையைக் கெட்டியாக இழுத்துப்பார்த்
தான் இழுத்தமாத்திரத்திலே வால்நெருக்க அதினுலே முகம் மூக்கு
நாக்கு கண் இவைகளெல்லாம் நசுங்கித்தேய்ந்துபோய் ரத்தவெள்ளமெ
டுத்துக்கொண்டு தலைவெளியிலேவந்தவுடனே மூர்ச்சையடைந்து சற்

நுநேரஞ்சென்றபின் மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்து அழுது கடவுளைத் தொழுது மூக்கையும் முகத்தையும் மூடிக்கொண்டு வெட்கப்பட்டு மயிலிராவணன் முன்னேவந்து தலையைக் குனிந்துக்கொண்டு கும்பிட்டு நின்றான் நின்றவனைப்பார்த்து மயிலிராவணன் திகைத்து நகைத்து வாரும்பிள்ளாய் மந்திரிசிரோன்மணி சாயித்திரனென்னும் நவமணியேநீ இங்கிருந்து சொல்லிப்போன விசேடமென்ன இப்போது முகமும் மூக்கும்தேய்ந்து திரும்பிவந்தவடணமென்ன உன்னையிப்படி செய்ததாரென்று கேட்க சாயத்திரன் மிகுந்தவிசனத்துடன்சொல்லுகிறான் கேளுமையா சுவாமிநான் அவர்கள் பாளையத்திற்குப்போய் கோட்டையைச் சுற்றிபார்த்தேன் அக்கோட்டையானது ஆகாயம் பூமிபாதாளத்திற்கும் ஒன்றாயிருந்ததைசகண்டு ஆலோசித்து பறந்து போகிறபோது வாயுமண்டலம்-சந்திரமண்டலம்-சூரியமண்டலம் நட்சத்திரமண்டலம்வரையிலும் பறந்துபார்த்தேன் வால்கோட்டை நெருக்கமாயுயர்ந்திருப்பதைகண்டு திரும்பிபூமியிலேயிறங்கி பெருச்சாளியாகி அறுத்துக்கொண்டுபோம்போது அதல விதல சுதல நிதல தராதல மகாதலபாதாளமட்டும் வால்நெருக்கமாகவும் நீண்டுமிருப்பதைக்கண்டுமீண்டும் வெளியிலேவந்து மெதுவாக வாலைகிளப்பி தலையைஉள்ளேபோகவிட்டேன். அந்த அனுமாருக்குவால் அசைவுகொடுத்தபடியால் வாலைநெருக்கினர் என்னுடைய தலை உள்ளேயு முடல் வெளியிலேயுமாகத் தேய்ந்து சீவன் போவதாய்ப் பிராணனுக்கு அபாயம் வருவதுகண்டு தலையையிழுத்துக்கொண்டேன் இழுக்கிறபோது முகம் மூக்கு முதலானவைகள் நசுங்கிப்போய் பிராணன் பிழைத்து வந்தேனென்று சாரன்சொன்னதைக்கேட்டு நாம் பரிகாசஞ்செய்தோமோ அந்த அனுமார் மகாபராக்கிரமசாலி அவரைச்செயிப்பது அரிது நாம் வந்தகாரியம் அசாத்தியமாயிருக்கிறது அப்புறம் உமது சித்தத்துக்குத்தகுந்த யுத்தப்படியே செய்யுமென்று மெத்தவும் வேண்டி சதுரனைத்தாண்டி தனதுகாவலில் ஆவலோடு சேவகஞ்செய்திருந்தான்.

அப்பால் மயிலிராவணன் சாயத்திரன்போனபின்பு மந்திரிகளைப்பார்த்து வாருங்கள் மந்திரிகளே நான்போய்வருகிறேன் உங்கள் கையினால் ஆகாமற்போச்சுதே நீங்கள் இங்கேதானே நான்வருகிறவரையுந் தம் ஜந்திரமாகவிருங்களென்று சொல்லிவிட்டு மயிலிராவணனானவன் விபீஷணரைப்போலே ரூபமெடுத்துக்கொண்டு மிகுந்தசோபாவேசத்துடன் இராம லட்சுமணர் எங்கேயென்று பார்க்க அனுமார் வாலினால் கோட்டை சட்டிக்கொண்டிருப்பதைக்கண்டு ஐயா அனுமாரே எச்சரிக்கையென்று சொல்லிக்கொண்டு கிட்டப்போய கோட்டைக்கு

ள்ளே எல்லாம் எச்சரிக்கையா யிருக்கிறார்களா நான்போய்ப் பார்க்க வேண்டுமென்று சொல்ல அநுமார் வாயைத்திறந்தார் திறந்தமாத்திரத்திலே மயிலிராவணன் அநுமாருடைய வாயிலேபுகுந்து செவியிலே புறப்பட்டுக் கோட்டைக்குள்ளேபோய் இராமலட்சுமணாள் படுத்துக் கொண்டிருக்கு மிடத்தைத்தேடி அங்கேபோய் அவர்களைப்பார்த்து மெதுவாக மாயாவினோதம்பண்ணி இரண்டுபேரையும் எடுத்து ஒரு பெட்டியிலே போட்டுக் கெட்டியாய்க்கட்டி யெடுத்துக்கொண்டு ஒரு வார்த்தைசொல்லுகிறான் ஓ அநுமாரே நாழிகை பதினைந்தாயிற்று இன்னம் பதினைந்துநாழிகையிருக்கிறது எச்சரிக்கையாகயிரும் நான்வருகிற கள்ளவழிகளை யெல்லாம் பார்த்துவருகிறேன் மயிலிராவணன் என்னைப்போலும் ரூபமெடுத்துக்கொண்டுவருவான் இதுகளையெல்லாம் நன்றாக ஆராய்ந்துபார்த்திருவென்று சொல்லிவிட்டு விபீஷணரைப்போலே அநுமாருடைய செவியிலேபுகுந்து வாயிலேபுறப்பட்டு தன்னுடைய மந்திரிமார்களிருக்கிற விடத்திலேபோய் அழைத்துக்கொண்டு தமது பாதாளவிலங்கையிலே பெட்டியைக்கொண்டுபோய் வைத்துசில இராட்சதர்களையும் காவல்வைத்துவிட்டுத் திரும்பினான்.

அந்தச் சமயத்திலே ஆகாயவாணிபார்த்துச் சொல்லுகிறான் அடாவடா மயிலிராவணா இந்தமட்டுக்குந்தான் உனக்குப் பட்டம்பொருக்கும் இனிமேல்பட்டம்பொருக்காது இந்தப்பெட்டியிலிருக்கிறவர் சாட்சாத் ஸ்ரீவைகுண்டநாயகராகிய இராமலட்சுமணனை யெடுத்துக்கொண்டுவந்தாயே அதனாலே உனக்கு அழிவுகாலம்வந்துவிட்டது அநுமாரானவர் வந்து பட்டணமெல்லாஞ் சுட்டுக் கோட்டையைக் கொளுத்தி இராட்சசர்களையுங் கொன்றுவென்று உன்னுடற் பிறந்தாளாகிய துரதண்டிப்பிள்ளை நீலமேகனுக்குப் பட்டங்கட்டிவிட்டு இராமலட்சுமணனை எடுத்துக்கொண்டு போவாரென்று ஆகாயவாணி பலமுறை நற்புத்திகளெடுத்துகூறினான் அந்த மகாபாவியான மயிலிராவணன் காதிலே நாயிசங்காய்ச்சிவிட்டதுபோலும் ஈரமரத்திலேவயிரவாணி கடாவினாற்போலும் ஏறிற்று மயிலிராவணன் பயந்து நயந்து நடுங்கி ஒடுங்கி அயர்ந்து வியர்ந்து நாணி மனதுகோணி உடனே துரதண்டிகையும் நீலமேகனையும் பிடித்துக்கட்டி கைவிலங்கு மெய்விலங்கு கால்விலங்கு தோள்விலங்கு மார்விலங்கு இவைகளைப்பூட்டி ஒரு சிறையிலே மாட்டி அடைத்து தன்னுடைய வரண்மனையிலே அம்சதூளிகாமஞ்சத்தில் நித்திரைசெய்யப்போனான்.

அங்கே விபூஷணரானவர் வால்கோட்டையிலே அவரவர்களுக்கு எச்சரிக்கைகூறிவரும்போது அநுமார்சொல்லுகிறார் என் விபூஷ

ணரே அரைநாழிகைக்கு முன்னேவந்து என்னைப்போலே உருவமெ
டுத்துவருவானென்றும் நான் அவன்வருகிற கள்ளவழியைப்பார்த்துவ
ருகிறேனென்றும் சொல்லிவிட்டுப்போனீரே என்னையறியாமல் கோ
ட்டைக்குள் எப்படிவந்தீரென்று அனுமார்கேட்டார் விபூஷணர்கே
ட்டு இடிவிழுந்தமரம்போ லெரிந்து பொரிந்து கரிந்து சரிந்து குடலு
ஞ்சரிந்து எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டானென்றுதெரிந்து கழுமரம்
போலுமுறிந்துவிழுந்து எழுந்துவந்தித்து மனம்பேதித்து நியங்கி ம
யங்கி அஞ்சித்துஞ்சி அனுமாரைக்கெஞ்சி விசாரமிஞ்சி ஐயையோ
கெடுத்தீர் வீண்பெயரெடுத்தீரே என்றுகூற அனுமார்கணிந்து முனி
ந்து அகம்வெறுத்து முகங்கறுத்து க்ஷணப்போதிலே மூர்ச்சையடை
ந்தார் மூர்ச்சைதெளிந்து விபூஷணரைப்பார்த்து நீர்சொன்னது பொ
ய்யல்ல மெய்யே எனக்கு மதிமயங்கி ஒன்றுந்தெரியாமற் போயிற்று
இதற்கென்னசெய்வோமென்றுகேட்க விபூஷணர்சொல்லுகிறார்.

வாருமையா அனுமாரே யான் என்தமையனாகிய இராவணனைப்
பகைத்துக்கொண்டு வழிபடுகடவுளாகிய இராமசுவாமியைச் சரண
மென்றடைந்தேன் அப்படிப்பட்ட சுவாமியையும் மயிலிராவணன்
கையில் ஒப்பித்துவிட்டேன் என்னைப்போலொருபாவி இவ்வுலகிலு
ண்டோவென்று பலவாரழுது கடவுளைத்தொழுது துயரப்பட அனு
மாரும் மனதுகலங்கி துயரம்விலங்கிச் சொல்லுகிறார் கேளும் விபூ
ஷணரே நமதுசுவாமிபடுத்துக்கொண்டிருக்கிறவிடத்திலே போய்பார்
ப்போம் வாருமென்று அழைக்க நல்லதென்று இருவரும் சுவாமி
படுத்துக்கொண்டிருக்கிற விடத்திலேபார்க்க அவ்விடத்தில் சுவாமி
யைக் காணாதபடியினாலே விபூஷணர்கூறுகிறார் இனிப்பொழுது விடிந்
தால் சுக்ரீபர் வருவாரே சுவாமி எங்கேயென்று கேட்பாரே அவருக்
கென்னசொல்லுகிறது இததனைபேரிருந்தும் சுவாமியை ஒப்பிக்கது
விடலாமோவென்றுவைவாரே ஆக்கினையும் செய்வாரே எழுபதுவெ
ள்ளஞ்சேனையும் அவரிருபபிடம் போய்விடுமே நான் சுவாமியை நம்பி
வந்தேனல்லவா நானெங்கேபோவேன் எனக்கோரிடமுமில்லையே அ
னாதிபட்சிபோலானேனே அபகீர்த்தியும் ஆயிற்றேதீரவீரம் போயி
ற்றே சுவாமியை எந்தக்காலத்திலே காண்பேனென்று வெகுவாய்வி
சாரப்படுகிறபோது அனுமார் ஒரு விசேஷஞ் சொல்லுகிறார் ஐயா
விபூஷணரே மயிலிராவணன் உம்மைப்போல உருவமெடுத்தது தெரி
யாமற்போயிற்று இப்படி கபடுசெய்வானென்று தெரிந்தேனாகில் மகா
ஜாக்கிரதையாக இருப்பேன் அப்படிப்பட்ட துன்மார்க்கனைக் கொன்
றுவிட்டு ராமலட்சுமணளிரண்டுபேரையு மெடுத்துக்கொண்டு வருகி

றேன் நீர்யாதொன்றுக்கு மஞ்சவேண்டாம் அந்தப்பாதாளவிலங்கைக்குப்போகிறவழி யெப்படியென்றுகேட்க விபூஷணர் சொல்லுகிறார் கேளுமையா பாதாளவிலங்கைக்கு நீராவது போவதேது பாதாளவிலங்கையோ வெகுகடினம் ஒருவராலேயுமாகாது அஃதெப்படியென்றால் நடுச்சமுத்திரத்திலே பெரியகடற்றாமரை படர்ந்திருக்கும் அதிலொருதாமரைநீண்டு ஒருபுட்பம் அகலமாயுமிருக்கும் அந்த புட்பத்தின்தண்டிலே துவாரமாயிருக்கும் அந்ததுவாரத்திலே சரீரத்தையொடுக்கி நுட்பமான புகையைப்போல் போகவேண்டும் அப்படிப்போனால் அங்ஙனம் பாதாளலங்கை அக்கினிக்கோட்டை யொன்றுதோன்றும்அக்கோட்டையின் சிகரத்திலேமச்சவல்லபனென்று ஒருராட்சசனுண்டு அவன்மகாபராக்கிரமசாலி அவனை ஒருவராலேயுஞ்செயிக்கப்படாது அவனோடுகூட ஏவலாளிகள் இரண்டுலட்சம் இராட்சசர்களுண்டு ஒருவரைப்பார்க்கிலும் ஒருவர் மகாபராக்கிரமசாலிகள்அங்ஙனம்விட்டு மற்றொருபக்கம்போனால் அங்கொருகம்பகத்திருக்குளம்ஒன்றுண்டு அக்குளத்திலே அந்தப்பட்டணத்திலுள்ளஜனங்களும்இராட்சசஜனங்களும் வந்து தண்ணீர்மொள்ளுவதும் பூசைசெய்வதுமாக யிருப்பார்கள் தண்ணீரெடுத்துக்கொண்டு போகிறபோது கோட்டைவாசலிலே இருக்கிறபேர் தண்ணீர்முதலானதும் துலாபாரத்திலே வைத்துநிறுத்திச் சோதித்துக்கொள்ளுவாகள் அதிலே பாதாமொரு அத்தாட்சி காணப்படுவாராயின் அங்ஙனமே ஆக்கினையோடுதாக்கிதுசெய்வார்கள் அப்படிப்பட்ட கடுங்காவலுமாகயிருக்கும்அப்புறம்போகையில் அந்தப்பட்டணம் மாடமாளிகை கூடகோபுரம் அரண்மனையோடுதோன்றும் பாதாளவிலங்கையின் பெருமையும் அருமையும் மூவராலும் தேவராலும் யாவராலுஞ் சொல்லப்படாது என்றுவிபூஷணர்கூற அனுமார்கேட்டு இனிமேல் அரைக்ஷணமிருக்கிறதில்லைநாம்வழிபடுதெய்வமாகிய இராமலட்சுமணரிரண்டு பேரையுமெடுத்துக்கொண்டுவராவிட்டால் பாதாளயிலங்கையிலே என்சீவனை விட்டுவிடுகிறேன் இனி ஒருவருக்கும் என்முகத்தைக்காட்டுகிறதில்லையென்றுசொல்லிப்புறப்பட்டார் மறுபடியும் விபூஷணர்சொல்லுகிறார்.

வாருமையாவனுமாரே எந்தவிதத்திலே போய்வரவேண்டுமோ அந்தவிதத்திலேபோய்வாரும் நீர் ஜெயமாகவந்தாலச்சுது இல்லாவிட்டால் இவ்விடத்திலேதானேநான்பிராணத்தியாகம் செய்துக்கொள்ளுகிறேன் அநுநிச்சயமாய்எண்ணிக்கொள்ளும் இராமசுவாமியார் கிருபையினாலே நீர்ஜெயமாய்வருவீர் சீக்கிரத்திலே நமதுகாரியத்தை ஜெயம்செய்துவாருமென்று விடைகொடுத்தார் அனுமார் பாதாளவில

ங்கைக்குப் புறப்பட்டுப்போகிறபோது நடுச்சமுத்திரத்திலே தாமரை விசேஷமாகப்படர்ந்திருந்தன அதிலே ஒருபெரிய தாமரைப்புட்பமிருந்தன அந்தப்புட்பத்தின் தண்டிலே தனது சரீரத்தையொடுக்கி புகைபோலேபுகுந்து பாதாளயிலங்கைக்குப்போய் அக்கினிக்கோட்டையைக்கண்டு அதனருகேபோகிறபோது அப்பட்டணத்திலுள்ளவர் அனுமாரைக்கண்டுசொல்லுகிறார்கள் அதற்குள்ளே அனுமாரும் கிட்டேவந்துவிட்டார் சனங்கள்பார்த்து இந்தக்குரங்கைப் பிடிக்கவேண்டுமென்றுவந்து நாலுபுறமும் வளைத்துக் கொண்டதை அனுமார் பார்த்து சற்றும் அஞ்சாமல் உடனே தமதுவிசுவரூபத்தையெடுத்து இராட்சதரைத்தடுத்துவாலாலேவளைத்துச் சுற்றிநிலத்திலேஉளைத்து குரங்கைப்போல்முளைத்துவிசுவரூபங்கிளைத்து அடியடியென்றடித்து இடி இடியென்றிடித்து புடைத்து வாலைத்துடித்துதுள்ளுகிற இராட்சதர் தலையைக்கிள்ளி இரத்தநீரை அள்ளி அருந்தி மனதுக்கினிது வீரம் பொருந்தி நிற்க மற்றும் இராட்சசர்வந்து எதிர்க்க அவர்களையும் அவ்வாறு கால்மாடு தலைமாடு தலைமாடு கால்மாடாகப்பிடித்து அடித்து இடித்து மீசைதுடித்துப் பற்களை நறநறவென்று கடித்துயுத்தங்கள்பண்ணுகிறபோது மச்சவல்லபன்கேட்டுமனம்பதைத்து அனேக இராட்சசக் கூட்டமுந் தானுமாக அனுமாரிடத்திலே வந்துநினைந்து சண்டைக்குமுனைந்து வீரமணிகளையாட்டி சவுரியங்களைக்காட்டி வானரசேனையைமாட்டி அரக்கர்கூட்டங்களை நாட்டி சிங்காதங்களைமீட்டி வெற்றிவெற்றியென்று விருதுபடைகளைக்காட்டி யுத்தவாயுதமணிந்து சித்தமாகத்துணிந்துநோக்கி அனுமாரோடு தாக்கி தோர்வையென்பதைநீக்கி வெற்றியென்பதையாக்கி மகாவீரனாகவும் தீரனாகவும் அனுமாரைக்கொல்லவும் அதிகமெல்லவுமாகவந்து எதிர்த்தனன் அனுமாரும் மச்சவல்லபனும் ஒருவர்க்கொருவர்தாக்கி சண்டைகளாக்கி அவன்சுக்க இவரிடிக்க மச்சவல்லபனுவிதுடிக்கசற்றும் இளையாமலும் களையாமலும் தேகம்பதைக்கவும் இராட்சதனுடல் சிதைக்கவும் அனுமார்வதைக்கவும் பூமியில்தள்ளி உதைக்கவும் இராட்சசன்கோபமீறி அனுமாரைதூறி பாம்பைப்போல்சீறி சிங்கம்போல்வீறி அஞ்சாமலும் வீரதீரந்துஞ்சாமலும் அவரோடு கூட சரிசமானமாகச் சண்டை செய்துவந்தான் அனுமாருக்குக் கைகாலசைந்து தோர்ப்படைந்தார், அப்படித் தோர்ப்படைந்தவனுமார் ஆலோசித்துஒருவார்த்தைசொல்லுகிறார்கேளும்பிள்ளாய் நீயாருடைய குமாரன் உன்தகப்பன்பேரென்ன உன்தாய்பேரென்ன உன்பெயரென்ன அதையெனக்குத் தெரியும்படியாகச் சொல்லென்றுகேட்க மச்சவல்லபன்கூறுகிறான் அடாவாடா வானரா நீயென்னகேட்கிறது நா

னென்னசொல்லுகிறது சண்டைசெய்யவந்த நிபுணன் திறமில்லாமல் சாதிகுலம்கேட்கவந்த நீதிகெட்டவனே எழுந்திருசண்டைசெய்வோம் உன்சமர்த்தும் என்சமர்த்துமறியலாம் சற்றேழுந்திருவென்று வலுவந்தமாக அழைக்க அனுமார்சொல்லுகிறார் கேளும்பிள்ளாய் இராட்சதசிகாமணியே உன்குலமும் நலமும் பலமும் சாதியும் நீதியும் கேட்பதென்னவென்று கேட்பாயேயானால் சொல்லுகிறேன்.

கேளும்பிள்ளாய் நான் அனேகசீமையிலேயோடி அனேகம்பேருடனேகூடி சண்டைகளாடினேன் சகலரையுஞ்சாடினேன் வெற்றியில்நீடினேன் எனக்குமிஞ்சின பலசாலிகள் இந்த மூன்றுமண்டலத்திலுமில்லை அப்படிப்பட்ட மகாசுத்தவீரனாகிய நான உனக்குத் துஞ்சினேன் அஞ்சினேன் ஆனபடியினாலே என்னுடையசீவன் உன்கையினாலே போகும்படியாகத் தோன்றுது இதற்குமுன்னமே எல்லாமறிந்துசாவோம் அல்லது திரும்பிப்போவோமென்று எண்ணியும் யோசனைபண்ணியும் சொன்னேன் இவ்வளவு பராக்கிரமசாலியாகிய உன்னைபெற்ற மாதாயாரோ அவளைச்சேர்ந்த சுத்தவீரன் என்னை பராக்கிரமசாலியாகவிருப்பானோவறியேன் எவ்வளவு தபசுசெய்து பெற்றார்களோ அதையுங்குறியேன் இப்பேர்ப்பட்ட பலத்துடன்கூடி ஒருவனிடத்திலே சேவிப்பானேன் நீ இந்தப்பதினாலு லோகங்களுஞ்செயிப்பாயே மயிலிராவணனிடத்திலே சேவிக்கிற காரணமென்ன நான் கேட்கிறேனென்று கோபித்துக்கொள்ளவேண்டாம் என்னைச் சண்டைக்கு அழையாதே நான் உன்னோடேசண்டைசெய்ய வெனக்குப் பலனில்லை என்பேரில் தயவுசெய்யுமையாவென்றழுதார் பலமுறையுந் தொழுதார்.

மச்சவல்லபன் மனதிரங்கி தஞ்சமென்றவரைக் கொல்லக்கூடாதென்று நெஞ்சில் நினைத்து கேளும் வானரசிகாமணியே என்னுடைய தாய்தகப்பன்பேர் சொல்லுகிறேன்கேளும் கேட்டபின்பு சண்டைக்கு வாரீரோ என்ன அப்படியே நல்லதென்று அனுமார்கூற மச்சவல்லபன்சொல்லுகிறான் ஐயா வானரோத்தமா என்தகப்பன் யாரென்றால் அஷ்டதிக்குப்பாலரையும் வெல்லுவான் மும்மூர்த்திகளையுங் கொல்லுவான் மகாசமர்த்தன் சுத்தவீரன் சத்துருசம்மாரன் சாவில்லாமல் சிரஞ்சீவிபெற்றவன் சாட்சாத் சிவசங்கற்பமாயிருக்கிறானே அவன்தான் என்தகப்பன் அவருடைநாமதேயம் அனுமாரென்று சொல்லப்படும் என்தாயார் திமிதிஎன்னும்மச்சம் என்தகப்பனைப் பெற்றவன் வாயுபகவான் என்பெயர் மச்சவல்லபன் என்றுசொல்ல அனுமார்கேட்டுத் திடுக்கிட்டு மச்சவல்லபனைப்பார்த்து அங்ஙனே யோசி

த்து எதடா என்னைதவிர வேறொரு அனுமாருண்டோ இல்லை நான் ஒருவன்தானே அனுமார் இதென்ன விசித்திரமாயிருக்கிறது எனக்குஸ்திரீகளில்லையே நாம் நித்தியபிரமசாரியாயிற்றே ஆனால் முன்னம் இலங்கைக்குப்போய்ச் சீதையைத்தேட இராவணனுடைய் புட்பக விமானத்தில் ஸ்திரீகள்தாறுமாறாகக் கிடந்தார்களே அவர்களை நாம் பார்த்துச் சாபல்லியப்பட்டோமே ஐயையோ என்னையறியாமல் பிள்ளைவந்த காரணமேது என்னமோ புதுமையாகத்தோன்றுது மற்றும் கேட்டறிவோமென்று கேட்கிறார்.

வாருமையா மச்சவல்லபா மறுபடியுங் கேட்கிறேனென்று கோபஞ்செய்துகொள்ளாதே என்வார்த்தையைதள்ளாதே இன்னம் ஒரு விசேடம்கேட்கிறேனென்று சொல்லுகிறார் அனுமாரென்று சொன்னீரே அவன் எங்கேயிருக்கிறவன் யாரிடத்திலே சேவிக்கிறான் சொல்லுமென்றுவினவ மறுபடியும் மச்சவல்லபன் அனுமாரைப் பார்த்துச்சொல்லுகிறான் அடாவாடா வானராதிபதி என்தகப்பன் அரிராமலட்சுமணனுக்குச்சேவகன் அவனுக்குத்துரை சுக்ரீபன் அந்த சுக்ரீபன்மந்திரி யென்தகப்பன் வாலியினாலே ஓடப்பட்டு வனாந்தரத்திலிருக்க அப்போது இராமலட்சுமணாள் நட்புக்கொண்டு அவர்களால் யாவும் திட்டப்படுத்தி கிஷ்கிந்தையைப் பட்டங்கட்டிவைத்த மகானுபாவன் அவரே எனதுதகப்பனென்றுகூற அனுமார் சந்தோஷித்திருதயமகிழ்ந்து புகழ்ந்து சொல்லுகிறான் உன்தாய்தகப்பன்பேர் கேட்டால் இப்படி பரிகாசஞ்செய்யலாமோ பொய்சொல்லலாமோ நான் அந்த அனுமாரையறியேனோ அவ்வனுமார் நித்தியபிரம்மசாரியாயிற்றே அவருக்கு ஸ்திரீ உண்டோ பொய்சொல்லாமற் சொல்லுமென்றுவினவ மச்சவல்லபன் சொல்லுகிறான் வாராய்வானராதிபதியே என்தகப்பன் அனுமார் இராமலட்சுமணனுடனே சுக்ரீபன் அங்கதன் நீலன் நளன் குமுதன் கேசன் தேவட்சன் முதலான பேர்களுடனே சீதையைக்காணாமல் நாலுமூலைக்கும் வானரரை அனுப்பும்போது என்தகப்பன் தெற்குபாரிசத்திலேவந்து சமுத்திரக்கரையிலே வந்து சீதை இலங்கையிலே இருக்கிறாளென்று அறிந்து அங்ஙனமிருந்தபடியாக ஆகாயத்திலேபறந்து சமுத்திரம் நூறுயோசனை தாண்டியோடும்போது அந்தச்சமுத்திரத்திலே லச்சை என்கிற இராட்சசி அநுமாருடைய சாயல் நிழலைக் கண்டுபிடித்து கொண்டுவிழுங்க என் தகப்பனாகிய அனுமார் அந்த இராட்சசிவாயிலே புகுந்து உள்ளேபோய் வயிற்றைக்கிழித்துக்கொண்டு போகிறபோது மகா இளைப்பாக உடம்பு வேர்வைவேர்க்க அந்தவேர்வையைப்பிழிய சமுத்திரத்திலேவா

சஞ்செய்கிற திமிதிஎன்கிற பெண்மச்சம்வாயிலே விழுந்தது அந்த
வேர்வையை மீன்விழுங்கினவுடனே கருப்பந்தரித்து என்னைப் பெற்
றாள் அந்தட்சணமேநான் சமுத்திரக்கரையிலே குளிர்நடுங்க உடம்
புசிலிர்க்க உட்கார்ந்தேன் அப்போது இருந்தாற்போலிருந்து ஒரு
திவ்யபுருஷன்வந்து என்னை எடுத்து மடியின்பேரில் வைத்துக்கொ
ண்டு உள்ளங்கால்முதல் உச்சந்தலைவரையிலும் தடவிக்கொடுத்து எ
ன்னைமுகந்துகொண்டு முத்தமிட்டுக்கொண்டார் அப்போது நான்திவ்
வியபுருஷனைப்பார்த்து வாருமையாநீர் ஆரையா என்பேரிலே வெகு
பிரீதியாக உற்றார்பெற்றார்போல என்னைப்பட்சமோடு எடுத்து முத்
தமிட்டுக்கொள்ளுவ தென்னவென்று கேட்க அத்திவ்யபுருஷன்
சொல்லுகிறான் ஓகுழந்தாய் நானுமக்குப்பாட்டனென்று கூறி என
க்கப்பேருமிட்டார் நான்மச்சத்தின் வயற்றிலே பிறந்தபடியால் மச்ச
சவல்லபனென்று நாமதேயமிட்டார் இப்படியிருக்க நான் பாட்டனா
கிய வாயுபகவானைப்பார்த்து பாட்டா என்தகப்பன் எங்கேஎன்றுகே
ட்டேன் அவர்சொன்னது வாருங்குழந்தாய் உன்தகப்பன்பேர் ஆஞ்
சநேயனென்றும் அனுமாரென்றுங்கூறி அவருக்கு அனேகவரங் கொ
டுத்து முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களாலும் செயிக்கப்படாது (தஅ)
அஸ்திரத்தினாலேயும் சாவில்லையென்றுகூற அப்போது நான் என்தக
ப்பன் இப்போது எங்கே என்றுகூற வாயுபகவான்சொன்னது அதோ
அனுமார் சீதையைக்கண்டுபேசி இலங்காபுரிபட்டணத்தைக் கொளு
த்தினாரென்றார் வாரும்பாட்டா எனக்குவரந்தரவேண்டுமென்று கே
ட்டேன் அவர்சும்மா வரந்தரலாகாதென்ன ஒருநாழிகை தன்னைக்கு
றித்து தவஞ்செய்யென்றுசொல்ல நான் அப்படியே தவஞ்செய்ய அ
வர் சந்தோஷப்பட்டு தவசைநிறுத்தி என்னவேணுமென்று கேட்க
நான்வரம் ஒன்றாயிருக்கவேண்டும் என் தகப்பன்வரத்திலும் அதிக
மாக இருக்கவேண்டுமென்றுகேட்டேன் நல்லதென்று வரங்கொடுத்
தப்போனார் இப்படியாக என்னுடைய பூர்வோத்திரம் கேட்டீரோ
வானரனே என்றுசொன்னான்.

இந்த வசனங்களையெல்லாம் அனுமார்கேட்டு சந்தோஷித்து நய
ப்போடும் வியப்போடும் மெய்யென்று ஒத்துக்கொண்டு சரீரத்தை அ
நியாயமாய் மடிக்கப்பார்த்தோம் நமக்கு புத்திரசிகாமணிகிடைத்தது
நமது பாக்கியந்தான் என்றெண்ணி யோசனைபண்ணி ஆ ஆ புத்திரசி
காமணியே நான்தான் அனுமாரென்றுசொல்ல மச்சவல்லபனானவ
ன் உடனேபயந்து நயந்து நடுங்கியொடுங்கி அடிபணிந்து தகப்பனெ
ன்றெண்ணி நமஸ்காரம்பண்ணி ஆடிப்பாடி காலிலே ஓடிவிழுந்து எழு

மூர்க்கத்திற்கு அனுமார்மச்சவல்லபனையெடுத்து முத்திகொடுத்து மடிமேலே வைத்துக்கொண்டு உச்சியைமுகந்து சரீரமெல்லாந்தடவி அப்பா குமாரகா மச்சவல்லபா நானுன்னையடித்தேன் மகாபாவியானே னென்று மருபடியுஞ் சொல்லுகிறார்.

கேளுமையா மச்சவல்லபா நானொரு காரியமாகவந்தேன் எனக்கு அந்தகாரியம் சாதித்துதரவேண்டுமென்ன மச்சவல்லபன் சொல்லுகிறான் வாருமையாநீர் யென்னகாரியமாகவந்தீர் நானே அந்தகாரியத்தை முடித்துக்கொடுக்கிறேன் சொல்லுமையாவென்று வினவ அனுமார்சொல்லுகிறார் கேளுமப்பாமச்சவல்லபா திசைகண்ட ராவணனோடே இராமலட்சுமணரும் வானரசேனைகளும் கூடிசண்டைபண்ணிமூலபலத்தையும் அதஞ்செய்தபின்பு திசைகண்ட ராவணனானவன் இந்தமயிலிராவணனை யழைப்பித்து இராமலட்சுமணரைக்கொண்டுபோய் உன்னுடைய பாதாள யிலங்கையிலே கொன்று போடுமென்றான். அவ்வாறே மயிலிராவணன் இராத்திரிவந்து என்னைமோசம்செய்துராமலட்சுமணரை எடுத்துவந்தான் அதன்பின்பு நான்கோபத்துடனே மயிலிராவணனைச்சங்கரிக்கிறேனென்று பிரதிக்கினை செய்து நான் அவனைத்தேடிவந்தேன் அவ்விராமலட்சுமண ளெங்கேயிருக்கிறார்கள் உளவுகள் உனக்கு ஏதாகிலுந் தெரியுமல்லவா சொல்லுமென்ன மச்சவல்லபன் சொல்லுகிறான் ஐயா நான்முன்னம் குழந்தையாயிருக்கிறபோது வாயுபகவான் எனக்கு வரங்கொடுத்துப்போனாரே அப்போது நான் ஒருயோசனைசெய்திருந்தேன் அதாவது இந்தப் பதினாலுலோகமும் ஜெயிக்கவேண்டுமென்று கருதியிருந்தேனே அப்போதந்த மயிலிராவணன் வேட்டைமார்க்கமாகப் புறப்பட்டுநானிருக்குமிடத்திலேவந்து என்னுடைய முகங்களையும் பராக்கிரமத்தையுங்கண்டு மகிழ்ச்சிகொண்டு மயிலிராவணன் சாஷ்டாங்கமாகக் காலில்விழுந்து பணிந்து துணிந்து ஒருவரம் வேண்டுமென்று கேட்டான் நானவனைப்பார்த்து சந்தோஷப்பட்டு இப்படிப்பட்ட இராஜாவானவன் சிறுபிள்ளையாகிய என்காலில்விழுந்து கேட்டானென்று மகிழ்ந்து மயிலிராவணனைப்பார்த்து உனக்கு என்னசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டேன் மயிலிராவணன் சொன்னது வாரும்பிள்ளாய் மச்சவல்லபா நானாளுகிற பாதாளயிலங்கையைக் காத்துக்கொண்டு வரவேண்டுமென்று அழைத்துவந்து தன்னிடத்தில் வைத்துக்கொண்டான் அன்று முதலின்றையவரையிலும் நான்காத்து வருகிறேன் இப்போதெப்படி யும்மைவிடுவேன் நீர் தர்மசாஸ்திரியாவுமறிவீரே உம்முடைய மனதுக்குத்தக்கபடி நடவுமையாவென்று வணங்கிச்சொல்ல அனுமார் மச்சவல்லபனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார்.

கேளும் குமாரகா ஆனால் நான் செய்யவேண்டியதென்ன அபஜெயப்பட்டால் அந்தவபகீர்த்தி உனக்கில்லையா உன்னுடையதல்லவா என்று இவர் பலமுறையாகச்சொல்ல மச்சவல்லபன் சொல்லுகிறான் வாரும்பிதாவே நான் உயிரோடிருந்து மயிலிராவணனுக்குத் துரோகம்பண்ணமாட்டேன் உம்மைச்செயித்து உலகத்திலே அபகீர்த்தியுமடையமாட்டேன் உமக்கு அந்தரங்கமான வார்த்தைகளைச் சொல்லுவது தருமமல்ல ஆனாலும் உம்முடைய விவரத்தை யறிந்துசொல்லுகிறேன் நீ வரும்போது தாமரைக்கமலத்திலே இரண்டாயிரம் இராசர்களிருந்தார்களே அவர்களைக் கொன்றெறிந்து வந்தீரோ சொல்லுமையாவென்றுகேட்க அந்த இரண்டாயிரம் இராட்சசரையும் கொன்றுவந்தே னென்றுசொல்ல மச்சவல்லபன் சொல்லுகிறான் ஆனால் ஜெயமடைவீர் நானும்மை சும்மாவிடக்கூடாது ஒருதந்திரஞ் சொல்லுகிறேன் அதென்னெனில் என்னைநடுமார்பில் குத்துவீராகில் நான் மூர்ச்சையாய்விழுவேன் என்னுயிர்நிலையதுதான் அவ்விதஞ்செய்து அப்புறம் நீர் உள்ளேபோம் என்றுசொல்ல அனுமாரானவர் அங்ஙனேயோசித்து சுவாமியைப்பூசித்து துயரப்பட அதைக்கண்ட மச்சவல்லபன் ஓ ஓ பிதாவே நான் இப்படியிருந்தால் உள்ளேபோகமாட்டீர் நாழிகையதிகமாகுது இப்படியிருக்கக்கூடாது முன்பின் யோசியாமல் உமது பலமெல்லாம்சேர்த்து ஓங்கிக்குத்துமையாவென்று தனதுமார்பைக்காட்டிநிற்க அப்போது மனவருத்தத்துடனே ஐந்துவிரலையு முஷ்டியாகப்பிடித்து மச்சவல்லபன் மார்பிலேகுத்தினார் அந்தக் குத்தினாலே மச்சவல்லபன் கீழேவிழுந்து மூர்ச்சையடைந்தான் அனுமார் தனதுகுமாரனுக்கு வலித்துதோவென்று விசாரத்துடன்மூர்ச்சையாய்விழுந்த மச்சவல்லபனைத் தடவிக்கொடுத்து சுகமாயிருக்கும்படி ஆசிர்வதித்து இராமசுவாமியைத் துதித்து பாதாளலங்கையைமிதித்து இராட்சதர் எங்கேயென்றுமதித்து உள்ளேசென்று அங்ஙனம்நின்று மற்றோர்பக்கம் பிரவேசித்தார்.

அப்படிபோகிறபோது அவ்விடத்தில் முதற்கோட்டை கல்லினால் கட்டப்பட்டிருந்தது அதைப்பார்த்து அப்பால் போம்போது நாலாயிரலட்சம் இராட்சதர்கள் ஆயுதத்துடனே காவலிருக்கிறார்கள் அவர்களை அனுமா பார்த்து தேகம்வேர்த்து இவர்களை எவ்வாறு சங்கரிப்போமென்றுகருதி மயங்கிச்செல்லுகிறபோது அங்கே ஒருமரமானது பிரமாண்டமாக இருக்கப்பார்த்து அந்தப்பெருமரத்தை வேரோடு பிடுங்கிக்கொண்டு குபீரென்று இடிவிழுந்தாற்போற் பாய்ந்து அந்த செங்கற்கோட்டையின் வாசற்படியை மூக்கினால் படல்கட்டி

மூடி முத்திரிகைபோட்டுக்கொண்டு உள்நுழைந்து இராட்சதர்களைப் பார்த்து கோபநகைசெய்து அனுமாரானவர் மரத்தினாலே சூரையடிப்பதுபோல இராட்சசர்களை அடிக்கிறகாலத்தில் இராட்சசர்களெல்லாம் கத்திகளையும் வாள்களையும் உருவிப் புறப்பட்டு அனுமாரைக் கொல்லும்படியாக எதிர்த்து ஆயுதங்களையெறிந்தார்கள் அதைக்கண்டவனுமார் சற்றுமஞ்சாமல் அவ்வித அரக்கரையெல்லாம் நோக்கி ஒருவரோடொருவனைத் தாக்கி யுத்தஞ்செய்கிறபோது சத்தசமுத்திரமுழக்கம்போல் சக்கராயுதமும் சுக்குமாந்தடியும் கண்டகோடாலியும் தெண்டாயுதமும் அஸ்திரசஸ்திரமுங்கொண்டு சிலராக்ஷதர்கள்வர சிலர் தண்டு வாள் வேல் வில் முதலியவைகளைக்கொண்டு நாற்புறத்திலுஞ் சூழ்ந்தார்கள் சிலர் மல்யுத்தத்திற்குச் சேர்ந்தார்கள் யானை-௬௰-லக்ஷம் குதிரை-௬௰-லக்ஷம் தேர்-௧-லக்ஷசம் ராட்சதர் நூறுயிரம்லக்ஷம் இப்படிப்பட்ட சேனாசைநியங்களுடனே வந்தெதிர்த்தார்கள் அப்போது அனுமாரானவர் கையிலிருந்த விருக்ஷத்தினால் நாலாவிதமாகச்சாடினார் அத்தருணத்தில் இராட்சசர்கள் யாவரும் கால்மாடு தலைமாடு தலையாடு கால்மாடாக கைவேறு மெய்வேறு தோள்வேறு தாள்வேறு உடல்வேறாகச் சிதைந்துமடிந்தார்கள் ஆயுள்காலமுடிந்தார்கள் நரகவாசற்குழியிற்படிந்தார்கள் இப்படி நிர்மூலமாக அடித்து இராட்சசர்களைப் பிடித்து தரையிலறைந்து அனுமார் வெற்றியிற்சிறந்து துறந்து வீரமோடு தீரமாக அப்புறம்போம்போது அவன் ஆளப்பட்ட பித்தளைக்கோட்டையானது மகரகுண்டலசிகரமோடு பகரமாகத்தோன்றிற்று அதிலே-௮௱௲-இலட்சம் இராட்சசர் கூட்டங்கள் நிறைநிறையாக இருப்பதைக்கண்டு களிப்புக்கொண்டு நம்முடைய அதிஷ்டம் தெய்வாதீனமிப்படியாகவிருந்தது இன்றுபிழைத்தோம் இலைபோலே தழைத்தோம் மூலைக்கொருவனாக இராமல் ஒன்றாகவிருந்தது நன்றாகமுடிந்தது நாம்கொண்டகோட்பாடு தெண்டம்வராது இனியாவரையுமுறுக்கி இறுக்கி நெருக்கி நொறுக்கிவிடுவதேயோக்கியம் இதுவேசிலாக்கியம் இராமர்கொடுத்ததேபாக்கியம் நல்லவாக்கியமாகவெண்ணி மகிழ்ந்து புகழ்ந்து அண்ணார்ந்து இறுமாந்து விடைந்து பூரித்து ஆரவாரித்து யுத்தத்துக்குப் பிரயத்தனமானார்.

அப்போது அனுமாரானவர் சரீரத்தைபொதுக்கி விஸ்வரூபம் புதுக்கி அண்டகோளம்வரைக்கும் பிரம்மாண்டமாகவளர்ந்து நிமிர்ந்து இருகைகளையும் குவித்துத் தலிதத்க்கூட்டி அபிநயங்கூட்டி விரலைவிரித்து அரிந்து குபீல்குபீலென்று பறந்து மெய்மறந்து அந்த ராட்சதரை யடித்து வாயினாலேகடித்து ஒருவரோடொருவரைத் தள்ளிச் சிங்கம்போலத்தள்ளி யாவரையும் விடாமலும் ஆயுதமெடாமலும்

தொடாமலும் காயம்படாமலுமாகப் போர்புரிகிறபோது அங்கே இரண்டாயிரம் ராட்சதர்கள் மடிந்தார்கள் இவ்வாருக அனுமாரானவரடித்து மடித்துவிட்டுப் போகிறபோதுசெப்புக் கோட்டையானதுமாட மாளிகை கூடகோபுரமும் அரண்மனையோடுதோன்றிற்று.

அந்தச் செப்புக்கோட்டை யானதைப் பார்க்குமிடத்திலே (உ௰) லட்சம் இராட்சதர் ஆவலோடு காவலாளிகள் சேவகஞ்செய்துக்கொண்டு இருப்பதைப்பார்த்து சீக்கிரமாக சாக்கிரதையோடுகுபீரென்றுகுதித்து ராட்சசரொன்று மதித்து இராமரைத் துதித்து அரக்கரைமிதித்துக் கொன்றுவென்று நின்று இருமாந்து அப்பால் வெங்கலக்கோட்டைதோன்றிற்று அதிலேகாவல் (உ௫) லட்சம்இராட்சசரிருப்பதைப் பார்த்து கொல்லுவேமென்று தீர்த்துச் சீக்கிரமாக அந்தவெங்கலக்கோட்டையின் கதவை மூடிக்கொண்டு இப்பாளைப்போட்டுக்கொண்டு சாப்பாக ஒருவரைவெளிவிடாமல் எல்லாரையும் அதமாகவடித்து இடித்து நெருக்கிஇறுக்கி அவரவரெலும்புகளைப்பொருக்கி கடலிலேபோட்டுவிட்டார் அரக்கர்களெல்லாம் யமபுரஞ்சேர்ந்தார்.

அனுமாரானவர் அப்பால் போகிறபோது பொன்கோட்டைதோன்றிற்று அங்ஙனம் (கூகூ) லட்சம்இராட்சசர்இருக்கக்கண்டு மகிழ்ச்சிகொண்டுகளித்து ஆனந்தக்கடலிற்குளித்து அங்குமப்படியே அற்பமாகவெண்ணி அதமாகப்பண்ணி அப்பால் நடக்கிறபோது பவளக்கோட்டைதோன்றிற்றுஅதிலே (அ௰) லட்சம் இராட்சசரிருப்பதையறிந்து கையினாலே யெறிந்தறைகிறபோது அங்ஙனே ஒரு கொடிக்கம்பமானது நவரத்தினகசிதமாய் நூறுயோசனைவிஸ்தாரமாகயிருக்க அதைப்பிடுங்கிக்கொண்டு அரக்கர்படையிலேவிழுந்து அதம்பண்ணிவிட்டு அப்பால்புறப்பட்டுபோகிறபோது சரீரமானது சிறுக ஒரு அணுவளவாகஎடுத்துக்கொண்டுகோட்டையின்மேலே துலாயெந்திரங்கட்டியிருப்பதைப்பார்தது அங்கேயிருக்கிற இராட்சதரைக்கண்டு எண்ணி யோசனைபண்ணி உள்ளேபோகிறபோது தங்கக்கோட்டை காவற்காரர்புறப்பட்டு வாரார்கள் பத்துலட்சம் இராட்சசர்கள் மேளம்தாளம் வெடி தடி கொடி தமுறு தப்பட்டைஎக்காளம் முதலியவாத்தியத்துடனே பாதாளலோகம் கிடுகிடுவென்று அதிர வருவதைக் கண்டு பயங்கொண்டு அங்ஙனேயோசனைசெய்து என்னசெய்வோம் எங்கேபோயொளிப்போமென்று நாலுபக்கமு மிடம்பார்த்து மிடமில்லாமல் அந்தமுத்துக்கோட்டைக்கு உத்தரபாரிசத்திலே ஒருதோப்பானது சிறிது உத்தியானவனமும் சிறிதுவிருட்சசாதிகளும் சிலநந்தவனமுஞ் சாலையுமிருப்பதைப்பார்த்து அந்தத்தோப்பிலேமறைந்

திருக்க வேண்டுமென்றுபோய் ஒருமரத்திலே மறைவிலே ஒளித்திருந்தார்.

அப்போது நகர்சோதனைக்குப் புறப்பட்ட இராட்சதர் மேலண்டைக்குப் போய்விட்டார், அனுமாரந்தமரத்திலே இருந்தபடியாக நாலுதிக்கும்பார்த்துஒருவருமில்லையென்றுமனதிலேமதித்து கீழிறங்கி அந்த நந்தவனமிருக்கிற அழகைப் பார்த்து இது யாருடைய வனமோ இத்தனை அழகாகப் பொருந்தியிருக்கிறதென்று நினைத்து மனதில் நினைத்து நாலாபுறமுஞ் சுத்திவரும்போது அவ்விடத்திலே ஒருமண்டபமானது மயிலிராவணன் பாதநாட்டியம் பார்க்கநடனஞ் செய்கிறமண்டபம ஒருவராலு மமையாத அழகோடு கட்டியிருப்பதை அனுமார்பார்த்து வெகுவேடிக்கை விநோதமோடுபார்த்தும் வந்தார் இதுபார்கட்டிவைத்த மண்டபமோ அல்லவென்றும் மயிலிராவணன் சிங்காதன மண்டபமோ என்று அதிலேஉட்கார்ந்துக்கொண்டிருந்தார்.

இந்தக்கதை இப்படியிருக்ககேளும் கௌதமாரிஷியே யென்று நாரதரிஷி சொல்லுகிறார் அப்பால் அந்தபுரத்திலே யிருந்த மயிலிராவணன் மாதங்கியுடன்கூடி சரசசல்லாபமாடிமன்மதன்போல நீடி குங்குமகதம்பஞ்சூடி சம்போகபாக்கியங்களை அனுபவித்துநித்திரை செய்துக்கொண்டிருந்தவன் திடீரென்றுஎழுந்து கண்விழித்துவெளியேவந்து எத்தனைநாழிகை ஆயிற்றென்று நக்ஷத்திர உச்சமானதைப் பார்த்துநாழிகை (உஉ) ஆய்விட்டது இனிசும்மாயிருக்கக்கூடாதென்று நினைத்து பாதாளஇலங்கைக்குப் பத்தினியாகிய பத்திரகாளிக்கு ராமலட்சுமணனை பலிகொடுக்கவேண்டுமே இன்னம் பொழுதுவிடிய எட்டுநாழிகையல்லவோ இருக்கிறது இதற்குள்ளே சுருக்காயபிஷேகத்திற்குஜலங்கொண்டுவரச் சொல்லவேண்டுமேயாரையனுப்புவோமென்று உடனே யோசனைசெய்து தன்னுடன்பிறந்தாளாகிய தூரதண்டிகையை யழைத்து அடிதூரதண்டியேஅப்போது நீ யென்னுடைய உத்தியாணவனத்தில் தண்ணீர்கொண்டுவாவென்று சொல்லிதங்கக்குடமெடுத்துக்கொடுத்து சீக்கிரங்கொண்டுவாபோடியென்று கட்டளையிட்டான்.

அந்தத் தூரதண்டியானவள் தானுந் தன்மகனும் (சுத) வருஷம்விலங்கிலே யடைபட்டிருந்தோமே இப்போதென்னமோ நம்மைக் கொல்லநினைத்து தண்ணீருக்குப் போகச்சொல்லுகிறானென்று கருதிமயிலிராவணனைப்பார்த்து சொல்லுகிறாள் வாடா அப்பாமயிலிராவணா என்னையும் விலங்குபோட்டு காவலாளிகளைக்காவல்வைததாயே இப்

போது தண்ணீர்கொண்டு வந்தால் என்னையுமென்மகனையும் வெட்ட யோசனைசெய்கிறது உண்மையானால் எங்களிருவரையுமிங்கேதானே வெட்டிப்போடுமப்பாவென்றுவருந்திச்சொல்ல மயிலிராவணன் தூரதண்டியைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான் அடி தூரதண்டி அப்படியுங்களிரண்டுபேரையும் வெட்டுகிறதானால் எனக்கென்னபயம் இங்கேயே வெட்டமாட்டேனோ வேறேயொருகாரியமிருக்கிறது உங்களைவெட்டவில்லை அஞ்சாதே நீ தண்ணீருக்குப்போடியென்றுசொல்ல தூரதண்டிசொல்லுகிறாள் அடா அண்ணேயிந்த அர்த்தராத்திரியிலேதண்ணீரென்னத்துக்கென்றுவினவமயிலிராவணன்சொல்கிறான்வாடி தூரதண்டி திசைகண்டராவணனுக்குச் சத்துருவான இராமலட்சுமணனை நமதுபத்திரகாளிக்குப் பலிகொடுக்கவேண்டும்வெளியே ஒருவரோடுஞ்சொல்லாதே போடியம்மாசுருக்கிலேதண்ணீர் கொண்டுவாவென்று சொல்லதூரதண்டி மனதுகசிந்து நசிந்துஆ தெய்வமேநானென்ன பாவஞ்செய்தேனோ பூர்வத்தில் செய்தவினை யிந்தச்சமயத்திலிவ்வாறுநானுமென்மகனும் காலிலேவிலங்குமாட்டிக்கொண்டு புருஷனைப்பலிகொடுத்துஇப்படியிருக்கின்றேனே இந்தப்பாவ மனுபவித்தல் அந்தத்தருமபுருஷர்களானராமலட்சுமணனை பலிகொடுக்கும்போது நாம் ஜலங்கொண்டுவருவதுதருமமா ஐயோபாவம்வந்துவிதித்ததே யென்று மயிலிராவணனைப்பார்த்து நான்தண்ணீருக்குப் போகமாட்டேன் அண்ணாவென்றுசொன்னாள் அப்போது மயிலிராவணன்கோபத்தோடுபார்த்து அடிதூரதண்டியேஇதைஒருவரோடேசொல்லாதே யென்று நானுன்னைத்தண்ணீருக்குப் போகச்சொன்னால் இராமலட்சுமணனை கூப்பிடமைக்கிறாயே என்னடியென்றுதனது உரையிலே யிருந்த கத்தியையுருவி இதோவுன்னை வெட்டுகிறேனென்று பயமுறுத்தினான் தூரதண்டிநடுங்கி அயர்ந்து இதோநான் தண்ணீர் கொண்டுவருகிறேன் என்றுகூறித் தங்கக்குடத்தை யெடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டுப்போனாள் அந்தத் தங்கக்கோட்டையுந் துலாயேந்திரத்தையுந் தாண்டி மயிலிராவணனுடைய உத்தியானவனத்துக்கு வந்து விட்டாள் அந்த சமயத்திலே அநுமார்கண்டு அங்ஙனமேயிருந்து சரேலென்றுசரீரத்தை அணுவைப்போலக் குறுக்கி அந்தமண்டபத்தி லிருந்தோடி ஒருமரத்தின் கிளையிலேறிக்கொண்டு இலைமறைவிலே மறைந்திருந்தார்.

தூரதண்டியானவள் உத்தியானவனத்துக்கதவைத்திறந்து உள்ளே உட்கார்ந்துக்கொண்டு தாப்பாளைப்போட்டு விட்டு உட்கார்ந்துக்கொண்டு தன்னுடைய விசனத்தினாலழுது ஆ தெய்வமே நானென்ன செய்வேன் இந்தப்பாதகம் என்தலையிலேவிடிந்ததோ இராமலட்சும

னுடைய சீவன்போகமுடிந்ததோ அந்தப்பாதகனுக்குதுர்ப்புத்தி படிந்ததோ பார்த்தாயா புண்யபுருஷரானவருக்கிப்படிவருமோ எந்தராச்சியத்திற் பிறந்தார்களோ இந்தராச்சியத்திற்சீவன் போகப்பிரமதேவனெழுதினனே நானுமென்மகனு மிந்தச்சண்டாளனுனதிண்டோளன் காலிலே விலங்குதரிக்கத் தெய்வம் விதித்ததோ இராமலட்சுமணனுக்கு மிப்படிலபித்ததோ இதுயார்சபித்ததோநமக்குமவர்களுக்கும் ஒன்றாகஆச்சுதோ ஆயனெழுத்தும்போச்சுதே ஆதெய்வமேபரமசிவமாகியகைதவமே என்றுநொந்து துன்பவார்த்தைகளைத்தந்து வாயில்வந்தபடியுளரி ஆ பாதகவிபீஷணனகிலு மிராமலட்சுமணனை வந்து எடுத்துக்கொண்டு போகலாகாதோ இல்லாவிடிலாரோ அனுமாரென்கிற புண்ணியவான்கோட்டையிட்டுக்காப்பாற்றினரே அவருக்காகிலும்வழிதுரைசொல்லி யனுப்பலாகாதோ அடாவிபீஷணகெடுத்தாயே இராமலட்சுமணள் அனியாயமாகப்போகிறார்களேயென்று பலவாறுக அழுகிறள் மணலில்விழுகிறள் மறுபடியழுகிறள்சுவாமியைத்தொழுகிறள் பூமியையறைவாள் யிரைவாள் இராமனைநினைத்துத்துனிவாள் இதுஎன்னவிதியென்பாள் தெய்வமே கதியென்பாள் இப்படிபலவாறுகச் சிந்திப்பதை அனுமார்கண்டுமகிழ்ச்சிகொண்டு பூரித்துஆரவாரித்து யோசித்து இவளாரோ கன்னிகை ராமகாரியம் விசுவாசிக்கிறள் பூசிக்கிறள்யழுகிறள் புழுகிறள்தெரியவில்லை கிட்டப்போனல் பயந்தோடிப்போவாளோ அறியோம் அல்லது மயிலிராவணன்தானே மாறுவேடம் போட்டுக்கொண்டு இப்படிக்கபடுசெய்கிறனோயாதொன்றுந்தெரியோம் என்று நினைத்துகனைத்து அந்தமரத்தின்மேலிருந்து ஆகாயவாணி சொல்லுவதுபோல் அநுமார்சொல்லுகிறர்.

கேளும்பெண்ணே உன்மகனுக்கு ஒருவருந்திக்கில்லாமற் போனதென்ன இராமலட்சுமணனுக்கும் அப்படிப் போனதென்ன நீ சொல்லென தூரதண்டிகேட்டு இதேதுமனிதர்பேசுகிற குரலாயிருக்கிறது மயிலிராவணன் ஒருவரோடோசொல்லாதேயென்று போகச்சொன்னனே நாமிங்கேவந்தோமே இப்படி அழுதோமேஅந்த மயிலிராவணன்வந்தானே அல்லதுயாரையாகிலுங் கூட்டியனுப்பினனே யிதேது பேச்சுக்குரலாயிருக்கிறதென்று பயந்து நயந்து அழுகையை நிறுத்தி எழுந்திருந்து குளத்திலே தண்ணீர்மெள்ள இறங்கினள். அதை அனுமார்பார்த்து இனிசும்மாயிருக்கலாகாது இவளண்டைக்குப்போய் பேசவேண்டுமென்று அந்தக்ஷணமே அந்த குளத்தின் படிக்கட்டின்பேரில் நின்றுகொண்டுசொல்லுகிறர் வாரும்பெண்ணே மாதுசிரோன்மணி இராமலட்சுமணனுக்கும் உனக்கும் கதியில்லையென்றுயே அந்தவிபீஷணரையும் நிந்தித்தாயே அந்த மகானுபா

வன் சொல்லியனுப்ப நான் இதோவந்தேன் இராமலட்சுமணனுக்
கும் உனக்கும் உன்மகனுக்கும் அனுமந்தனாகிய நான்கதியாக்கிக்கொ
டுக்கவந்தேன் அந்த இராமலட்சுமணன் வசிக்கிறவழிபடுகடவுள் எங்
கேயிருக்கிறார்கள் அறிந்தால் தயவுசெய்து சொல்லுமம்மா வென்று
அனுமார் கேட்டருளினார் அப்போது தூரதண்டி அனுமாரைப்பார்த்
துபயந்தெளிந்து சொல்லுகிறாள் ஐயா அனுமாரே நீர் என்னருகில்
வாருமென்று அழைக்க அனுமார் சந்தோஷித்து அவளருகிற்போய்
நிற்க தூரதண்டி சொல்லுகிறாள் அடாவாடா அப்பா அனுமாரே நீ
அனுமாரென்று சொல்லுகிறாயே குரங்குசாதியல்லவா மனுஷனைப்
போல நீபேசுகிறாயே உன்னைநானெப்படிநம்புவேன் என்று சொல்ல
அனுமார்சொல்லுகிறார் வாரும்பெண்ணே தூரதண்டி யென்னும் ரா
க்ஷசஸ்திரீயே அப்படியேன்பயப்படுகிறாய் எனக்கு அறுபத்துநாலு
பாஷையும் சகலசாஸ்திரமும் நீதிநூலும் சாதாரணமாய் விளங்கும்
எறும்புமுதலிய சிற்றறிவுயிர்களின் நயனபாஷையும் தெரியும் சந்தே
கப்படவேண்டியதில்லை சும்மாசொல்லடி யம்மாவென்றுகேட்க தூர
தண்டிசொல்லுகிறாள் வாரும்ஆஞ்சனேயா அரிராமருடைய சகாயா
அரவிந்தமாயா அருண்மிகுதூயா அகளங்கவுபாயா அரனுடைய அ
ருணனாகியவாயுவின்சேயா நான்சொல்லுவதைக் கேளும்பிள்ளாய் பு
ஜபலபராக்கிரமம்பண்ணுகிறபோது ஒருகையினாலே இராக்ஷசக்கூட்
டங்களையடித்தால் பதினெட்டக்ரோணி தண்டு தளம்மாண்டுவிட்ட
தென்றார்களே அப்படிப்பட்டபுஜபலபராக்கிரமசாலியாகிய நீயிப்படி
குழந்தைபிள்ளைபோலிருந்தால் எனக்குசம்மதிபடாது ஆனபடியினா
லே உன்னுடைய விஸ்வரூபத்தை எனக்குக் காண்பிக்கவேண்டும் அ
தன்பின்பு நான்சகலமர்மங்களையுஞ் சொல்லுகிறேன் என்றுசொல்ல
அனுமார் தூரதண்டியைப் பார்த்து தாயே நீ அந்தசொரூபத்தைப்
பார்த்தால் பயப்படுவாயே யென்றுசொல்ல அதற்குத் தூரதண்டி
சொல்லுகிறாள்.

கேளும் ஆஞ்சனேயரே நீர் எவ்விதசொரூபமெடுத்துக் காட்டி
னாலும் பயப்படமாட்டேன்மயிலிராவணனுடையமாயைகளைக் கண்
டு பயந்தெளிந்தவள் என்முன் நீஎவ்விதரூபமெடுத்தாலும் பயந்தோ
ற்றுமோ துரிதத்தில் உம்முடைய விஸ்வரூபத்தை யெடுத்துக்காட்
டுமையாவென்று தூரதண்டிசொல்ல அனுமார் பாரும் பெண்ணே
யென்றுசொல்லி மேகமண்டலம்-வாயுமண்டலம் - சந்திரமண்டலம்-
சூரியமண்டலம் - நட்சத்திரமண்டபம் - அளாவும்படி வளர்ந்தார்
தூரதண்டிபார்த்து பயந்து வியந்து நடுங்கி ஒடுங்கி கிடுகிடுத்து ஆ
ஞ்சனேயரைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறாள் அனுமாரே உம்முடைய

சொரூபத்தைப் பார்க்கத்தக்க வளல்ல போதுமையாவென்று ஆடிப்பாடி அவரைநாடி அவர்பாதந்தேடி எழுந்து அணிந்துபணிந்து அனுமாரென்றுதுணிந்து விசாரந்தணிந்து சிரமேற்கரங்குவித்து தீர்க்கதண்டஞ் சமர்ப்பித்தாள் உடனே அனுமார் அந்த சொரூபத்தைவிட்டு எப்போதும்போலேசுருக்கி தூரதண்டியண்டையில் நெருங்கிவந்து மிகவும் பயப்படாதேயென்று தைரியஞ்சொல்லி பெண்ணேஉன்காலிலேவிலங்கேது என்னகாரணத்தினாலே உனக்குவிலங்குபோட்டார்கள் எங்கேதிருடினாய் அல்லது என்ன அடாதகாரியஞ்செய்தாய் நீஎன்ன அமங்கிலியோ உன்னைப்பார்த்தால் சகலாபரண பூஷணாலங்கிர்தையா யிருக்கிறாய் கழுத்திலே மங்கிலியத்தைகாணோம் உன்புருஷன் இருக்கிறானா யில்லையோ இராமலட்சுமணாள் உயிரோடு சுகமாயிருக்கிறார்களோ யில்லையோ உனக்கு இந்தவிலங்கு வந்தகாரணார்த்தமென்ன சொல்லுமம்மாவென்று கேட்டார்.

இந்தவார்த்தையைக்கேட்ட தூரதண்டி அனுமாரைப்பார்த்து அன்போடும் இன்போடும் ஆசித்து பூசித்து நேசித்து யோசித்துச்சொல்லுகிறாள் கேளுமையா அனுமாரே இந்தமயிலிராவணன் மகாபாவியான திண்டோளன் வெகுசண்டாளன் என்னையும்என்மகனையும் விலங்கிலேபோட்டான் நாங்கள் திருடவில்லை அள்ளவில்லை அந்தபாதகன் ஆங்காரத்தினாலே என்புருஷனைக் கொன்றதுமன்றி என்னையும் என்மகனையும் அநியாயமாய் நாலாயிரம்வருஷகாலமாய் (௩ா) பாரம் எழுகினாலே மிகுதியோடு கையிலும் மெய்யிலும்தோளிலுந் தாளிலும் விலங்குபூட்டிவிட்டானென்று கூறஅவ்வசனத்தைக்கேட்ட அனுமார் நல்லதுபெண்ணே அந்தச்சண்டாளனிட்ட விலங்கோவென்று வினவி ஆக்கரித்துப்பற்கடித்து மீசைதுடித்துக் கரத்தை மண்ணின்மீது அடித்துகாலையும் பிடித்து கையையும் பிடித்துவிலங்குகளை ஒடித்துவிட்டார் தூரதண்டி மனமகிழ்ச்சிகொண்டு நயந்து வியந்து அனுமாரென்றுபயந்து அயர்ந்துகைகட்டிவாய் பொதித்துதூரதண்டி புன்னகையோடுநிற்க அனுமார்பார்த்துவாராய் தூரதண்டியே உனக்கு இந்தவிலங்குபோட்டகாரணமென்ன உன்புருஷனாகிய புண்ணியவான் பெயரென்ன உன்மகன் விலங்கிலே கிடக்கிறானென்றழுதாயே அந்தக்காரணமென்ன எல்லாச்சங்கதிகளையும் சவிஸ்தாரமாகச்சொல்லவேண்டுமென்று கூறினார்.

அந்த வசனத்தைக்கேட்ட தூரதண்டிசொல்லுகிறாள் கேளும் அனுமாரேஎன்பெயர் தூரதண்டி என்புருஷன்பெயர்காலநேத்தன் என்குமாரன் பெயர் நீலமேகன் கேட்டீரோ அனுமப்பா என்புரு

ஷனைக் கொல்லவந்த காரணம் மயிலிராவணன் எனக்கு அண்ணன் அவனந்தப் பாதாள விலங்கையை அரசாட்சி செய்துகொண்டிருந்தவன் என்புருஷனையுந் தன்னோடேகூட வைத்துக்கொண்டு சகல காருபாரு விசாரணைகளையும் விசாரித்து வரச்சொல்லி உத்தியோகக் கட்டளை திட்டமாக யிட்டிருந்தான் நானும் என்புருஷனும் சுகமாகச் சிறிதுகாலம் வாழ்ந்திருக்கும்போது எனக்குக் கருப்பந்தரித்து ஒரு பிள்ளையைப்பெற்றேன் அந்தப்பிள்ளைக்கு என்புருஷன் நீலமேகனென்று பெயரிட்டார். அதன்பின்பு மயிலிராவணன் மனைவி மாதங்கி என்பவளுடைய வயிற்றிலே ஒருபெண் பிறந்தது அந்தப்பெண்ணுக்கு ரூபவதியென்று பெயரிட்டு நாளொருமேனியும் பொழுதொருவண்ணமுமாக வளர்த்துவந்தார்கள்.

அப்படி வளர்த்துவந்த சிறிதுகாலத்திற்குப்பின் என்புருஷனானவன் மகனையெடுத்து முத்தங்கொடுத்து மடிமேலே வைத்துக்கொண்டு கொலுக்கூடமண்டபத்திலே இருந்தார். அப்போது மயிலிராவணனும் தன்னுடைய குமாரத்தியாகிய ரூபவதிக்குச் சகல ஆபரணமுந்தரித்து தனது மடியின்மீது வைத்துக்கொண்டிருந்தான். இப்படியாக ஏகசிங்காதனத்தின்மீதிலே இருக்கும்போது மயிலிராவணனானவன் என் புருஷனைப்பார்த்து வாரும்பிள்ளாய் காலதத்தா உன் மகனுக்கு இந்த ரூபவதியென்கிற என்பெண்ணைக்கொடுத்துக் கலியாணம் பண்ணிவிடுகிறேனென்று சொன்னான் அந்தட்சணமே இடியிடித்ததுபோல ஆகாயவாணி சொன்னதாவது அடாவடா மயிலிராவணா இந்தரூபவதியை யாருக்குக்கொடுத்து விவாகஞ்செய்து வைக்கிறாயோ அந்தப் புருஷன்பெயர் நீலமேகனாகும் அவனுக்கே இந்த பாதாளலங்கையும் முடிபொறுக்கும் முடிபொறுக்கும் முடிபொறுக்கும் என்று முக்காலும்சொல்ல அப்போது சபையிலிருந்தவர்களெல்லாம் ஆதியந்தமோடு கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள் உடனே மயிலிராவணன் திடீரென்று தனது சிங்காதனத்தைவிட்டு கீழேகுதித்து கோபங்கதித்து அந்தச்சபையை மதித்துச் சொல்லுகிறான் கேளுங்கள் சபையோர்களே யான் விளையாட்டுக்குச்சொன்னதை நீலமேகனுக்கு ஸ்தாபிதமாக அந்த ஆகாயவாணியாரும் உறுதிசெய்யலாமா நீலமேகனுக்கு என் குமாரத்தியான ரூபவதியைக் கொடுக்கிறேனென்று சும்மா சொன்னேனேயொழிய நிட்சயமாகச் சொல்லவில்லையே எனக்குச் சரியான பலசாலியானவன் எவனோ அவனுக்கல்லவோ கொடுப்பேன். இந்த சொற்பமுள்ள அற்பனான நீலமேகனுக்கு

எனதுவிற்பனமுள்ள கற்புள்ளமாதைக்கொடுபோனே இவ்வசனம் படாது இனிவிட்டுவிடாமல் காலநேத்திரனையும் அவன் பெண்சாதியையும் பிள்ளையையும் கொல்லாமல் விட்டுவிட்டால் பின்னால் நமக்குக் கேடுவருமென்றெண்ணி யோசனைபண்ணி இதோ இந்தக்கத்தியினாலே வெட்டுகிறேனென்று என்புருஷனைப் பிடித்துக் கொன்றான் அப்போதென்மகன் ஓட்டமாக ஓடிவந்து இப்படி சேதியென்று என்னோடு சொன்னான் அப்போது நான் என்மகனாகிய நீலமேகனை வீட்டிலேபோட்டுக் கதவைமூடி ஒளித்துவைத்துவிட்டுப் புருஷனை அழைத்துவர மீண்டும் திரும்பிச்சென்றேன் அதற்குமுன்னமே காலநேத்திரனை என்புருஷனை வெட்டிப்போட்டு எனக்கெதிராக அந்தக்கத்தியையும் பிடித்துக்கொண்டு ஓடிவந்து அடி தூரதண்டி உன்மகன் ஓடிவந்தானே அவனெங்கேயென்று என்தலைமயிரைச் சுருட்டிக் கீழேதள்ளி அவன்கையினாலே ஓங்கிக்குத்தும் வேளையிலே நான் அப்பா உனக்கார் ஒப்பா அண்ணா என்னிருகண்ணா ஐயா இருபதுகையா ஆண்டவனே முடிகள்பூண்டவனே என்னையேன் வெட்டுகிறாயென்று இரக்கமோடு வேண்டினேன் அவன் மனமிரங்கி பெருவிலங்காகிய ஒருவிலங்கு என்காலில் மாட்டிவிட்டான் பதினாயிரம்பாரமுள்ள இந்த எழுகுவினாலே பண்ணின விலங்குடனே என்மகனை நீலமேகன் காவற்கூடத்திலிருக்கிறானென்று அடிமுதல் அந்தம்வரை தன்வரலாற்றைக் கூறிப்பின்னும் அனுமாரே நீ என்பங்கு தேவனாகவந்து (௪௰) வருஷகாலமாய்ப் போட்டிருந்த பெருவிலங்கைத் தரித்துவிட்டீரே வானரசேனாபதியே வழிபடுதெய்வக்கதியே மாயன் புகழ்நிதியே மன்னர் மதிக்குந்துதியே ஆஞ்சநேயா ஆயன் சகாயா அரும்பதத்தாயா அடியார்களுக்குநேயா அனுமந்தா என்முன்வந்தாய் ஐயனே மெய்யனே வீரனே தீரனே சீலா அன்பர்க்கனுகூலா சரணம் சரணம் என்னை யாண்டருளத் தருணம் தருணம் என்று பற்பலவாறு புகழ்ந்து புந்தி மகிழ்ந்து அஞ்சலி செய்து இருகைகளையும் நீட்டி திருமுகங்காட்டி அபயஸ்தர் தாவென்று கேட்டாள்.

அனுமார் சந்தோஷித்துத் தூரதண்டியைப் பார்த்து அவள் கையைப் பிடித்து உள்ளங்கையிலடித்து அபயங்கொடுத்துச் சொல்லுகிறார் வாரும்பெண்ணே உனது சேதியெல்லாங் கேட்டுத் திருமனங்களித்தனே ஆனந்தக்கடலிற் குளித்தேன் எனது பராக்கிரமம் அறியப்போகிறாய் நானே அந்த மயில்ராவணனை வதம்பண்ணிப் போடுகிறேன் உன் குமாரனை நீலமேகனுக்கு அவனது பாதாள

ங்கையாகிய இந்நகரத்துக்கு ஒருபெரிய துரையாகப் பட்டங்கட்டி அக்கருபவதி யென்னுமாதை அவனுக்கு மணஞ்செய்வித்துப்போவது மன்றி நாடுநகர் முதலியவற்றைச் சீர்திருத்தி அரக்கர்படைகளை நீக்கிவிட்டுப்போவேன் அஞ்சாதே யென்றுபற்பல தைரியஞ்சொல்லினர் அநுமார் மற்றுஞ்சொல்லுகிறார், கேளும்மாதே தூரதண்டி நமது வழிபடுதெய்வமான இராமலட்சுமணரெங்கேயிருக்கிறார்கள் மயிலிராவணன் எங்கே யிருக்கிறான் அவன்புஜபல சவுரியமென்ன பராக்கிரம் வீரதீரமென்ன எல்லா மறிவாயே சொல்லவேண்டுமென்று வினவினர் வாரும் அநுமாரே என்னசொல்லப்போகிறேன் நிட்களநிரஞ்சன-நிற்மலநிர்விஷப் சுத்தசைதன்னியமாயும் பார்வதாசமேதனுகியும் அகிலபுவனரட்சகனுகியும்ஆதியந்தமில்லாததாகியும் விளங்கியிருக்கப்பட்ட சாக்ஷாத்பகவானுகிய பரமேஸ்வரனிடத்திலே மூவேழு தலைமுறைக்கும் அழியாதவரம்பெற்றவன் மாயாவித்தைகள் கற்றவன் இராட்சதரிற் கொற்றவன் புண்ணிய மற்றவன் அவனை தேவராகிலும்முனைராலும்ஜெயிக்கப்படாது. இந்தமண்ணுலகத்திலும் விண்ணுலகத்திலும் அவனைப்போலொத்த பராக்கிரமசாலிகள் ஒருவருமில்லை நீர் சாக்கிரதையாகச். சண்டைபண்ணி செயிக்கவேண்டுமென்று தூரதண்டி சொல்லினள்.

அநுமார்சொல்லுவார் நல்லது அவன் சமர்த்தனென்று சொன்னுயல்லவோ நல்லதாகட்டும் அவனை நானொருவனுமே ஏகாங்கிதவீரதீர சண்டனுக யுத்தத்தில்மடித்துவிடுகிறேனென்பலத்தை யறியப்போகிறுய் எம்மா இந்தா இருக்கிற தங்கக்கோட்டை வாசலிலே துலாயேந்திரமொன் றிருக்கிறதாம் அதிலே சிறிது இராட்சசரிருக்கிறராம் அதென்ன வயணம் எவ்வித பலவான் இருக்கிறன்விரைவிலே சொல்லென தூரதண்டி சொல்லுகிறுள் கேளும் வானரசிகாமணியே அதோபாரும் அந்த தங்கக்கோட்டைவாசலில் துலாயேந்திரங்கட்டியிருக்கிறது அதிலே மயிலிராவணனுக்குச் சத்துரு எவன்வருவானே அவன் தலையைக் கண்டிப்பதும் துண்டிப்பதுமாக நிறைகோல் நிறுப்பார்கள் அந்நிறைகோல் மூன்றுதராஞ்சாயுமாயின் இவன் சத்துரு இவன் மித்துரு இவன் இஷ்டன் இவன் துஷ்டன் இவன் நேசன் இவன் விசுவாசன் என்று அறிந்துகொள்ளுவார்கள் இவர்கள் சத்துருவென்று கண்டு கொண்டால் அங்ஙனம்காவலாக விருக்கும் (உய) லட்சம் இராட்சசர்வந்து முனைந்து யுத்தவாயுதம் புனைந்து சண்டைக்கு நினைத்து கோர்பக்கல்களைத்து சினைந்து குதித்து கொதித்து மதித்து துதித்து பிடித்து அடித்து கசக்கி நசுக்கி

சிதைத்து வதைத்துப் பதைத்து மண்ணிற்புதைத்து விடுவார்கள் என்று கூறினான்.

பின்னும் அனுமாரானவர் சொல்லுகிறார் வாரும்பெண்ணே இக்கோட்டைவாசலிலுள்ள அவரவரை யானே தப்பாது கொல்லுவேன் வெல்லுவேன் நீயெனக்கோருபகாரம் செய்யவேண்டுமெனத் தூரதண்டி அனுமாருக்குச் சொல்லுகின்றாள் வீரதீரசூரஆரவாரபராக்கிரமசாலியான அனுமானே என்னாலாகுங் காரணார்த்தம்யாவை அவைகளைச்சொல்லுமையா அடியேன் சிரமேற்கொண்டு நடக்கப்பிரியமுற்றிருக்கிறேன் என்றுமயில்போலும்சாயலும் அயில்போலும் விழியுங்குயில்போலுமொழியும் அன்னத்தின் ஒயில்போலும் நடையுமுடைய பெண்பாலாகிய தூரதண்டியென்று கூரத்தக்க மாதுசிரோன்மணியே கேளும் மாதர்க்கரசியே அந்தத்தங்கக்கோட்டைவாசலுக்கப்பாலே என்னைக்கொண்டு போய்விட்டால் நான் அத்தனை பேரையும் ஆலையிலிடுக்குங் கரும்பு எவ்வண்ணஞ் சிதையுமோ அவ்வண்ணம்போலே யாவரையுமுரிதுத் தரித்து படுகளஞ்செய்துவிடுவேன் இந்தவுபகாரஞ்செய்தால் போதுமானது என்ன தூரதண்டிகேட்டு நடுங்கியொடுங்கி ஆஞ்சநேயரோடு சொல்லுகிறாள் ஐயனேவானரத்துய்யனே யான் எவ்வாறுபோவேன் விலங்கு முறிபட்டுந்தறிபட்டும் போச்சே யினியெவ்வாறுசொல்ல நியாயம் என்னவுபாயம் நீர் செய்ததுசகாயம் அந்நனம் போனால் அபாயம் வருமே என்ன செய்கிறது இதுவுமன்றி உம்மை அவ்விடம் அழைத்துப்போனால் தராசுமுள்ளாகிய நிறைகோல்சாயுமே உடனே காரியம்கெட்டுப்போய்விடும் சரிகட்டிப்போடுவாரே இராமமூர்த்திதேடுவாரே இதற்கென்னசெய்கிறது என்னாலாகாதென்று வருத்தமடைந்து மனமிடைந்து சொன்னாள்.

அனுமார்நோக்கி மனத்தைத்திடமாக்கி கவலையென்பதை நீக்கி களங்கமென்பதைப்போக்கி யாதொருவிசேடஞ்சொற்றனர் சமீபத்திலுற்றனர் கேளும்பெண்ணே நீ கூறியவாறே அந்த தராசாகியநிறைகோல்சாயுமாயினும் உன்னைஎவனொருவன்கண்ணோக்கிப் பார்ப்பானாகில் உடனே கண்டிக்கவுந் தண்டிக்கவும் பார்த்துவருகிறேன்பயப்படாதே யிந்தவுபகாரம்பண்ண வேண்டுமென்றுஉறுதிகூற அப்போதுசொல்லுகிறாள் ஆனாலும் எப்படிகொண்டுபோவேன் இவ்வளவுகாம்பீரமான ரூபமாயிருக்கிறீரே என்றுசொல்ல அனுமார் சொல்லுகிறார் வாரும்பெண்ணே இதோஎன்னுடைய விசித்திரத்தைப்பாருமென்றுகூறி சந்தோஷமீறிச் சரீரத்தைஉருவிகால்கையுருவி யிராட்சசரைக்கருவிநிமிஷமாத்திரத்தில் சிறுதேகவுருவமமைந்து தூரதண்

டியைப்பார்த்து தண்ணீற்குடத்தையெடுத்து தலைமீது வைத்துக் கொள்ளச்சொல்லி அந்தத் தண்ணீர்குடத்தின் மீதிலே மாங்கொத்தை ஒடித்து உள்ளேபுகவைத்து அந்நீர்க்குடத்துள் போட்ட மாவிலைக்கொத்திலே ஈபோல்மறைந்திருந்தார் தூரதண்டிமகிழ்ந்து புகழ்ந்து அனுமாரிருக்கிற மாவிலைக்கொத்தினைப் பிடுங்கிக் குடத்தின் மீதுவைத்து மெல்லமெல்ல நடந்து செல்ல தங்கக்கோட்டை வாசலிலேயிருக்கிற யிராட்சதரைப் பார்த்து எவ்வாறு போவோம் என்ன அனர்த்தமாகும் என்று ஏங்கி வீங்கி வாடி வழிகூடிநடுங்கி ஒடுங்கிநடந்து தங்கக்கோட்டையைக் கடந்து துலாயந்திரமான தராசு என்கிற நிறைகோலுக் கப்பாலேபோனாள், உடனே அந்தத் தராசுக் கோல்முனையானது தலைமேலாகயிருக்க நெருக்க பெருக்க விழுந்த உடனே இராட்சசர் திடுக்கென்றுபயந்து நயந்து வியந்து அயர்ந்து இணைந்து இருமாந்து பார்க்குமிடத்தில் சத்துருவைக்கண்டதில்லை தூரதண்டியைக் கண்டார்கள் கோபங்கொண்டார்கள் யாரையோ ஒருவரை அழைத்துவந்தனள்போற் றோன்றுகிறது என்று ஐயுற்று அங்ஙனமிருந்த (அயுத) லட்சம் இராட்சசர்களுக்கு அதிகாரியானவன் ரத்தாக்ஷன் அதிசீக்கிரமாய் வலதுபாரிசத்திலிருந்த கத்தியையுருவி கருவிதூரதண்டிக்கு முன்னே சென்று நின்று அடிவாடி தூரதண்டியென்னுந்திருடி எங்கே போகிறாய் எவரை அழைத்துவந்தாய்சோதனைகொடடி இதோ உன்னைவெட்டுகிறேன் குத்துகிறேன்கழுவேற்றுகிறேன் கள்ளமில்லாமல் உள்ளபடி சொல்லடி யிங்கே நில்லடி. என்றுசொல்ல கிடுகிடென்று பயந்து அயர்ந்து நிற்கலுற்றாள்.

அனுமார் அச்சமயத்திலே மாவிலை கொத்திலிருந்த வண்ணமாக ஒளித்தவர் மனதுகளித்து உடலைவெளித்து திடீரென்று கோடையிடியிடித்ததுபோல் குமறி தும்மி ஆகாயம்பூமி பாதாளம் வரையில் ஏகசொரூபமான விசுவரூபமெடுத்து கீழேகுதித்து இராட்சசரென்று மதித்து கொதித்து கோபங்கதிர்த்து அந்த இராட்சசன் உருவினகத்தியைப் பிடுங்கிக்கொண்டு அரக்கரோடு எதிர்த்து சண்டைசெய்கிறபோது அரக்கர்கள் கண்டு அவரவர் வில்லை வளைத்து பூரி-கோடை-ஆவடம்-பூட்டு-சிஞ்சினி-நரம்பு-நாரி-வடம்குணமுதலிய நாணேற்றி-சரம்-வாளி-கணை-பல்லம்-வண்டு - கதிரம்-கங்கருத்திரம்-அத்திரம்-கோல்-என்று-பேர்பெற்ற - அம்புகளையும்-விசிகம்-பூதை-பத்திரி-எவு-பங்கம் - தோணி-பகழி-கொடை-சிலீமுகம் என்று நாமகரணம்பெற்ற பாணங்களையும் கரவேக சரவேக உரவேகமாக வில்லிற்புகவைத்து குணத்தொனிபண்ணிஆகாயம் பூமி அண்டகடாகம் எ

ண்டிசையும் வெடிக்கும்படியாகக் கார்மழைபோலப் பொழிந்தார்கள் அனுமார் அதுகளைக்கண்டு மகிழ்ச்சிகொண்டு இடதுகைக்கேடயத்திலே ஓங்கிபளீர்பளீரென்று அடிக்கிறபோது அவ்வடியானது கோடைகாலத்திலே இடியிடித்ததுபோலே திடீர்திடீரென்று கர்ப்பங்கலங்கும்படி இடித்துஅடித்துப்புடைத்து வாலைத்துடைத்துத்தலைமாடு கால்காடு கால்மாடு தலைமாடாகவெட்டி புஜங்களைதட்டி பிணமலைபோலக்குவித்து தாகம்தாகமென்று சிலர்தவிக்க அனுமாரானவர் சற்று மிளையாது களையாது யானைக்கூட்டத்திலே போய்விழுந்த வீரசிங்கம்போல் ஒருமணிநேரம் முன்னும் பின்னும்பாராமல் சாடுகிறபோது சிலர்வங்கினார்வள் பலர்தூங்கினார்கள் சிலர்ஆவிவிட்டுநீங்கினார்கள் சிலர் ஆயுதங்களைக் கையில்வாங்கினார்கள் சிலர் மூர்ச்சைபட்டுத்தேங்கினார்கள் சிலர் இரந்தார்கள் சிலர் மெய்மறந்தார்கள் அவரவர் மனதுநியங்கிக் கதருவார்கள் சிலர்பதருவார்கள் குத்துயிராகவுதறுவார்கள் பலர் சிற்றுயிரோடு சிதருவார்கள் இப்படி நானாவிதமாக அனுமார் நிர்த்தூளிசெய்துவிட்டார்.

அந்த அரக்கர் படையிலே பட்டவர்த்தனர் மகுடவர்த்தனர் மன்னர்-மண்டலீகர்-யானைத்தலைவர் - சேனைத்தலைவர் - குதிரைத்தலைவர்-ஒட்டத்தலைவர்-படைத்தலைவர்-யுகத்தலைவர்-தண்டத்தலைவர் - முதலிய இராட்சதர் படைகளெல்லாம்-ஈட்டி-பாங்கு-சாங்கு-பாலர்-எரியம்பு-பொரியம்பு-தரியம்பு - நெரியம்பு-வில்லுகள்-சக்கரம்- கதாகட்ககோதண்டம்-பிண்டி-பாலம்-கொடுமரம்-தொடுமரம்- படுமரம் - விடுமரம்-எடுமரம்-மழுப்படை-கொழுப்படை- எழுப்படை - வேலாயுதம்-சூலாயுதம்-அஸ்திரம்-சஸ்திரம்-வச்சிராயுதம் - குந்தம்-தொந்தம் - தந்தம்-கூர்வாள்-குறுந்தடி-பெருந்தடி-இவ்வாறு-நானாவித - ஆயுதங்களையெடுத்து முகங்கடுத்து இராட்சசரெல்லாம் பற்களை நறநறவென்று கடித்துமீசை துடித்து அனுமாரோடுகைகலக்கினகாலத்தில் அந்த ஆஞ்சனேயப்பெருமான் சீக்கிரமாக ஜாக்கிரதையோடு ஆக்ரமித்து பராக்கிரமங்காட்டி வியாக்கிரமப்போலச்சீறி கோபமீறி அவனை இவனடிக்க இவனைஅவனடிக்க அவன்மார்பில் இவன்குத்த இவன்மார்பில் அவன்குத்த அவன்தோளில் இவன்குத்த இவன்தோளில்அவன் குத்த வலமிடமாக இடம்வலமாக கிறுகிறுகிறுகிறுவென்று நின்று சென்று-சுழன்று-அழன்று-உழன்று-தழன்று-விழன்று-குழன்று -ஒருவருக்கொருவர் சரிசமானமாகச் சண்டைசெய்துவந்தார்கள்.

அப்படி அவர்கள் சண்டைசெய்கிறதை ஆகாயத்திலுள்ளவர்களியாவருக்கும்பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டு ஆதிகாலத்திலேசாக்ஷாத்பிர்ம

சைதன்னியராயும் தந்தைக்குபதேசம் வந்தித்தகுருவாயும் இருக்கப்பட்ட கந்தன்-கடம்பன்-காங்கேயன் - வேலுடைக்கடவுள் - தேவர்சேனாதிபதி-மயிலேறுசேவகன் - கோழிக்கொடியான் - சாந்தன்-செந்தன்-குறிஞ்சிவேந்தன் - வள்ளிகாந்தன் என்று சொல்லத்தக்க சிவசுப்பிரமணியக் கடவுளோடு எதிர்த்த சூரபத்மாவும் அவனுடைய புத்திரமித்ரர் களத்திரசத்திராதி - தானை-யானை-சேனை-எவ்வாறு அழிந்தனவோ அவ்வாறு சிவசுப்பிரமணியக்கடவுள்போல் இந்த அனுமாரானவர் ஒருவராகவேயிருந்து அந்தத்தங்கக்கோட்டைவாசலிற்காவலிருந்த மயில்ராவணனுடைய ராட்சதப்படைகளைப் பெருவிருட்சத்தினாலே அச்சுவேர்நச்சுவேர்-சிறுவேர்-பெருவேர்பக்கவேர் பழுவேர் ஜல்லிவேர் மூலவேர் தனிவேர் - நுனிவேர்-இப்படிச் சொல்லத்தக்க வேர்களைக் களைந்து மரத்தைவெட்டித் தள்ளுவதுபோலே அரக்கர் படைகளைத் தலைகாட்ட வொட்டாமல் முறித்து தலைகளைத்தறித்து நிமைப்பொழுதிலேபடுசூரணம் பண்ணினார் அதன்றிஒருகற்பனைசொல்லுகிறேன் அதாவது வானத்தில் மாலைப்பொழுதில் செவ்வானம் இடுகிறது அதை ஆகாயவாணி பூமிதேவியை நோக்கி அடிமண்ணுக்கரசியே என்னைப்பார் நான்சிவப்புபுடவை கட்டிக்கொண்டேன் என்று சிலநாளைக்குமுன்னே சொல்லியிருந்தாள் மனதில் வைத்திருந்த இந்தபூமிதேவியும் இன்று யுத்தகளத்திலே ரத்தவெள்ளம் ஓடுவதைப் பூமாதேவிகண்டு ஆகாயவாணியை நோக்கிச் சொல்லுகிறாள் அடிவிண்ணுக்கரசியே நீசிவப்புபுடவை கட்டிக்கொண்டதுபோல் நானுங்கட்டிக்கொண்டேன் பாரடிபாரடி என்றுசொல்லுமாப்போல் அனுமார் போர்செய்தனர் இதுபுராணிகர் கூற்று அதாவது இக்கதையெழுதினவர் கருத்தாம்.

அனுமார் சொல்லுகிறார் கேளும்பெண்ணே தூரதண்டியே இப்போதுநடந்த யுத்தகளரியைப் பார்த்தாயா எமதுபராக்கிரம வீரதீர சூரத்துவத்தையென்றுசொல்ல தூரதண்டிசந்தோஷித்து அனுமாருக்கு வலம் இடமாக இடம்வலமாக வந்து வணக்கந்தந்து மனதுன்கூர்ந்து ஆர்ந்துசொல்லுகிறாள் ஓஓ அனுமாரே நீர்வல்லவர் யாவருக்கும் நல்லவர் உம்மைப்போல பராக்கிரமசாலி உலகத்திலில்லையென்று துதித்தாள் மனதில் மதித்தாள் நீர்க்குமிழிபோலக் குதித்தாள் இவரே அதிவீரனென்று கட்டளைவிதித்தாள் எரிகிற எண்ணெயில் விழுகிற அதிரசம்போலக் கொதித்தாள் மதித்தாள் புகழ்ந்தாள் மயில்ராவணனை அவன்கெட்டான் போவென்று இகழ்ந்தாள் அச்சமயம் பார்க்க அனுமனர் சொல்லுகின்றனர் மாதர்க்கரசியே கட்டான

ஜன் விடெங்கே கேடிங்கவந்ததுஎன்றுகூற ஐயா அனுமந்த துய்யா சிரஞ்சீவிமெய்யா சொல்லுகிறேன் இதோயிருக்கின்றதே அதுகடக ன்வீடு அதற்கப்பால் விட்சிமுகன்வீடு அதற்கப்புரம் பத்திரகாளியம்மன்விடாகிய கோயில் அதைப்போலழகுடையது ஈரேழுலகத்திலும் இல்லையென்றுசொல்லினன் அதை அனுமார்கேட்டு அப்படியாவென்றுசொல்லிப்போட்டு கடகன்வாசலிலேசென்று அங்ஙனம் நின்றுசொல்லுவோமென்று தனது அழகியவாலை உள்ளேநுழைய பஞ்சுபோற் குழையவிட்டனர்.

அங்ஙனம் கடகனும் அவன்பெண்சாதியும் மன்மதனும் இரதியும்போல பஞ்சணைமீது சரசசல்லாபவுல்லாச விலாசகுலாச அமளிசெய்து நித்திரைசெய்துக்கொண்டிருக்கிற சமயத்தில் அனுமாரானவர் வாலால் இருவரையும் மடவிறுகக் கட்டிச் சுருட்டி உருட்டிப்புரட்டித்திரட்டித் தெருவிலிழுக்கக்கடகன்கண்டுபயங்கொண்டு சிரமேற்கரங்குவித்து ஆண்டவனே நான் முன்னமேவந்து உமது அழகிய வாலுக்கு எனது பற்களைப்பலிகொடுத்து புறமுதுகாட்டி ஓடிவந்துவிட்ட என்னை ஏனையா யிழுக்கிறீர் உமதுவார்த்தைக்குவரவில்லை அதோ அந்தமகாபாவியாயும் எங்களரசனுகவு மிருக்கிற மயிலிராவணனைக்கொல்லுமையா சரணம்சரணம் காக்க விதுநல்லதருணம் விட்டுவிடுமென்றுவணங்கி இணங்கிச்சொல்ல அனுமார் மனதிரங்கி புருஷனையும் பெண்சாதியையும் விட்டுவிட்டார். அதன்பின்பு விட்சிமுகன்வீட்டிலும் அவ்வாறு தமதுவாலைப்புகவிட்டு அந்தஅசுரனையும் மடவிருகச் சுருட்டிக்கட்டி இழுத்து கர்கரவென்று சுழற்றி நிலத்திலேமோதி யடித்துவிட்டார் அவன் யமபுரம்போய்ச் சேர்ந்தான்

அப்பால் மந்திரிபிரதானி தண்டத்தலைவர்யூகத்தலைவர் அணித்தலைவர் முதலியபேரையும் அவ்வண்ணமே தமதுவாலை ஒழுங்காகப் புகும்படிசெய்து அந்தப் பத்துவீட்டையும் இடிவிழுந்த மரத்தைப்போல அதம்பண்ணி யாவரையுங்கொன்று கசக்கி நசுக்கித் தீயிற் பொசிக்கிய தூளனம்போல்செய்து தூரதண்டியை நோக்கிச் சொல்லுகின்றனர் பார்த்தையா பாதுசிரோன்மணியே எனதுபராக்கிரமத்தை யென்றுசொல்ல அதற்கவள்சொல்லுகிறாள் வானரசிரோன்மணியே என்மகனுனவன் அந்தவீட்டில் விலங்குடனேயிருக்கிறான் தயவுசெய்து அவன்விலங்கைத் தரித்துவிடுமென்று நமஸ்கரித்தாள் அனுமார் அதேது நானிந்தப் பாதாள இலங்கைக்குப்பட்டங்கட்டி ராசதுரையாக வைக்கயிருக்கும்போது இன்னம் விலங்கா என்மனங் கலங்கா நீலமேக அமலா பாதாள யிலங்கா புரந்தரா துரந்தா நிரந்தா

வரந்தராயென்று கூறுமாப்போற்கூறி அவனிருக்கிறவீட்டின் கதவைத்திறுக்கி உள்ளேபோய் விலங்குகளை நறுக்கிவிட நுழைந்தார் நீலமேகன்பார்த்து இவனெவனோ புதிதாய்த்தோன்றுது நம்மைக்கொல்லவந்தவனென்றுகருதி நிருதிமூலையில் நடுங்கி ஒடுங்கி ஒளித்தான் அவனைப்பார்த்து அடா நீலமேகா வெளியிலே புறப்படடாவென்று சொல்லக்கேட்டுத் திரும்பவும் கதவுமூலையிலொளித்தான் அனுமார் கிட்டப்போய் இழுப்போமாயிலவன் மிகவும் பயந்து மூத்திரம்பேய்ந்துகொண்டு சீவனைப்போக்குவானோ வென்றுகருதி தூரதண்டியையழைத்து பெண்ணே உன்மகன் என்னைக்கண்டு பயங்கொண்டு மூலையிலே பதுங்குகிறான் நீ வந்து அழையென்ன தூரதண்டி அவ்வாறே காவற்கூட்டத்திலே சென்று நீலமேகனைப்பார்த்து அடாநீலமேகா என் மூலையிலே பதுங்குகிறாய் வெளியிலேவாடா குமாரகாவென்றழைக்க அவன் பயந்தெளிந்து தாயாரிடத்தில்வந்து வாடி தாயே உன்காலிலேயிருந்த விலங்கெங்கே யார் முறித்தார்கள் யார்தறித்தார்கள் சொல்லுமம்மா வென்று நயத்தோடும் பயத்தோடும் கேட்கத் தாய்சொல்லுகின்றனள்.

அடா குமாரகா நீலமேகா நான் இந்த வானர சிரோன்மணியான அனுமார் காலிலே விழுந்தேன் இவர் தயவுசெய்து என்விலங்கை வாங்கிவிட்டார் என்று மகனையும் அனுமாருடைய காலிலேவிழுந்து கும்பிடச்செய்து அடா பயப்படாதே இவர் யிரட்சிக்கவந்த ஆண்டவனடாவென்றுகூறி அனுமாரைநோக்கி எங்களை யிரட்சிக்கவும் ஐயாவென்றுசொல்லினள் ஆஞ்சனேயர் களிப்புகூர்ந்து உங்களிருவரையுப் யிரட்சிக்கவும் மயிலிராவணனைப் பட்சிக்கவும்வந்து தோன்றினேன் நீலமேகனுக்கும் பட்டங்கட்டி அந்தரூபவதியையும் மணஞ்செய்துவிட்டுப்போகிறேனிதோ அபயஸ்தம் பிடிபிடியென்று தூரதண்டிகையிலேபோட நீலமேகன்கூட சந்தோஷமெய்தினன் அனுமார் நீலமேகனைக் கிட்டவழைத்து அப்பா யிந்த ராமலட்சுமணரை இங்கிருக்கா நின்று பத்திரகாளி கோயிலுக்ுப் பலியிடப்போகிறானும் அந்த மாகாளிகோயி லெங்கே யிருக்கிறது காண்பியுமென்றுகூற நீலமேகன் சொல்லுகிறான் கேளும் ஆஞ்சனேயா அந்த பத்திரகாளிகோயிலிலே அவர்களிருவரும் யிருக்கிறார்கள் அந்தக் கோயிற் கோபுரமானது மகா உன்னதமாயிருக்கும்--அகோ பார்த்தீரா தோன்றுகிறது அதிலே யிராமலட்சுமணரிருக்கிறார்களென்றுகூறிப் பின்னும் சொல்லுகிறான் ஐயா அவர்களைப்போய் நீர் பார்த்தவுடனே நீர் யிராமலட்சுமண

ளகப்பட்டார்களென்று சந்தோஷித்து இனி மயிலிராவண னெப்படி போனாலென்ன நீலமேகன் தூரதண்டி இவர்களெப்படிப் போனாலெ ன்ன நமக்கு இராமலட்சுமணாள் அகப்பட்டு விட்டனரென்று களிப் பெய்து சும்மா போய்விட்டா லெப்படி விலங்குதரித்துவிட்டு எங்களை ப்பரதேசி யாக்கிவிட்டுப் போனாலெப்படி அப்புறம் மயிலிராவணன் எ ங்களிரண்டுபேரையும் வெட்டிப்போடுவானே அனுமந்தா ஆனபடி சொல்லுகிறேன் கோபம்செய்துக்கொள்ளவேண்டாம் நீர் பட்டங்கட் டுகிறே னென்றீரே எனக்குப்பட்டமும்வேண்டாம் இதோ யிந்த மயி லிராவணனை முன்னே சங்காரம் பண்ணிவிட்டு அப்பால் இராமலட் சுமணாளை யெடுத்துக்கொண்டு உமக்குச் சரிப்போனவனுக்கு யிந்தப் பாதாளவிலங்கையைப் பட்டங்கட்டிவிட்டு அப்பால் நீர் போகலாமெ ன்று கூறினார்கள்.

அப்பால் அனுமார் சொல்லுகிறார் தம்பி நீலமேகா நீ இப்படி ச ம்சயப்படவேண்டாம் நானுனக்கு அபயாஸ்தங்கொடுத்து தப்புவே னோ தப்பத்தக்கதில்லை யிந்தாவுனக்கு நம்பிக்கை சொல்லுகிறேன் யி தோயிருக்கிற ஆகாயவாணி பூமிதேவிசாட்சியாக நானுனக்கு தப்பா மல் பட்டமுங்கட்டி விவாகஞ்செய்துபின்பு உன்னிடத்தில் விடைபெ ற்றுக்கொண்டு போகிறேனென்றுகூற நீலமேகனும் தூரதண்டியும் தைரியத்துடனேயிருந்து பின்னும் சொல்லுகிறார்கள் வாரும் ஆஞ்ச னேயா எங்களுக்கு மயிலிராவணனுடைய கெதி இப்படி சொல்லத்த க்கதாகவிருக்கின்றது அனுமந்த சுவாமியென்று கூறிவிட்டு இனிமே ல் சுகமாகப் பத்திரகாளிகோயிலுக்குப் போங்கள் நாங்களும் கூடவ ருகிறோம் என்றுகூற அனுமார் இருவரையும்பார்த்து நீங்களிரண்டு பேரும் என்கூடவரவேண்டாம் ஏனென்றால் யுத்தகளத்திலே நான்ச ண்டைசெய்யும்போது பயப்படுவீர்க ளானபடியினாலே இந்தமண்டப த்தில்தானே பத்திரமோடிருங்களென்றுகூறினர் நீலமேகனும் தூர தண்டியும் அனுமாரைநோக்கிச்சொல்லுகிறார் கேளும் அனுமந்தா நீ பத்திரகாளிகோயிலுக்குப் போயிருக்கிறசமயத்திலே மயிலிராவணன் ஆட்களையனுப்பி யெங்களைப்பிடித்து அடித்து வெட்டிப்போட்டால் எப்படி எங்களுக்கு ஆதரவில்லையே நீர்போய்விட்டால் இவ்விடத்தில் நாங்களெப்படி யிருப்பதென்று சொல்லினார்கள்.

அந்தவார்த்தைகளை அனுமார் கேட்டு இருவரையும் பார்த்துச் சொல்லுகிறார் வாரும் பிள்ளாய் நீலமேகா அவ்வாறே இங்ஙனம் யா ராகிலும்வந்து உங்களைப் பிடிக்கவந்தால் என்னை நினைத்துக் கனைத்து க் கூப்பிடுங்கள் நான்வந்து அதைப்பண்ணிப் போடுகிறேனென்றார் ஆ

னால் அவ்வாறே நல்லது போமென்று சொன்னார்கள் அனுமான் வி டைபெற்றுக்கொண்டு அதிசீக்கிரமாகப் பத்திரகாளிகோயிலுக்கு வ ந்தார் அங்ஙனம் அம்மாளிகையிற் கதவு சாத்தப்பட் டிருப்பதைப் பார்த்து ஐந்துவிரல்குவித்து இறுகக் கெட்டியாகப் பிடித்திழுத்து ஓங்கி ஒருகுத்து குத்தினார் அங்கிருந்த பதினாயிரஞ் சூலவண்டியி ழுக்கத்தக்கதான கற்கதவானது பொடிப்பொடியாகப் போய்விட்ட து படுசூரணமாய்விட்டது உடனே வுள்ளே பிரவேசித்தார் அங்கி ருக்கிற அதிசயத்தைச் சொல்லுகிறேன் விவரவாகக் கேட்டருளுங்க ளென்று நாரதர் கௌதமருக்குச் சொல்லுகிறார் அந்த மாகாளி கோ யிலிலே ஆயிரக்கால் மண்டபம் அபிஷேகமண்டபம் எண்ணெயாடு மண்டபம் பளிங்குமண்டம் முத்துமண்டபம் இரத்தினமண்டபம் பொன்மண்டபம் வெள்ளிமண்டபம் தங்கமண்டபம் கங்கண மண்ட பம் வசந்தமண்டபம் உசந்தமண்டபம் நீராடுமண்டபம் சுவாமியோ டுபோராடுமண்டபம் வண்ணமண்டபம் திண்ணமண்டபம் கன்மண் டபம் நன்மண்டபம் மாணிக்கமண்டபம் மரகதமண்டபம் கோமேத கமண்டபமும் வச்சிரமண்டபம் பச்சைமண்டபம் புஷ்பமண்டபம் வயிரமண்டபம் தாளமண்டபம் பதுமமண்டபம் புதுமைமண்டபம் வதுவைமண்டபம் பிரகாசங்கள் யாகசாலைகள் துஜஸ்தம்பம் கொடிக் கம்பம் இப்படி நானாவித அதிசயத்தைப்பார்த்து வேர்த்து ஆர்த்து புன்சிரிப்பெய்து இராமலட்சுமணனை நாடி ஓடி தேடி மனதுவாடி மூலஸ்தானக் கதவைமூடி இருப்பதால் கோபமீறி உடனே தமது கையினால் சாடி உடைத்துவிட்டார் அப்படி உடைத்துப்பார்க்குமள வில் அங்கனம் அந்தரி சுந்தரி ஆரணி பூரணி இடாகினி யோகினி ஈஸ்வரி பரமேஸ்வரி உமைமாயன் சோதரி நமையாளி மாதரி எண் டோளி கங்காளி ஐயை ஓங்காரி ரீங்காரி அமலை விமலை யாமளை சா மளை சமரி குமரி சண்டிகை சாமுண்டி சக்கரபாணி நிதயகல்யாணி சூலிநீலி சூரி வீரி மாயையுற்றாள் மயிடற்சென்றாள் காரணி நாரணி யென்று பெயர்படைத்த பத்திரகாளியானவள் யானைக்கோடுபோல நீண்டபல்லும் சன்னற் பின்னற் சடையும் மழுப்படையும் புலித் தோலுடையும் அகோர சொரூபமாகவிருந்தாள் சந்தமின் வஞ்சப் பெண் முதலியபேர்கள் ஊழியம் பண்ணுகிறதையும் பார்த்து கிட்ட ச்சென்று அவளருகில்வைத்திருக்கிற பெட்டியைக்கண்டு மகிழ்ச்சி கொண்டு திறந்துபார்க்க மகிழ்வெய்தி இப்படியாசெய்தியென்று கரு தி அந்தப்பெட்டியை மெல்ல அசையாமலெடுத்து மேல்மூடியை தி றந்துபார்க்க ஸ்ரீராமலட்சுமணாள் நிர்ச்சேஷ்டையாக மயிலிராவண ன்மந்திரித்த கட்டினாலும் மாயாசூரணத்தினாலும் கால்கை அசையா

திருப்பதைப் பார்த்து அருகிற்சென்று அந்த இருவர் உடம்பெல்லாம் தடவிப்பார்த்து தட்டி எழுப்பலாகாதென்றுகருதி இராமலட்சுமணுள் மயக்கந்தெளிந்து விழித்துப்பார்க்க வேண்டுமென்றுகருதி அனுமார் தோத்திரம்பண்ணுகிறார்.

ஓ அகிலாண்டகோடி பிர்மாண்டநாயகா அனதரட்சகா ஆபத்பாந்தவா திருப்பாற்கடல்வாசகா சீதாசமேதா பக்தவச்சலா பரந்தாமா பன்னகசயன பதுமநாபா பங்கயப்பாதா ஆதிவராகா அச்சுதா கோவிந்தா கோபாலா இராமச்சந்திரா சோமசுந்தரரயென்று துதித்தார் மதிந்தார் நித்திரையோ ஏழைபங்காளா இருபுயத்தோளா இலக்குமிமணளா எண்வகைக்குணளா யென்று கூப்பிடும்போது அங்கனே சற்று இராமச்சந்திரக்கடவுள் குவளைக்கண் விழிகளை திறந்து சொல்லுகிறார் வாரும் அனுமாரே நாம் எங்கேவந்தோம் இதேதுபிள்ளாய் அனுபந்தா கோயிலுங்கோபுரமுமண்டபமாயிருக்கிறதே இதுஎவ்விடம் இதுயாருடையதேசம் இது என்னஸ்தலம் இங்குயேன் வந்தோம் விவரமாகச்சொல்லுமென்று கேட்க அனுமார்சொல்லுகிறார் ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தியே சகத்குருவே இந்த மயிலிராவணன் பாவி என்வால்கோட்டையை யாதோ உபாயம்பண்ணி ஏமாத்தி உம்மையெடுத்து வந்துவிட்டான் அதனாலே நானும்மைச் சேவித்து அழைத்துபோகவந்தேன் என்று சொல்லினர் இவைகளை யெல்லாங் கேட்டு இராமமூர்த்தி கண்திறந்தவர் மறுபடியும் மயிலிராவணன் அபிமந்திரோச்சாடனத்தின் மாயையினலே இவர்கள் கண்களைத் திறக்கப்படாமல் மூடிக்கொண்டுமறுபடியும் நித்திரைசெய்யலுற்றார்கள் அதை அனுமார் பார்த்து விசாரப்பட்டு இனி நாம் சும்மாயிருக்கப்படாதென்று எண்ணித் தீர்க்கயோசனைபண்ணி இப்போது பதினைந்து நாழிகை ஆயிற்று இனி தாமதஞ்செய்தால் கெடுதி நேரும் இராமலட்சுமணனை இவ்விடத்தில் வைக்கக்கூடாது முன்செய்தவாறுபோல் இப்போது மயிலிராவணன் மதிமயங்கத் தியங்க மோசம் பண்ணுவான் இவர்களை ஒருவிடத்திலே பத்திரப்படுத்திவிட்டு பின்பு ராட்சதர்களோடு சண்டைபண்ணவேண்டுமென்று நினைத்துத்திடரென்று இராமலட்சுமணனை மூன்றுபிரதட்சணம்பண்ணி நமஸ்கரித்துக் கும்பிட்டுப் பெட்டியைமூடி யிருகையினலும் அசையாமலெடுத்து அந்த மயிலிராவணன் பட்டணத்தைவிட்டு எண்பதுகோட்டைகளையுந் தாண்டி அப்பால்போய் அங்கனம் கிருதகமலமென்று ஒரு மலையிருக்கின்றது அந்த மலையினுள்ளே ஒருமண்டபமிருக்கின்றது அம்மண்டபத்தினுள்ளே ஒரு பெரிய குகையிருக்கின்றது அந்தக்கு

கையிலே இராமலட்சுமணனைக் கொண்டுபோய் வைத்து பூமியைப் பார்த்து அனுமார் சொல்லுகிறார் கேளும் மாதே பூமாதே உன்னுடைய புருஷனவர் இதோ யிருக்கிறார் இவர்மயிலிராவணன் கையிலே அகப்பட்டபடியினாலே நானெடுத்துவந்தேன் உனதுமாபபிள்ளை யிப்படி யிருக்கலாமா உன்தங்கை யிலங்கையில் அசோகவனத்திலிருக்கிறாள் இனிமேல் இராமலட்சுமணன்போய்ராவணசம்மாரஞ்செய்து உன்தங்கையை விடுக்கப்போகிறார்கள்.

ஆனபடியால் நான் மயிலிராவணனுடனே யுத்தம்பண்ணி அந்தச்சண்டாளனைக்கொன்று பின்புவந்து இராமலட்சுமணனை யெடுத்துக்கொண்டுபோகிறேன் அந்தமட்டும் நீர்வைத்திருந்து காப்பாற்றி என்கையில் ஒப்பிக்கவேண்டுமென்றுசொல்ல பூமிதேவி அனுமாரைப்பார்த்து வாரும் ஆஞ்சனேயப்பெருமானே இவ்விடத்தில் வையும் பத்திரமாகப் பாதுகாக்கிறேனென்று சொல்லுமப்போல் பூமியானது பளீரென்று வெடித்தது அனுமார் புகழ்ந்து அந்த வெடிப்புக்குகையிலே வைத்துவிட்டுப் பத்திரமென்றுசொல்லி மயிலிராவணன் பட்டணத்திற்கு வந்துவிட்டார் உடனே பூமிதேவியும் நாமிப்படி யிருந்தால் கெடுதிநேரிடும் இராமலட்சுமணனைக்காண்பித்துக் கொடுக்கலாகாதென்று வெடிப்புக் குகையை மூடிக்கொண்டாள் இந்தக்கதை யிவ்வாறிருந்தது.

அங்கே கடகன் என்கிற இராட்சசனும் அவன்பெண்சாதியும் அனுமார்வாலில் கட்டுப்பட்டு சரணம்பண்ணி விடுவித்துக்கொண்டு வீடுவந்துசேர்ந்து மறுபடியும் பெண்சாதியும் தானுமாசுமன்மதகிரீடைநடாத்தி வருகிறபோது கடகனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறாள் வாரும்பிராணநாயகா அறிவுகுறைவா நீர் மயிலிராவணனுடைய உப்புஞ்சோறும் தின்று அவனுக்கு இரண்டகந்தேடலாமா சத்துராதியான குரங்குக்குப்பயந்து ஓடலாமா இனி உமது அரசனிடத்தில் நாடலாமா வீரமில்லாத நீர் என்னிடத்தில்வந்துகூடலாமா அன்னமிட்டவர் பெண்சாதியை கன்னமிட்ட வாறுபோல் செய்துவிட்டீர் அல்லாமலும் நீர் அவனோடுபோய்சொல்லாமலுமிருப்பதுதருமசாஸ்திர நெறிக்குத் தகுதியல்லவென் றந்தபெண்பால்நற்புத்திவிளங்கக் கூறினாள் கடகன்கேட்டு இதோபாரடிபோய்சொல்லுகிறேனென்று வீதிவிட்டு புறப்பட்டு சீக்கிரமாகத்தோட்டக்துவழியாலே அனுமாருக்குத் தெரியாதவராகத் திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டு மயிலிராவணனுடைய ஆசாரவாசலில் நுழைந்தான் அவ்விடத்தில் பன்னீராயிரங்கோடி ராட்சதர்கள் சத்துருபயமில்லாமல் ஆயுதங்களைத் தலைக்குயரமாக

வைத்து நித்திரைபண்ணுகிறார்கள் அவர்களைக் கடகன்கண்டு கையி ஞல்தட்டி என்னதூங்குகிறீர்கள் மயில்ராவணனுடனே இந்த செய் தியை சொல்லுங்களென்று சகலமானபேருக்குஞ் சொல்லி அசாக னென்பவனை அழைத்து மயில்ராவணனுக்கு இந்தசங்கதியைச்சொ ல்லென்று கடகன்சொல்லியனுப்ப அப்போதந்தச்சேதியை அவசர க்காரனுன அசாகன் மயில்ராவணனுக்குச் சொல்லும்படி உள்ளே போனுன்.

அப்போது மயில்ராவணனும் அவன்பெண்சாதியும்சப்பிரகூட மஞ்சத்திலே சரசஅமளிநடாத்தும்போது பெண்சாதிநாயகனைநோ க்கி ஆண்டவரே உமதுமார்பழகுபோல உலகத்தில் ஒருவருக்குமில் லையென்றுள் நாயகன்சொல்லுகிறுன் பெண்ணே உமது கிளிமுகம் போல ஒருவருக்குமில்லையென்று கட்டியணைத்து மடலிறுகச்சேர்த் துதழுவி சரசசல்லாப அமளிநடாத்தி இருக்கிறசமயத்தில் மயில ராவணன்காதிலே நாராசங்காச்சி விட்டதுபோலும் பச்சைமரத்தி லே வயிரவாணி கடாவினுற்போலும் அசாகனென்பவன்சொல்லமயி லிராவணன் கேட்டு கிருஷ்ணசர்ப்பம்போலச்சீறி சீக்கிரமாகவெழுந் துவிழுந்து கொலுக்கூடத்தில் வந்துட்கார்ந்து அப்பாகடகா வாரும் அனுமானென்றுயே துலாயந்திரத்திலிருந்த பூதபதியான ராட்சதர் கள் எப்படி அனுமாரைவிடுவார்கள் அவர்களை ஒரேவாட்டாக வெட் டிவிடுகிறேனென்றுன் கடகன்சொல்லுகிறுன் வாரும் எங்களரசனே வெற்றி முரசனே இலங்கைக்கதிபதியே நீர்வெட்டுகிறபரியந்தம் இ ருந்தாலல்லவோ அவர்களை அனுமாரென்னுங்குறங்கு அடித்துக்கொ ன்றுவிட்டதென்றுன் மயில்ராவணன் வாசிமுகன்முதலிய மந்திரிக ளைக்கூப்பிட்டு யோசனைசெய்யவேண்டுமென்று சொல்ல கடகன் சொல்லுகிறுன் ஐயா நானொருத்தன்தவிர வாசிமுகன்முதலியபேர்க ளும் இறந்தார்களென்றுசொல்ல மயில்ராவணன் அப்படியாவென்று கருவி வாளையுருவி மந்திரிகளிடம் மருவி சற்றுவெருவி இனிமேல் நடக்கத்தக்கதான காரியமென்னவென்றுகேட்டு கடகனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறுன்.

கேளும்பிள்ளாய் கடகா என்தங்கையான தூரதண்டிகைதண் ணீர்க்குப்போக அனுப்பினேன் அந்தபாவி அழைத்துவந்தாற்போல் காண்கிறது இல்லாவிட்டால் அனுமாரிங்குவரத் தீரமுண்டா நல்லது எல்லாவற்றிற்கும் அந்ததூரதண்டியையும் நீலமேகனையும் போட்ட டைத்துவைத்த காவற்கிடங்கிலே யிருக்கிறார்களோ இல்லையோ அ தை சற்றேபார்த்துவாவென்றனுப்பினுன் கடகன் அதிசீக்கிரமாயோ

டி அந்த காவற்சாலடியைப்பார்த்தான் அப்படி பார்க்கும்போது கதவு படுசூரணமாய்ப் போயிருப்பதையும்விலங்கு தூளாயிருப்பதையும் பார்த்துச்சீக்கிரமாக ஓடிவந்து மயிலிராவணனுக்கு நமஸ்காரஞ்செய்து சொல்லுகிறான்கேளுமையா சுவாமி உமதுகாவற்கூடச்சாலைபோயிற்று விலங்குமுறிந்து கிடக்கிறது நீலமேகன் தூரதண்டியிருவரும் அவ்விடத்திலில்லையென்று சொன்னான் அதைக்கேட்ட மயிலிராவணன் ஆவென்று சீக்கிரமாக ஆக்கிரமித்துப் பராக்கிரமங்கூறி வியாக்கிரமம்போலச்சீறி கடகனைக்கண்டு அந்த இருவரையும் இப்போதேவெட்டிப்போட்டு வாவென்று கடகனுக்கு விடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டு தானும் யெழுந்திருந்து இராமலட்சுமணனை பத்திரகாளி கோவிலிலே வைத்தோமேயென்று அந்த பெட்டியைப்பார்க்கவந்தான் அங்கே பெட்டியில்லாதபடியினால் யேங்கித் தியங்கி என்னசெய்கிறதென்று ஆலோசித்துக்கொண்டிருந்தான்.

இவனிப்படியிருக்க கடகன் அதிசீக்கிரமாகப்பட்டாக்கத்தியை யுருவிக்கொண்டு நீலமேகனையும் தூரதண்டியையும் வெட்டவேண்டி அவர்களெங்கேயிருக்கிறார்களென்று கோட்டைகளைத்தாண்டிஓடி மூலைக்குமூலைதேடி இராசமார்க்கத்து வீதியிலேவரும்போது அவனுக்கெதிராக அநுமார்வரக்கண்டு பயங்கொண்டு கடகன்கிடுகிடுவென்று நடுங்கியொடுங்கி இனியெப்படி தப்பித்தோடுகிறதென்று அதிக விசாரத்துடனே பட்டாகத்தியை தெருவிலேயெறிந்துவிட்டு ஒரு சந்திலே நுழைந்து குட்டிச்சுவர்களின் வெளியைத்தாண்டிவிழுந்து எழுந்து நான்குமூலையும் பார்த்து அநுமார் கண்ணிலகப்படப் போகிறோமென்று பயந்து அயர்ந்து போரிற் புறமுதுகாட்டி யோடுவதுபோல யோடி மயிலிராவணனைத்தேடி அரண்மனைவந்துசேர்ந்தான் அங்கே மயிலிராவணன் கோயிலுக்குச்சென்று பார்க்கக் கதவு இடிந்து முறிந்து மண்ணாய்ப்படிந்து படுசூரணமானதைப் பார்த்து இதென்னம்மா சம்வந்தது அதிசயமாயிருக்கிறது பெட்டியையும் அநுமாரென்னுங் குரங்கு எடுத்துக்கொண்டுபோய்விட்டது.

இனியென்னசெய்வோம் பத்திரகாளியும் அவன்அழைத்த இடத்துக்குப் போனாளோவென்று சந்தேகத்து அந்த மகா காளி முகத்தைப் பார்த்தான் பார்த்தவிடத்தில் பத்திரகாளிக்கு அகம்நாணி முகம்கோணி விசனமுற்றிருப்பதைப்பார்த்துச் சரிதான் பத்திரகாளியும் அநுமாரோடு போய்விட்டாளென்று எண்ணி யோசனைபண்ணி இனி அரண்மனைக்குப் போகவேண்டும் அநுமாரானவர் எவ்விடத்திலாவது ஒளித்திருந்துவந்து வழிமறித்துக்கொண்டு அதம்பண்ணு

வானோமென்று நான்குமூலையையும்பார்த்து வாயுவேகமனோவேகமா ய்ப்பறந்து அரண்மனைக்கு ஓடிவந்துவிட்டான் மயிலிராவணன் கட சனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான் அடாவடா கடகா நீபோன காரிய மெப்படியாயிற்றென்று கேட்டு உடனே அவசரக்காரரை அழைத் துச்சொல்லுகிறான்.

அப்பா வேவுகாரர்களே நீங்கள் துரிதமாகப்போய் அந்தத்தூ ரதண்டி நீலமேகன் இருவரும் எங்கேயிருக்கிறார்கள் அதிசீக்கிரமா கப் பார்த்துவாருங்களென்று சொல்லியனுப்ப அவர்களவ்வாறே அ ரசன்சொற்படி பாதாளவிலங்கை நகரம் நாறுதெருவீதி தேடிவரும் போது நீலமேகனும் தூரதண்டியும் அனுமாரும் பேசிக்கொண்டிரு ப்பதை பார்த்து விட்டுப் பயந்து நடுநடுங்கிக்கொண்டு ஓடி மயிலி ராவணன் சபையிலே வந்துசேர்ந்து சொல்லுகிறார்கள் வாரும்பாதா ளவிலங்கேஸ்வரா கேளும் அதோ அனுமாரும் நீலமேகனும் தூரத ண்டியும் பேசிக்கொண்டு வெகு அன்னியோன்னியமா யிருக்கிறார்க ளென்று சொன்னார்கள் அப்போது மயிலிராவணன் வெகு கோபத் துடனே ஆறுயிரம் ராட்சதப்படைகளைக்கூட்டி நீலமேகன தூரத ண்டி யிரண்டுபேரையும் பின்கட்டாய் கட்டியிழுத்து வாருங்களென் று சொன்னான் அப்படிசொல்லிய அரசன்சொல்லை தவறாது அந்த ஆறுயிரம்பேரும் ஏககாலத்தில் கடல்பொங்கிய வாறு போலத் திர ண்டுருண்டு அவராயுதங்களை யெடுத்து அணிந்து வில்லுகளைக்கை யிற்றாங்கி அம்புறாத்தூணியை முதுகிலோங்கி ஆயுதபாணிகளாகி அந்த ஆறுயிரம்பேரும் தெருவீதி வரும்போது அனுமார் ஒருமூலை யிலொளித்திருந்தார் இராட்சசர்கள் வந்துவிட்டார்கள் நீலமேகனு ம் தூரதண்டியும் இந்தராட்சசர்கள் என்னசெய்யப் போகிறார்கள் பார்ப்போமென்றிருமாந்துநிற்க உடனே அரக்கர்வந்து இரண்டுபே ரைப்பிடிக்க அருகிற்சென்று அடிவாடிகள்ளி தூரதண்டி அடா நீ லமேகா சத்துருவைக் கொண்டுவந்து கோட்டைக்குள் விட்டுவிட் டீர்களாவென்று அதட்டி அறுவி கறுவி வெறுகி முகங்கள்கருகி கோ பம்பெருகி கடுகிப்பிடியுங்கள் முடிகி அடியுங்கள் சேர்த்து கட்டுங் கள் குறிபார்த்துத்தட்டுங்கள் தலையைவெட்டுங்கள் என்று நானவித வார்த்தையாடினார்கள் இதுகளைக்கேட்ட நீலமேகனும் தூரதண்டி யும் கிடுகிடுத்துப் பயமெடுத்து அஞ்சி மனது துஞ்சி அரிகரி ஆஞ்ச நேயா அனுமந்ததூயா ஆபத்பாந்தவா அச்சுதனோடுசேர்ந்த வாசத் துருக்கணிடத்தில் காட்டிக்கொடுத்து விட்டீரே இப்படியுஞ் செய்ய லாமா வானரநாமா வடிவுறுசோமா கெடிபெறுராமா காக்கக்கடவீர் காக்கக்கடவீர் ஏழைபங்காளா யென்னையாளா யென்று புழையிட

அவ்வார்த்தைகளை அனுமார் கேட்டு அதிசீக்கிரமாக ஆகாயத்திலே யெழும்பிக் குபீரென்று அரக்கர் படைமேல்விழுந்து யானைக்கூட்டத்திலே ஒருசிறிய சிங்கம் புகுந்தவாறுபோல ஆறாயிரம் ராட்சச சேனைகளையும் ஒவ்வொருவராகக் காலைப்பிடித்து கரகரவென்று சுழற்றி ஆகாயத்தை நோக்க மண்ணிற்றுக்க தேவர்கள் பார்க்கத்தனது வஞ்சந் தீர்க்க யாவருங் கலங்கி நலங்கி யமபுரம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

மாண்ட அரக்கர்களி லொருவன் பிழைத்து மயில்ராவணனிடத்தே தாடி ஓ ஓ வென்று இரைந்து கரைந்து சொல்லுகிறான் ஆண்டவனே மகுடாபிஷேகம் பூண்டவனே இலங்காதிபதியே இன்று ஆறாயிரம்பேர் போனோமே அத்தனைபேரையும் அனுமார் சங்கரித்து விட்டாரென்றுகூற மயில்ராவணன் தீர்க்காலோசனைசெய்து அதிக கோபத்துடன் சகல ராணுவங்களையுங் கூட்டி கடகனைநோக்கி அடா, வாடா கடகா உக்கிரசேனனை அனுப்பி ஆயிரங்கோடி குதிரைவீரர் ஒட்டகை வீரர்களையும் அவரவ ராயுதங்களுடனே வரும்படி ஆக்கியாபித்து (௨௩) ரதங்களைப்பூட்டி போர்க்களத்தில் ஓட்டு என்றுசொல்லியனுப்ப கடகன் அப்படியே நல்லதென்றுவோடி அந்தந்த சேனாபதிகளுக்குச்சொல்லி பின்பு மயில்ராவணன் தனதுதேரை சிங்காரித்துக்கொண்டுவர ஆயுதபாணியாகத் தேரின்மேலேறினான் அவனது சேனாதிபதிகளாகிய உக்ரசேனன் தசவீமன் கஜவீமன் காலதெட்சகன் விந்தியசம்பன் விக்கிரன் சக்கரன் இருமாலி அக்கினிகேது வீரகாலன் கடகராட்சசன் அகம்பன் நிகும்பன் மந்தரன் முதலான சுத்தவீரர்புடைசூழ சத்துருக்கள்தாழ முத்துக்குடைகள் கவிய சிங்கக்கொடி பறக்க மயில்ராவணனுடனே சகல ராட்சதர்களும் புடைசூழும்படி பாளயம்விட்டிறங்கினான்.

இப்படி இருப்பதை அனுமார் பார்த்து மகா கோபத்துடனே விஸ்வரூப மெடுத்துக்கொண்டு இராட்சசக் கூட்டத்திலே வந்து விழுந்து தாறுமாறாய் நுழுங்கடிக்க அப்போது இராட்சசர்களெல்லாம் அனுமாரைச் சுற்றிக்கொண்டு ஈட்டி எறியம்பு பாலா முதலிய ஆயுதங்களை எறிந்தார்கள் இருபதினாயிரங்கோடி தேரின்பேரிலேயிருக்கிற மந்திரிபிரதானி சேனாபதிகள் தங்கள் தங்கள் வில்லுகளை வளைத்து ஆயுதங்களைத்தொட்டு அனுமார்பேரிலே சரவருஷம் பொழிந்தார்கள் ஆயிரங்கோடி புரவிமேலிருந்தார்கள் ஆயிரங்கோடி பாணம் வருஷித்தார்கள் நூறுகோடி மதயானைகளும் இருப்புலக்கைக

ளைத் துதிக்கரத்திற் பிடித்துக் காகரமென்ன சுழற்றி விட்டெறிய
ஒருவெள்ளம் இராட்சசர்கள் சகல ஆயுதத்தினலேயும் அடிக்க அ
ப்போது அனுமாரானவர் பார்த்து தனது வாலை விஸ்தீரணமாய் வ
ளைத்து வால்கோட்டையாகத் தன்னைச் சுற்றிலுங் கட்டிக்கொண்டு
அக்கோட்டைக்குள்ளே சட்டமிட்டமாய் காலைமடித்துப் போட்டுக்
கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தார் அப்போது சகலராட்சசர்களும் ரதகஜ
துரக பதாதிகளும் ஏககாலத்தில் அனுமாருடைய வால் கோட்டை
யின்பேரில் முப்பத்திரண்டாயுதங்களையும் பிரயோகஞ் செய்து சின்
னபின்னமாயடிக்க அனுமாரானவர் யோசனைசெய்து நாம் இப்படி
உட்கார்ந்திருந்தால் பத்துநாளாகிலும் இவ்வண்ணமே யிராட்சசர்
கள் ஒன்றுக்குமஞ்சாமல் சண்டை செய்துக்கொண்டிருப்பார்கள் ஆ
கையால் எழுந்திருந்து சண்டைபண்ணவேண்டுமென்று தனதுவாலை
பிரமாண்டமாகவளைத்து இராட்சசர்களை வாயினாலும் காலினாலும்
மெய்யாலும் பல்லாலும் கல்லாலும் அடித்து கடித்து உதிரத்தைக் கு
டித்தும் ஆத்துமத்தைமுடித்தும் கரடிகள் புலிகள் யாவற்றையும் அ
தமாக்கிப் பொடிப்பொடியாயொடித்தும் தும்சப்படுத்தி பிரளயகாலா
க்கினி ருத்திரனைப்போல ஆஞ்சனேயரடிக்க சகலசேனையும் அடிப்ப
ட்டு மூலைக்குமூலை யோடுவதைக்கண்ட சதாசிங்கன் ஓடுகிறபேரைத்
தடுத்து ஆஞ்சனேயரைக்கொல்லுகிறேன் நீங்கள் பயப்படாமலிருந்
து வேடிக்கைபாருங்களென்று சொல்ல ஆஞ்சனேயர்பேரில் சகல ஜ
னங்களும்வந்து அனேகபாணங்களைப் பொழிந்தார்கள்.

அப்போது ஆஞ்சனேயர் தனதுவாலை சதாசிங்கனுடைய இர
ண்டுகாலின்கீழ் புகவிட்டு சுற்றிக்கொண்டு இழுத்துக் கீழேபோட்டு
நடுமார்பில் மிதித்தார் மிதித்தமாத்திரத்தில் அந்தச் சதாசிங்கன் நா
முநாக்கும் பிதுங்கி குடல்நசுங்கி எலும்புகள் முறிந்து யமபுரத்தை
யடைந்தான் அப்போது விந்தியசிம்மனென்பவன் மனம்பதைத்து அடா
ஆஞ்சனேயா அனுமந்தராயா நில்லுநில்லு சதாசிம்மனை அடித்து
மாய்த்துவிட்டோமென்று கர்வங்கொள்ளாதே வீணைத்துள்ளாதே
துள்ளினமாடு பொதிசுமக்குமா என்முன்சண்டைக்குவாடா உன்னை
யிப்போதே சங்கரிக்கிறேனென்று ஆண்மைகூற அப்போது அனுமா
ர்விந்தியசிம்மன்பேரில் எதிர்த்தார் வில்லைவளைத்து அநேகபாணங்களை
பிரயோகஞ்செய்தான் அந்தபாணங்கள் ஆஞ்சனேயர்பேரில் பட்டமா
த்திரத்தில் அதிககோபமுடன் வெகுதுரிதமாயோடி தேரின்பேரிலிரு
க்கிறவிந்தியசிம்மனைப்பிடித்து தமதுகையினால் நொக்கயறைய விந்திய
சிம்மன் மூர்ச்சையாய்த் தேர்மேலிருந்து கீழேவிழுந்து விசை

யெழுந்து ஒட்டம்பிடித்தான் அவனோடுவதைகண்டகடகரோமனென்கிறவன் ஆஞ்சநேயரோடெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்ய அவனையும் தன்னுடைய கையிலறைந்தார் அந்தஅரையிஞல்கடகரோமன் இரத்தங்களைக் கக்கிக்கொண்டு கீழேவிழுந்து யமபுரத்தையடைந்தான்.

பின்பு நான்காம்வீட்டிலே பிரவேசிக்க அவ்விடத்தில் காலாக்ஷஞனவன் அதிசீக்கிரமாய் வில்லிலேபாணங்களைப் பூட்டிப்பிரயோகஞ்செய்தானப்போது ஆஞ்சனேயர் அனேக ஆயுதங்களால்யுத்தஞ்செய்து பின்புதமதுகாலைகீழேபுகவிட்டு தேரின்மேலிருக்கிற காலதட்சனை சுற்றியிழுத்து ஆகாசத்திலேதூக்கி கரகரவென்றுசுழற்றி நிலத்திலேயடிக்க அவனும் யமபுரத்தையடைந்தான அதைக்கண்டு ஐந்தாம்வீட்டிலிருக்கிற உக்கிரசேனன் வக்கிரனுசன் இவ்விரண்டுபேரும் கண்களில் தீப்பொறிபறக்கக்கோபித்து வில்லைவளைத்துக் குணத்தொனிசெய்தார்கள். அப்போது அதிசீக்கிரமாயெழும்பிகுபீரென்று உக்கிரசேனனுடைய தேரின்மேரிலொருகாலும் வக்கிரசேனனுடைய தேரின்மேரில் ஒருகாலுமாகவைத்து வீராவேசததுடன் மிதித்துக்கொண்டு இருவர்கழுத்தையும் இரண்டுகையினாலே பிடித்து அங்குமிங்கு மசையாமலழுத்தி ராக்ஷதாள் யாவரும்பார்த்து மனங்கலங்க அவ்விருவர் கழுத்தையும் இறுக்கிப்பிடித்து இரத்தம் வீறிட கண்பிதுங்க நாக்குத்தள்ள அடித்து தும்சப்படுத்தி யிருவரையும் யமபுரஞ் சேர்ப்பித்துப் பின்பு ஆறாம்வீட்டில்போக கடகனுனவன் ஆஞ்சநேயரைப்பார்த்துநடுநடுங்கி பயமுற்றிருக்க ஆஞ்சநேயர் கடகன்மேரில்விழுந்து ஓரறையறைந்து யமபுரஞ்சேர்ப்பித்துப் பின்பு ஏழாம்வீட்டில் போகிறபோது தீரசிம்மனுனவன் ஆஞ்சநேயரைப் பார்த்து அட்டகாசஞ்செய்து அடா வானரா உனக்கு வாலிருக்குதென்றல்லவோ கர்வமடைந்திருக்கிறாய் இதோபார் உன்னைப்போல் நாவானது அதிக பெரிதாயிருக்கின்றது இந்தநாவினாலே உன்னைக் கட்டிப்பிடித்து விழுங்கிவிடுகிறேனென்று ஆண்மைகூறி இருவரும் மல்யுத்தஞ்செய்ய அப்போது ஆஞ்சநேயர், பின்னிடைய தீரசிங்கஞனவன் ஆஞ்சநேயரைப் பிடிக்கவேணுமென்று தனது நாவை அதிகப்படுத்த ஆஞ்சநேயர் அதிசீக்கிரமாயெழும்பி அந்தநாவை தன்னுடைய கையாலே ஐந்துசுற்றுயிழுத்து கரகரவென்று ஆகாயத்திலேசுழற்ற தீரசிம்மன் நாவானது அடிக்கட்டோடே அறுந்துவிழுந்து யமபுரிக்குப் போய்ச்சேர்ந்தான்.

பின்பு ஆஞ்சநேயர் எட்டாம் வீட்டில் போகிறபோது சம்புமாலியானவன் அதிக கோபத்துடனே ஆஞ்சநேயர்மேரில் பாணப்

பிரயோகஞ்செய்ய ஆஞ்சநேயர் அறிந்து தனதுவாலை கீழேவிட்டு சம்புமாலிக்குத் தெரியாமல் பின்பக்கமாய் வாலைவிட்டு அவனுடைய கழுத்தைச் சுற்றிஇழுத்து அழுத்திப்பிடிக்க சம்புமாலியானவன்காலையுதைத்துக்கொண்டு இரண்டுவிழியும்பிதுங்கப் பூமியில் விழுந்து காலன்பதியையடைந்தான். அதைவிட்டுப்போகிறபோது அக்கினிகேது என்பவன் அநேகபாணங்களினாலே துன்சப்படுத்த ஆஞ்சநேயர் தனதுவாலினால் அவன் கழுத்தையிறுக்கிப்பிடித்து யமபுரஞ்சேரும்படிசெய்துவிட்டு அப்பால்போகிறபோது ஆஞ்சநேயரோடு எதிர்த்துயுத்தஞ்செய்ய திறவாகமில்லாமல் மூலைக்குமூலையாய் விழுந்து அலைச்சல்பட்டுவந்த இராட்சதாள் மயிலிராவணனிடத்திலே பேயுரைக்க மயிலிராவணன் தனக்குள்ளே யோசனைசெய்து ஓ இராட்சதர்களே மாதங்கிசொன்னபடியே ஆச்சுது பார்த்தையா இதென்ன வதிசயம் முன் ஆகாயவாணி நீலமேகன் இந்தப் பாதாளவிலங்கையைப் பட்டங்கட்டிக்கொள்வானென்றுளே அவனுடைய திருவாக்குக் கெதிர்வாக்கில்லாமல் முடியுமாப்போற்றேனுமென்று மனதில் நினைத்து விசாரத்துடனே தன் மனது தாளாமல் கோபம்பெருகி மனதுகருகி இராட்சசர்களைப் பார்த்துச்சொல்லுகிறான்.

ஓ இராட்சசர்களே வாருங்கள் உங்களாலானவரையிற் பாருங்கள் மூலைக்குமூலை யேன் ஒடுங்கிறீர்கள் நானிருக்கச்சே உங்களுக்கு என்னபயம் நானே அந்த அனுமந்தனைச் சங்காரஞ்செய்தேனென்னுடைய மாயையினாலே அவனை அதம்பண்ணுவேன் அதனாலேயென்னுடையமாயை கண்டுபிடிக்கக்கூடுமோ அல்லது அவன் புத்தி அதில் நாடுமோ நாடாது ஒருசமயம் கண்டுபிடித்தாலும் என்னுடைய சீவனிருக்குமிடம் அவனுக்குத்தெரியுமோ அவனுக்கு என்னைச் சங்கரிக்கும்படியான வல்லமையுண்டோ இல்லை கானே அந்த அனுமந்தனைக்கொல்லுகிறேன் வீரப்படையைவெல்லுகிறேன் இதோபார் என்னுடைய வீரணயாகத்தைச்செய்து மகாபிரளயகாலபூதத்தை அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவனையதம்பண்ணுகிறேனென்று பராக்கிரமங்கூறி இராக்ஷதாளைப்பார்த்து ஆஞ்சனேயர்பேரில்ரதத்தைவிடச் சொல்ல அப்போது சாரதியானவன் ஆஞ்சனேயர்பேரில் ரதத்தையேவ ஆஞ்சனேயர் சகலராக்ஷதர்களும் திரணமென்றுநினைத்துவிந்திய சிம்மன்கடகரோமன் காலதக்ஷன் உக்கிரசேனன் வச்சிரனுசன் கடகமுகன் திரகடச்சிம்மன் சம்புமாலி அக்கினிகேது முதலான சேனாதிபதிகளை அதஞ்செய்து இனியாவன் சண்டைக்கு வருவானென்று யோசனைசெய்து இடுப்பில் இரண்டுகைகளையும் ஊன்றிக்கொண்டு இறுமா

ந்து கொடூரமுகத்தோடு கண்களில் நெருப்புப்பொறிகள் பறக்க உறும்பிப்பார்த்திருக்கும்போது அங்ஙனம் ஒருரதம் வரக்கண்டு இதுயாருடையரதம் இவன் எந்தசேனாபதி யாவனோவென்று நோக்கிப்பார்த்துக்கொண்டிருக்க அந்தரதத்தில் திவ்வியபுரவிகள் பூட்டியிருக்க இருபுறத்திலும் இராட்சதர்கள் சூழ்ந்துநிற்கவச்சிரத்தினாற்செய்த வெள்ளைக்குடையானது பிடிக்க நரகெஜமேளமடிக்கவீரர்கள் பளபளவென்றுகுதிக்க குதிரைகள் தடதடவென்றுபூமியில்நடக்க இருபுறத்திலுஞ் சாமரைவீச சகல ஜெனங்களும் கோஷமிட்டுவர இப்படிநானாவித அலங்காரத்துடனே பாணங்கள்சொரிய மகா ஆயுதபாணியாய் வருவதைக்கண்டு ஆஞ்சனேயர் பார்த்துச்சொல்லுகிறார்.

அடாவாடா மயிலிராவணா உன்னுடைய இராட்சதர்களும்நீயும் எங்குஒளித்தாலும் உன்னையும் அவர்களையும் விடுவேனோநில்லுநில்லென்று கர்ஜித்துச் சொல்லிக்கொண்டு வருகையில் மயிலிராவணன் கோபங்கொண்டு அநேகபாணங்களைப் பிரயோகஞ்செய்ய ஆஞ்சனேயர் கோபத்துடனே மயிலிராவணனுடைய பாணங்களைக்கொஞ்சமாகிலும் சட்டைபண்ணாமல் மனதில்யாதொன்றுமெண்ணாமல் பாணத்தின்பேரில் விழுந்து ஓடி மயிலிராவணன் அனுமார்வருவதைப்பார்த்துமகாதவஞ்செய்துபெற்ற வரப்பிரசாதமான அக்கினியாஸ்திரத்தைத் தொடுத்து விடவும் அது அக்கினிச்சுவாலையாயெரிந்துகொண்டு வர அனுமார் அக்கினியாஸ்திரத்தை வாலாலே சுழற்றி யடிக்க அப்போது அக்கினியாஸ்திரம் பூமியிலே விழுந்தெரிந்து போய்விட்டது மயிலிராவணன் அக்கினியாஸ்திரம் வியர்த்தமாய்ப் போனதுகண்டு மகாகோபத்துடனே ரவுத்திராஸ்திரத்தையெடுத்துப்பிரயோகம் பண்ணினான். அவ்வஸ்திரமானது விடுபட்டு அனுமாரைச்சுற்றிவந்து பூமியில் விழுந்துபோக மயிலிராவணன்கண்டுநாம் சகல அஸ்திரமும்பிரயோகஞ்செய்து பலனென்ன இனியாதோராஸ்திரமு மில்லையேயென்று மனந்திகில்கொண்டு மகாவிசாரத்துடனே யோசனைசெய்து அடா நாம் என்னகாரியம்செய்தோம் மாதங்கிசொன்னவார்த்தை நிலைநின்றது அவ்வார்த்தையைக் கேளாமற்போனோமே ஆ தெய்வமே இனிமேல் எவ்வாறுஜெயிப்போம் நாமேன்வீணாகதிசைகண்டாராவணனுடனே பிரதிக்கினைசெய்து உறுதிகூறி வந்தோமே என்றுமனசஞ்சலமாய்தனதுவில்லை தேரின்பேரிலேவைத்து யுத்தம்செய்யாமலிருக்கிற மயிலிராவணனைப்பார்த்து ஆஞ்சனேயர் அதிகவுக்கிரத்துடனே ஆகாயத்திலே யெழும்பி அவனுடைய தேரின்பேரிலே குதித்து துவம்சப்படுத்தும்போது அவன் தேரைவிட்டுக் கீழேகுதித்து அ

ப்பால்நிற்க தேர்பொடிப்பொடியாய்ப் போகவே மயில்ராவணன் பக்கத்தில் நிற்பதைப்பார்த்து அனுமார்ஐந்துவிரலையுமடக்கி அவனுடைய மார்பிலே குத்தமயில்ராவணன் மூர்ச்சையாய்நாக்கிலும் மூக்கிலும் இரத்தங்களைக்கக்கி அலறிக்கொண்டு பூமியிலே விழுந்தான்.

உடனே யெழுந்திருந்துமகாகோபத்துடனே தண்டாயுதபாணத்தைச்சுழற்றி ஆஞ்சநேயர்பேரில் எறியஇவர்மூர்ச்சையடைந்து சீக்கிரத்தில் பந்தடித்தாப்போலே பதறிக்கிளம்பி அட்டகாசஞ்செய்து மயில்ராவணனைப்பார்த்து அடா நில்லு திருடா வென்று சொல்லிக்கொண்டு தனதுவாலை கீழேவிட்டு அவனுடைய இரண்டுகாலையும் சுற்றிப்பூத்து ஆகாயமார்க்கத்திலே தூக்கி கரகரவென்றுசுழற்றிபூமியிலே அடிக்க மயில்ராவணன் பூமியிலே அறைபட்டுநூறுசுக்கலாய்ச் சிதறி மார்க்கண்டங்கள் துண்டு துண்டாய் மூலைக்கொரு பக்கமாய்த்தெரிந்து உருத்தெரியாமல்போக அனுமார் சந்தோஷத்துடனேநாம்பண்ணின பிரதிக்ஞை முடிந்ததென்று இராமச்சந்திரமூர்த்தியிருக்கும் ஸ்தானமாகத் திரும்பி ஸ்தோத்திரஞ்செய்ய அப்போது மயில்ராவணன் முன்போலுருவாகி ஐந்து விரலையுமுஷ்டியாகப்பிடித்து ஆஞ்சநேயர் புன்புறத்தில்வந்து அவரது முதுகில் ஓங்கிக்குத்தினான் அவர் திரும்பிப் பார்த்தார் மயில்ராவணன் நிற்பது கண்டு இதேதுகாரணம் அவனைச்சங்காரம்பண்ணினேனே இவனோ மயில்ராவணன்போலத் தோன்றுகின்றது இன்னம் இவனைப்போல இரண்டுமூன்று பேருண்டோவென்று ஐயுற்று யோசனை செய்துக்கொண்டிருக்கும்போது அவன் அட்டகாசம்பண்ணி அருகில் நின்றுகொண்டு அனுமாரைப்பார்த்து அடா வாடா வானரா வென்று சொல்லி நிற்கிறவனை ஆஞ்சநேயர் சற்றுகிலும திரும்பிப்பாராமல் ஐந்துவிரலால் முஷ்டிக்குத்தாகக்குத்தி அதஞ்செய்து மறுபடியும் எழுந்திருந்து யுத்தஞ்செய்து பின்னும் மயில்ராவணனை சாக அடித்து அட்டதிக்கிலும் மார்க்கண்டங்களை சக்கை சக்கையாய் பேர்த்தெரிய அக்கண்டங்கள் முந்நூறு யோசனைக்கப்பால் போய்விழுந்தன அப்போது ஆஞ்சநேயர் மயில்ராவணனைக் கொன்றுவிட்டோமென்று சந்தோஷத்துடனே இராமமூர்த்தியை நினைந்து ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும்போது மயில்ராவணனும் முந்நூறுயோசனைக்கப்பால் விழுந்து கிடந்த மார்க்கண்டங்கள் ஒன்றுகச்சேர்த்து முன்போலுருவாகி விரைவில் ஓடி வந்தான்.

அப்போது ஆஞ்சநேயரைப்பார்த்து அடா அனுமந்தா நீ சண்டைக்கு வருவாயென்று கேட்க அனுமார் மயில்ராவணனைப் பார்த்

து இதென்ன ஆச்சரியம் இறந்துபோனவன் அடிக்கடி பிழைத்து வருகிறன் இவ்வதிசயம் யாதொன்றிலுங்கண்டதில்லை இதென்ன ஆச்சரியம் ஆச்சரியமென்று யோசனைசெய்து இதென்ன காரணமோ அல்லதுவாமோ அல்லது வல்லமையோ நாம் என்னசெய்யலாம் அந்தபாதகனுன விபீஷணன் மயிலிராவணனுடையவல்லமை யிப்படிப்பட்டதென்று சொல்லாமற்போனனே இனிமேலவனை யெப்படிக் கொல்லுகிறது அவன் இவ்வண்ணமாய் செத்துச் செத்துப் பிறப்பானுகில் நானெப்படிச் செயிப்பேன் என்பிரதிக்கினை யெவ்வாறு முடியும் நீலமேகனுக்கு என்னால் பட்டங்கட்ட முடியுமோ ஆ ஆ தெய்வமே இப்படி வல்லமையான மயிலிராவணனுடைய மாயைக்கு நான் பாத்திரனல்ல ஆ ஓ இராமலட்சுமணனே உங்கள் காரியார்த்தமாய்வந்தயெனக்கு இந்த அபஜயம் வரலாமோ தேவர்களே நீங்களாவது இங்ஙனம் வந்து இவனதுவரம் இப்படிப்பட்டதென்று எனக்கு சொல்லலாகாதா என்னசெய்வேனென்று விசாரப்பட்டுக் கொண்டு மனம் திடப்பட்டு இனிமேல் நமக்கு மர்மம் ஆர்சொல்லப்போகிறர்கள் நீலமேகன் தூரதண்டி இவர்களிடத்திற்குப்போய் இந்த மர்மம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென் மனதி லுத்தேசித்துக் கொண்டு மயிலிராவணனைப் பார்த்து அதிககோபத்துடனே தனது வாலைக் கீழேவிட்டு அவனுடையகால்முதல் கழுத்துவரையில் பிரிசுற்றிறுற்போலச்சுற்றியிழுத்து ஆகாயத்திலே கரகாவென்றுசுழற்றி பம்பரம்போலே விசையா யெரிந்துவிட்டு அங்கிருந்தபடியே நீலமேகன் தூரதண்டி இவர்களருகில் போகவேண்டுமென்று சந்தோஷத்துடனிருந்தார். இங்ஙனம் இப்படியிருக்க தூரதண்டி நீலமேகனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறள். அடாவாடா குமாரகா சண்டாளனுன மயிலிராவணனுடனே ஆஞ்சனேயர் யுத்தஞ்செய்து எங்ஙனம் மூர்ச்சையாய் விழுந்திருக்கிறரோ தெரியாது அந்தமயிலிராவணனை நூதரம் சதைசதையாய்ப்பேர்த்தெரிந்தாலும் மறுபடியும் ஒன்றாடொன் றுருப்படுத்திக்கொண்டு மறுபடியும் சண்டைபண்ண வருவானே அவனைக்கொல்லும் விவரம் ஆஞ்சநேயருக்குத் தெரியாது ஆகையால் நீயிங்கேயிரு நான் அவரைக்கண்டு மயிலிராவணனைக் கொல்லுகிறதற்கு தந்திரம்சொல்லி வருகிறேனென்று நீலமேகனை அவ்விடம் விட்டுவிட்டுப் பிரயாணமாய் வந்து பார்க்க அப்போது மயிலிராவணனும் அனுமாரும் ஒருவீட்டிலிருந்து சண்டைபண்ணுகிறதைக்கண்டு ஆஞ்சனேயரிடத்திற்போய் யாதொரு சங்கதியுஞ் சொல்லமுடியாமல் பயந்து அந்தவீட்டிலே நின்றுக்கொண்டிருந்தாள்.

அப்போது ஆஞ்சனேயர் தூரதண்டி வந்ததைப்பார்த்துச் சந்தோஷமடைந்தார் அவள் எதிர் சென்று இத்தருணம் இருளடைந்திருக்கிறபடியால் சைகையாய் ஆஞ்சனேயரைப்பார்த்து சுவாமி அனுமாரே உட்காருமையாவென்று சொல்லி தாங்கள் ஒளித்திருந்தவிடத்திலே நீலமேகனை விட்டுப்போட்டு உமதண்டைக்கு வரவேண்டுமென்று வந்தேன் என்று சொல்ல அப்போது ஆஞ்சனேயர் தூரதண்டியைப்பார்த்து வாரும்பெண்ணே தூரதண்டி என்னவென்று சொல்லுவேன் அந்த மயிலிராவணனுடனே பலபல யுத்தம்பண்ணி சித்திரவதைபண்ணினாலும் மறுபடியும் எழுந்திருந்து சண்டைக்கு வருகிறான். இவ்வண்ணம் செத்துப்பிழைப்பது இவ்வுலகிலுண்டோ அ இதென்ன ஆச்சரியம் அவனுடைய விர்த்தாந்தமென்ன அவனுடைய பெலாபெலாக்தாவென்ன நீயாதாகிலும் அறிவாயா நீ அறிந்தாயானால் தெரிந்தவரையிற் சொல்லென்று கேட்க தூரதண்டி ஆஞ்சனேயரைப்பார்த்து சொல்லுகிறாள் வாரும் வானர சிகாமணியே யான் தெரிந்த வரையிற் சொல்லுகிறேன் கேளும் முற்காலத்தில் நானும் என்கணவனும் சுகமாய் வாழ்ந்திருக்குங்காலத்தில் ஒருகாரியார்த்திமாய் எங்கள்வீட்டில் விருந்துண்ண வந்தான் அவனுக்கும் சகல பிரசைகளுக்கும் சட்சுவையோடு அன்னம் பாலிக்க சகலரும் போசனமுண்டு கைகால்சுத்திசெய்து தாம்பூலந் தரித்துக்கொண்டு சந்தோஷமா யிருக்குங்கருணத்தில் மயிலிராவணன் தனதுவுயிர் நிலையிருக்கப்பட்ட ஸ்தானத்தை கபடில்லாமற்சொன்னான், அத்தவிவரம்யாதென்றுகேட்பீரானால் யான்சொல்லுகிறேன் கேளும் மயிலிராவணனென்பவன் அநேக தவங்கள்செய்து சகலமான வரங்களும் பெற்றதுமன்றி மறுபடியும் பிர்மதேவரைநோக்கி அநேககாலம் தபசுபண்ணினான்.

அந்த தவமானது சத்தியலோகத்தைத் தணலாயெரிக்க அப்போது பிர்மாசரஸ்வதி சமேதராய் மயிலிராவணன் அருகில் வந்து உன்தபசை நிறுத்து உனக்குவேண்டும் வரத்தைக்கேளென்று ஆக்கியாபிக்க மயிலிராவணனானவன் பிர்மாவைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான் வாரும்பிர்மாவே வரங்கொடுப்பது மெய்யானால் சொல்லுகிறேன்கேளும் நீர் எனக்கு சகல அஸ்திரங்களும் கொடுத்திருக்கிறீர் இனிமெனக்கு யாதொன்றுந் தேவையில்லை நீர் கொடுத்த அஸ்திரத்தினாலே யான்யுத்தஞ்செய்து ஜெயத்தை அடைவேன் அந்த அஸ்திரம் வியர்த்தமானால் என்னை வெட்டிப்பிளந்தாலும் என்னுயிர் என்னை விட்டு நீங்காமலும் வெட்டுப்பட்ட துணுக்கை துணுக்கையானாலும் மறுபடியும்ஒன்றோடொன்று சரீரத்தோடு சேர்ந்து உயிராகவேண்டு

ம் எப்போதும் சண்டைக்கிளையாமல் வெற்றியைக் கொடுக்கவேண்டு ம் அவ்வண்ணமாய் வரங்கொடுத்தால் மகாவுத்தமம் அப்படிக்கொடு ப்பீராளுல் உம்முடைய கீர்த்தியானது உலகெங்கும் பிரகாசித்திரு க்குமென்று பிரலாபித்துச்சொல்ல பிரம்மாவானவர் பார்த்துச் சொல் லுகிறார். வாரும் பிள்ளாய் இலங்கையென்று நீலங்காது சொன்னாய் இவ்வரத்தைக்கேட்டாயே உயிர்போய்விட்டால் பஞ்சபிராணன் இ ருந்தாலல்லவோ சீவன்வரும் என்ன அப்போது மயில்ராவணனானவ ன் சொல்லுகிறான். வாரும் வரங்கொடுக்கும் பிர்மாவே பஞ்சபூத மிருந்தாலொழிய சீவன்வராதென்றீரே யான்சொல்லுகிறேன் கேளு ம் என்னுடைய பஞ்சபூதம் ஐந்துவண்டாயுருக்கொண்டு என்னுடை ய பாதாளவிலங்கையிலே மூவாயிரம் யோசனைக்கப்பால் வித்தியா சல பர்வதமொன்றிருக்கின்றது அப்பர்வதத்தில் ஐந்து குகையிருக் கின்றது அந்த ஐந்து குகையிலும் என்னுடைய பஞ்சபூதங்கள் ஐந் துவண்டாயுருக்கொண்டிருக்கவேண்டும் இவ்வண்ணமாய் வரங்கொ டுமென்றுசொல்ல பிர்மா யோசனைபண்ணி இவனுக்கு இப்படி வரங் கொடுத்தால் உலகமெல்லாம் அதம்பண்ணுவான் யாவரையும் தன் ம னதிலே தன்பாததூளியென் றெண்ணுவான் என்று மனதிலுத்தே சித்து மயில்ராவணனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார்.

வாரும் பிள்ளாய் மயில்ராவணா உன் இஷ்டப்படி வரங்கொடுத் தேன் யாராகிலும் உன்னோடெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்து உன்னை மிதித் துக்கொண்டு அந்த வித்தியாசல பர்வதத்திலிருக்கிற வண்டையும் நசுக்கி கசக்கிக் கொன்றுவிட்டால் அப்போது உன்சீவன் போய்விடு ம் என்றுகூற மயில்ராவணன் பிர்மாவைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான் வாரும் பிரம்மசிருஷ்டியே அவ்வண்ணம் என்னையும் அடித்துமிதித் துக்கொண்டு அந்த வித்தியாசல பர்வதத்திலிருக்கிற வண்டுகளைத்தை யுக்கொன்றால் அப்போது என்சீவன்போகும் அதிலே ஒருவண்டு த ப்பிப்போனால் நான் சாகததக்கதில்லையென்று வரங்கொடுமென்று சொல்ல பிர்மாவானவர் அவன் கோறபவாறே வரங்கொடுத்து சத்தி யலோகத்துக்குப் போனாரென்று என்னிடத்திலும் என்கணவனாகிய காலநேத்தனிடத்திலும் சந்தோஷத்துடனே சொல்லியிருந்தான் ஆ கையால் ஆஞ்சநேயரே அவனுக்கு இந்தனை காலமும் அகங்கારா தி புஜபலங்களும் உண்டாயின அவனுடைய விர்த்தாந்தம் இப்படிப் பட்டது அவனை எவ்விதமாய் சங்காரஞ்செய்யவேண்டுமோ அவ்வித மாய் சங்காரம்பண்ணும் பிள்ளாயென்று சொல்ல ஆஞ்சநேயர் ஆ

இவ்வளவு தந்திரமாயிருக்குமென்று மனதிலே யோசனை செய்துக் கொண்டு உடனே அதிகவேகமாய் அவ்விடத்திலிருந்து ரணக்களம் வந்து குதித்தார்.

அப்போது மயில்ராவணன் ஆஞ்சனேயரைப் பார்த்து அடா வாடா வானரா நீ யெங்கேபோனாய் நாளுன்னைவிடுவேனோ யமபுரத் துக்கனுப்புவேன் நீ கெட்டியாய்நம்பு இதுபரியந்தம் எங்குமொளித்தி ருந்தாய் என்னுயிர்போக்க உன்னாலாமோ இதோபார் நானொரு மாயைபண்ணுகிறேன் உன்கண்ணுக்குப் புலப்படாமலிருக்கிறேன் என் னுடைய மாயையைப்பாரும் வல்லவனென்று ஆண்மைகூறி அக்கண மே கண்கட்டு மந்திரஞ்செய்து ஆஞ்சனேயர் கண்ணைக்கட்டி அவரா து கண்ணுக்குத்தெரியாமல்நின்று அநேக விசேஷங்கள்சொல்ல ஆஞ் சனேயர் மயில்ராவணனைப்பார்த்து அடா திருடாவாடா இராட்சதப் பதரே இப்படிப்பட்ட மாயையடைந்திருக்கிறாய் முன்பு இந்திரசித்த னென்பவன் அநேகவித மாயைகளைச்செய்தான். அவன் எவ்வாறு போனான் அவ்வாறு உன்னை நான் அதம்பண்ணுகிறேன் உன்மாயைவி ட்டு என்முன்னே நில்லடா என்கேள்விக்கு உத்தரவு சொல்லடாவெ ன்று ஆஞ்சனேயர் மயில்ராவணனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார்.

வாடா இராட்சசா அதமா இவ்வுடல் உனக்குச் சதமா உன் விர் த்தாந்தம் யாவுமறிந்தேன் உன்மாயையுந்தெரிந்தேன் உன்னையும் என் வாலுக்குப் பலிகொடுக்கிறேன் மாயைசெய்யாதே என்னைநீவையாதே என்முன்னில்லடா என்னை சண்டையில்வெல்லடா ஏன் கெட்டுப்போ கிறாய் அந்தப்பாவியான திசைகண்டராவணன் சீதாதேவியைத் தி ருடிக்கொண்டுவந்தான் அந்தத்திருடனை ஸ்ரீராமமூர்த்தி கோதண்ட த்தினாலே நாளையதினம் சூரியவுதயத்திற்கு அதம்பண்ணப்போகிறார் நீயுமத்திருடனோடு திருடனாய்கட்டுண்டு ஸ்ரீராமலட்சுமணளைக்கொ ண்டுவந்து திருட்டுத்தனமாய்வைத்த வுன்னை நான் லேசாக விடுகிறதி ல்லை நீ என்னசெய்வாய் அஷ்டமத்துச்சனியன் புட்டத்துதுணியை யுமுரியும் என்பதுபோலாயின அதற்கென்னசெய்வார்கள் ஆகாயவா ணி வாக்குதப்புமோ உன்செய்கையாருக்குமொப்புமோ சூரிய உதய த்துக்குள் உன் பாதாளவிலங்கையை நீலமேகனுக்குப் பட்டங்கட்டுகி றேன் உன் சிவனை இக்கணமே எமபுரத்திற் கனுப்புகிறேன் உன்வி ர்த்தாந்தம் உன்மாயையாவற்றையும் நானறிவேனென்று பிரதிக்கினை கூறி மயில்ராவணனைப்பிடிக்க பிரதக்ஷணம் அப்பிரதக்ஷணமாய் சுற் றிசுற்றி லெகுபார்த்திருக்கிறபோது மயில்ராவணன் திடுக்கிட்டு இந் [illegible]க்கேட்டு இவ்வளவும் இவன் அறிந்து[illegible]

தண்டியால் அறிந்திருக்கவேண்டும் இல்லாவிட்டால் இவனறியத் தி ராணியுள்ளவனோவென்று யோசனை செய்து பயந்து இனிமேல்நாம் இவன் கையில் அகப்படப்போகாது அகப்பட்டால் இவன் நம்முயி ரை மடித்துவிடுவான் ஆகையால் எவ்விதத்திலும் தப்பித்துக்கொண் டு ஓடிப்போகவேண்டுமென்று நினைத்துசமயம்பார்த்துக் கொண்டே யிருந்தான் அந்தச்சமயத்தில் ஆஞ்சனேயர் மயிலிராவணனைக்கட்டி ப்பிடித்து பூமியிலறைந்து கொல்லுவோமென்று யோசனைபண்ணி ஸ்ரீராமமூர்த்தியை நினைந்து அதிககோபத்துடனே இனிமேல் நாம் தாமதம் செய்யக்கூடாது தாமதஞ்செய்தால் இந்தப் பாதகன் ஓடிப் போவான் இப்போது இருபத்துநான்கு நாழிகை யாச்சுதென்றறிந் து உடனே அங்கிருந்தபடியே ஆகாயத்திலெழும்பி மயிலிராவணனு டையதேரின்மீதுகுதித்தார் அவன்திடுக்கிட்டுபயந்து நடுநடுங்கி இனி மேல் இங்கேநிற்கக்கூடாதென்று அந்தரத்தியானமாய் ஒருவர் கண் ணுக்குந்தெரியாமல் மாயையாய் மறைந்தோடிப்போனான் அப்போ து அனுமார் தேரிலிருந்து கீழே குதித்துப்பார்த்து மயிலிராவணனை க்காணாமல் அவன் எங்கு ஓடிப்போனானோ என்னமாயை செய்தா னோ எங்கு ஒளித்தானோ தெரியவில்லையென்று நான்குமூலையும் சுற் றிப்பார்த்து எங்குங்காணாமல் விசாரப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது மயிலிராவணன் அதிகசீக்கிரமாய் அனுமார்வந்து விடுவாரோ வந்தா ல்பிடித்துக்கொள்ளுவாரோவென்று மனதில்திகிலடைந்து திரும்பித் திம்புப்பார்த்துக்கொண்டு ஓடிப்போய்த்தங்கக்கோட்டைக்கும் முத் துக்கோட்டைக்கும் நடுவில் ஒரு உத்தியானவனமிருக்கின்றது அந்த உத்தியானவனத்தோப்பில் ஆலவிருக்ஷம் பிரம்மாண்டமாய் வளர்ந்து கொம்புங் கிளையுமாய் தழைத்திருக்கின்றது அந்தமரத்தின்கீழ் ஒரு வழி போகின்றது அவ்வழிசென்றால் அங்கேபாதாளத்தில் ஒருவெளி யிருக்கின்றது அந்தவெளியேபோய் பதுங்கியிருந்தான்.

அப்போது ராட்சசப்பிராமணாள் யாவரும் மயிலிராவணன் ஓ டிப்போனதைப்பார்த்து ஆலமரத்தின்கீழே வீரணயாகம் பண்ணப் போனவன்போலே காண்கின்றது ஆகையால் நாமும் போகவேண்டு மென்று அதிகசீக்கிரமாக மாயாசொரூபமெடுத்து ஒருவர்கண்ணுக் குந்தெரியாமல் யாகத்துக்கு வேண்டுவன கொண்டுவந்து யாகசாலை யை முஸ்திபுசெய்து ஒன்பது கோணமாய் ஓமகுண்டம்வெட்டி மயி லிராவணன் உட்கார்ந்திருந்து ஆர்த்திபண்ணுகிறதற்கு முக்கோண மாய் மேடைபோட்டு சுடலைக்குப்போய் நெருப்பெடுத்துவந்து தலை மண்டை யோட்டில் எருமைக்கடாவின் இரத்தம் சொரிந்து ஓமகுண்

டத்தைச் சுற்றிலும் அந்தத் தலையோட்டையிட்டு எருமைக்கிடாவின் எலும்புகளினாலே ஓமகுண்டத்துக்கு நான்கு பக்கத்திலும் தர்ப்பாசனம் போட்டாற்போல் அஸ்திகளைப்பரப்பி பனைமரங் கொண்டுவந்து ஜெயஸ்தம்பம்நாட்டி அதில் ஒருசர்ப்பத்தைக்கட்டினார்கள் பின்னும் ஒருசர்ப்பத்தைக்கொண்டுவந்து ஓமகுண்டத்தினடுவில் உயர்வாய்த் தலைகீழாகக்கட்டி அக்கினிச்சுவாலையாயெழுப்பி அந்த திரிகோணமேடையில் ஒருதலைமண்டையோடு கவிழ்த்து அவ்வோட்டின்பேரில் மயில்ராவணன் தனதுவலதுகாலையூன்றி இடதுகாலைக்கழுத்தில்மாட்டி இரத்த சந்தன மணிந்துகொண்டு உதிரநிறமானபுஷ்பமாலைகளை கழுத்திலும்சிரசிலும் தரித்துக்கொண்டு இரத்தவஸ்திரம் உடுத்திக்கொண்டு இடக்கரத்தில் ஜெபமாலையேந்தி வலக்கரத்தினால் அக்கினியாகுதி முதலான நவதானியசமித்துகளை ஆவாகனம்பண்ணி அந்த யூபஸ்தம்பத்தின்மேல கட்டியிருக்கப்பட்ட சர்ப்பத்தை அறுத்து நெய்யிற்றோய்த்து பூரணாகுதிகொடுத்தான்கொடுத்தவுடனே அந்த அக்கினிகுண்டத்திலிருந்து பிரமாண்டமாய் ஒருபூதம் புறப்பட்டுமயில்ராவணனைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றது.

வாருமையா பாதாளஇலங்கைக் கரசனாகிய மயில்ராவணா என்னையாதுகாரியமாய் இந்த யாகஞ்செய்து அழைப்பித்தீர் அந்தக்காரியத்தைச்சொல்லும் நான்செயித்து வருகிறேனென்றுகூற அப்போதுமயில்ராவணன் அப்பூதத்தைப்பார்த்து ஓ பூதமே என்சத்துருவாகிய ஆஞ்சனேயரைச் சங்காரஞ்செய்து வருவாயென்ன அப்பூதம் பிரளயகாலருத்திரனைப்போற் கர்ச்சித்து மயில்ராவணனைப் பார்த்து மகாவல்லமையுள்ள பாதாளஇலங்கைக்கரசே நீர் கூறியவாறே ஆஞ்சனேயரை அதம்பண்ணிவருகிறேன் அவன் எப்படிப்பட்டவனோ அவன்காமன்னனோ யாதோதெரியாது சகலத்துக்கும் நீரேதானே இந்தவேள்வியை விடாமல் செய்துகொண்டிரும் நான் சீக்கிரமாகப்போய் சேதித்துவருகிறேன் நீர் யாதொன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டாமென்று உறுதிப்பாடுகூறினபின்பு அந்தயாகசாலையை விட்டு இரணபூமியில்வந்து ஆஞ்சனேயரிருக்கிறதைக்கண்டு சமீபத்தில் வருவதை அனுமார் பார்த்து பிரமித்து இதென்னடாவென்று அதிககோபத்துடனே எழுந்திருந்து அந்தப் பிரளயகாலபூதத்தைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார் வாடாராட்சசமாயா நீயென்னமாயையாய் வந்தாலும் நான் பயப்படுவேனோவென்று அதிககோபத்துடனே ஐந்துவிரலையு முஷ்டியாகப்பிடித்து பூதத்தைக் குத்தவரும்போது அந்தப் பிரளயகாலாக்கினி பூதமானது ஆவென்று வாயைத்திறந்து கூவென்

று அட்டகாசஞ்செய்து வாயிலிருந்து அக்கினிசுவாலையானது குபீல் குபீலென்று புறப்படநடந்து ஆஞ்சனேயரென்பவர் நீதானோ உன்னையிப்போதே பஸ்மீகரமாக எரித்துப்போடுகிறேனென்று ஆஞ்சநேயருக்கெதிரில்நின்று ஆவென்று வாயைத்திறந்தது திறந்தவுடனே அவர்பேரில் அக்கினிச்சுவாலைசூழ்ந்து பற்றிக்கொண்டெறிய அவர் அக்கினிக்குபயந்துநடுங்கி ஒடுங்கி மூர்ச்சையடைந்து சோபந்தெளிந்து ஆ இதென்னகாரணமென்று ஆச்சரியப்பட்டு கோபத்துடனே அந்த பூதத்தின்மார்பில் ஒரு குத்துவிட்டார் அக்குத்தினால் பிரளயகாலபூதமானது மார்புபிளந்து மூர்ச்சையாய் பூமியில் விழுந்து எழுந்து கோபமீறி ஆஞ்சநேயரைப்பார்த்து சமீபத்தில் ஓடி வந்து நாலுவிசை மூன்றுவிசை விடாமல் அக்கினிச்சுவாலையாய் சொலிக்கும்படியூத அப்போதவருக்கு தேகமெல்லாம் அனலாய்ப்பற்றியெறிய எறிந்தவிடமெல்லாம் துடைக்கத் துடைக்கஎரிச்சல் பொறுமல் வேதனையாயிருந்து அப்போது அனுமார் வருத்தமடைந்து சீதாதேவியையும் ஸ்ரீராமலட்சுமணனையும் நினைத்து பலவாறாய்த்தொழுது கண்ணீர்விட்டழுததுமன்றி அக்கினிபகவானை நினைத்து உன்னிமித்தமல்லவா இராவணசம்மாரம் பண்ணுகிறேன் சகலதேவதைகளுக்கும் நீர் உபகாரார்த்தமாய் வந்தவரல்லவா அப்படியிருக்க நீரென்னை யெப்படித்தகிக்கலாம் நீர் அப்படிசெய்வது உமக்குதர்மமாவென்று தோத்திரஞ்செய்தார்.

உடனே அக்கினிபகவான் சில்லென்றுதணிந்திருந்தார் அப்போது ஆஞ்சனேயருக்குக் கோபம்பிறந்து ஆயுதமுஷ்டிகளாலே பூதத்தைக்குத்தினார் அந்தக்குத்தினாலே பூதமானது மூர்ச்சையடைந்திருக்க அச்சமயம் ஆஞ்சநேயர் ஸ்தூலசரீரத்துடனே அவ்விடம்விட்டு அப்பாலே நீங்கிப்போய் அடங்கிக்கிளம்பி தூரதண்டியருகில் வந்து குதித்து அவளைப்பார்த்து ஆஞ்சநேயர் சொல்லுகிறார் வாரும்பெண்ணே தூரதண்டி நான் உன்னோடு பேசிக்கொண்டிருந்து இவ்விடம்விட்டுப் போனேனே அத்தருணத்தில் மயிலிராவணன் எங்கேயோ மாயையாய் மறைந்துபோய்விட்டான் அதன்பின்பு எங்கிருந்துவந்ததோ ஒரு பிரளயகாலபூதமானது அனலாயெறித்தது என்னுற்கூடியவரையில் யுத்தஞ்செய்தேன் யாதொருகாரியமுமுடியவில்லை இப்பூதம் எக்காரணத்தால் வந்ததோ தவசினால் வந்ததோ அல்லது ராவணனுடைய மாயையால் வந்ததோ தவசினால் வந்ததென்று தூரதண்டியைகேட்க அப்பெண்ணானவள் யாதொன்றுமறியேனென்றுசொல்ல ஆஞ்சநேயர் சொல்லுகிறார் ஓ தர்மதேவதைகளே

யான் சொல்லுவதைக்கேளுங்கள் வைகுந்தவாசராகிய ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவே ராமமூர்த்தியாயவதாரஞ்செய்து சத்தியசந்தனராயிருக்கிறதும் சீதாபிராட்டி மகாபதிவிரதையாயிருக்கிறதும் நான் அந்த ஸ்ரீராமலட்சுமணனுடைய பாதாரவிந்தங்களைச் சேவித்துக் கொண்டிருக்கிறதும் மெய்யானால் இப்போதணலாயெரித்த பூதத்தைக்கொல்லும்விதம் எனக்குச் சொல்லவேண்டுமென்றுசொன்னார் அப்போது தர்மதேவதைகள் நடுநடுங்கி ஆகாயத்திலிருந்து ஆஞ்சநேயரைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார்கள் வாரும் அனுமந்தசிகாமணியே இப்போதுவந்த பூதம் மயிலிராவணனுப்பியபூதம் ஆனபடியால் அப்பூதத்தைச் செயிக்கமுடியாது உனக்கோர்மர்மஞ் சொல்லுகிறோம் கேள் அதோதோற்றப்பட்ட தங்கக்கோட்டைக்கும் வெள்ளிகோட்டைக்கும் நடுவில் ஒருதோப்பிருக்கின்றது அத்தோப்பில் ஒரு ஆலாவிருட்சம் பிர்ம்மாண்டமாயிருக்கின்றது அம்மரத்தடியில் ஒருவழிபோகின்றது அதில் ஐந்துகுகையிருக்கின்றது அங்குபோனால் ஒருயாகசாலையிருக்கின்றது அச்சாலையில் அந்த மயிலிராவணனானவன் வீரயாகமென்கிற ஓர்யாகத்தை அதர்வணவேததோத்திரமாய்ச் செய்கிறான் அந்தயாகம் பண்ணச்சே ஓமகுண்டத்திலிருந்து புறப்பட்டு வந்தது அவன் இன்னமும் யாகஞ்செய்துக்கொண்டேயிருக்கிறான் அவன்யாகத்தை முடிக்குமுன் நீர் அதிசீக்கிரத்திற்போய் விக்கினஞ்செய்தால் அப்பூதத்துக்குப் பலன் ஒடுங்கிப்போம் அப்பால் பூதஞ்சொல்லாமலோடும் யமபுரத்தைநாடும் அவ்விடத்தில்தானே சங்காரம்பண்ணலாமென்று தருமதேவதைகள் கூறினார்கள்.

அதைக்கேட்டவுடனே ஆஞ்சநேயர் ஆகாயத்தில் கிளம்பி அந்தஸ்தானத்தைநோக்கி பறந்துபோகும்போது அப்பூதமானது கோபத்துடனே ஆஞ்சநேயரைப்பார்த்து அடாகுரங்கே நீ எங்கேபோகிறாய் நில்லுநில்லென்று சொல்லிக்கொண்டு பின்றொடர்ந்து துரத்திக்கொண்டுபோக ஆஞ்சனேயர் பூதத்தைப்பார்த்து நீ கெட்டாய் கெட்டாயென்று அதிகவேகமாய் ஆலமரத்தருகில் வந்து இறங்கினார் அவ்விருட்சத்தின்கீழ் மயிலிராவணனுடைய ஆக்கினையினாலே மனிதரூபமாக இராட்சதபிராமணாள் காவலாகவும் நான்குமூலையும் பார்த்துக்கொண்டு யாகஞ்செய்திருந்தவர்கள் ஆஞ்சனேயரைக் கண்டவுடன் உட்புகுந்து திட்டிவாசற்கதவைக் கெட்டியாகத் திடீரென்று பூட்டிக்கொண்டார்கள் உடனே மாயையால் அம்மரத்தின் பட்டையானது கீழ்விழுந்து வழிதெரியவொட்டாமல் மூடிக்கொண்டது ஆஞ்சனேயர் அம்மரத்தின் சத்தத்தைக்கேட்டு சீக்கிரத்தில் ஒருவன் அ

வ்வழியை மூடிக்கொண்டு உள்ளே ஒளித்துக்கொண்டான் இந்த தர்மதேவதைகள்கூறிய ஆலமரமாகையால் இம்மரத்தை அடியோடே பிடுங்கிப்போடுவோமென்று இரண்டுகையினாலும் ஆலமரத்தைப் பிடித்து அசைத்தசைத்துப் பிடுங்கும்போது அந்த மகாப்பிரளயகால பூதமானது மரத்தை பிடுங்கிக்கொண்டிருக்கிற ஆஞ்சனேயருடைய முதுகிலேகுத்த அவர் திரும்பிப்பார்த்து அப்பிரளயகால பூதத்தை தன்வாலில் கட்டி கரகரவென்று சுழற்றி பூமியிலே அடித்தார் அப்போது அந்தப்பூதமானது அந்தரத்தியானமாய்க்குதித்து ஆகாயத்திலேபோய் அனுமாரைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றது வாருமையா அனுமந்தா ஸ்ரீராமகாரிய துரந்தராகேளும் அந்த மகாபாவியான மயிலிராவணனுமேலே உம்மிடத்திற் சண்டைதொடுத்தேன் போய்வருகிறேன் சுவாமி அதோமயிலிராவணன் மாயையாய் ஓடிப்போய் விட்டான் அவனைத் தேடிப்பிடித்துச் சம்மாரஞ்செய்யும் இந்த யாகத்தை விக்கினஞ்செய்தீரே உம்மைப்போல் வல்லமையானவன் இவ்வுலகத்திலுண்டோ சுவாமி இராமமூர்த்திதூதா நீ இந்த மயிலிராவணனைச்செயித்து கீர்த்தியடையக்கடவாயென்று பூதமானது வரங்கொடுத்துப்போய்விட்டது.

அப்போது ஆஞ்சனேயர் அந்த விசேஷத்தைக்கேட்டு கொடூரமான மயிலிராவணன் எங்குபோனானோவென்று திரும்பிப்பார்த்தார் மயிலிராவணன் காணாமலிருக்க அதிககோபங்கொண்டு அடா திருடா நீ எங்கேபோனாலும் விடுவதில்லையென்று பராக்கிரமங்கூறி ஆகாயவாணி பூமிதேவி இவ்விருவர்சாட்சியாக அருணோதயத்துக்கு முன்னே அந்த அரக்கனாகிய மயிலிராவணனைக் கொல்லாமற்போனால் இப்பாதாளவிலங்கைப் பட்டணத்திலே நான் அக்கினிப்பிரவேசமாகக்கடவேனென்று சபதங்கூறி அங்கிருந்த ஆஞ்சனேயர் வெளியே புறப்பட்டு பாதாளவிலங்கைப்பட்டணம் நாநூறு தெருவாச்சுதே எந்தமூலையி லொளித்திருக்கிறானோவென்று எங்குந்தேடிக்கொண்டிருக்க அத்தருணத்தில் மயிலிராவணன் ஆஞ்சநேயர்கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் அவர்சொன்ன விசேஷங்களையெல்லாங் கேட்டுப் பயமுற்று நடுநடுங்கி நாம் எங்கேபோய் பிழைப்போம் அவன் நம்மை விடுகிறதாகத் தோற்றவில்லையென்று யோசனைசெய்து முத்துக்கோட்டைக்கு வடபுறத்திலே ஒருவெளியான விடத்தைப்பார்த்து அவ்விடத்திலேபோய் தன்னுடையமாயையினாலே சரீரத்தை ஒருவெள்ளிமலையாக்கி அந்த வெள்ளிமலையில் சிலவிருட்சசாதிகளும்மண்டபங்களும் மாடமாளிகை கூடகோபுரங்களுமாகக் கொடிமுடியோடே வெள்ளியங்கிரிக்குச் சமானமாய் விளங்கிக்கிடந்தான்,

அப்போது அனுமாரானவர் மயங்கித்தியங்கி இலங்கைப்பட்டணம் நாலுமெதருவிலுந்தேடி மயிலிராவணனைக்காணமல் தூரதண்டியருகில்வந்து வாராய்பெண்ணே தூரதண்டி அந்த பூதத்தையும் மயிலிராவணனுடைய எக்கியத்தையும் விக்கினஞ்செய்து அவனைத் தேடிப்பார்க்கையில் எங்கையோ மறைந்துபோய்விட்டான் அவன் எங்குற்றுனே அவனிருக்குமிடமுனக்குத் தெரிந்திருக்குமாவென்று தூரதண்டியைக்கேட்க அவள் அனுமாரைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறுள் வாரும் சுவாமி ஆஞ்சனேயசிகாமணி அந்த மயிலிராவணனுடைய மாயை உம்மாலறியக்கூடுமோ யாவராலும் அறியக்கூடாதே அப்படியிருக்க அவன்மாயையை என்னுலறியவல்லமையுண்டோ அவன் எவ்வாருயினுனே எவ்வென்னரூபம் எடுத்திருக்கிறுனே ஆனல் சொல்லுகிறேன் கேளும் ஐயாவே அவன் எங்கேயாகிலும் மாயா சொரூபமாயாவது செடியாவது மரங்களாவது பிரமிக்கும்படி யுற்பத்தியாகிப் புதிதாய்த் தோன்றச்செய்வானென்றுசொல்ல அனுமார் கேட்டு தூரதண்டியைப்பார்த்து சொல்லுகிறுர் கேளும் பெண்ணே தூரதண்டி புதியதும்பழையதும் உனக்குத்தெரியுமல்லவா நான் முன்னேபோகிறேன் நீ யென்பின்னுல்வா எனக்குத் தெரியும் தெரியாமைக்கும் நீ தூண்டுகோலாயிருவென்று ஆக்கியாபிக்க தூரதண்டியானவள் நல்லதென்று சம்மதித்து அவருடன் புறப்பட்டு இலங்கைப்பட்டணம் நாலுதெருவீதியும் தேடிக் கோட்டைகள் முற்றும் ஓடி ஓரிடத்திலுங்காணமல் மனதுவாடி முத்துக்கோட்டைச்சமீபமாக நீடிவாரச்சே அங்ஙனம் வெள்ளியங்கிரியைக் கண்டு ஆஞ்சனேயர் இதுமுன்னிருந்ததோ யில்லையோவென்று சங்தேகப்பட்டு அப்பால் நடக்கிறபோது தூரதண்டியானவள் அந்த வெள்ளியங்கிரியைப்பார்த்து இதேது புதிதாயிருக்கின்றது மயிலிராவணனுடைய மாயையோவென்று மனதில் ஐயுற்று ஆஞ்சனேயர் அண்டையிலோடி அவருக்கு சூக்ஷமாய் வெள்ளிமலையைக்காட்டி இது புதிதாயிருக்கிறதென்றுசொல்லவே அவள் வாக்கைக்கொண்டு ஆஞ்சனேயர் ஐந்துவிரலையும் மடக்கி மகாகோபத்துடனே அந்தவெள்ளியங்கிரியைநோக்கி தாக்கிக்குத்த அக்குத்தானது மலையிற்பட்டு சுக்கல் சுக்கலாய்த்தெறித்து படுசூரணமாய்ப்போக அந்த மயிலிராவணனானவன் உடனே வெள்ளியங்கிரியிலிருந்து கிணறுவெட்டப் பூதப்புறப்பட்டதுபோல் வெளியிற் புறப்பட்டு அனுமாரைப் பார்த்து புன்னகை கொண்டு சொல்லுகிறுன் அடாவாடா அனுமந்த தூயா அடார்கள்நேயா என்னுடைய மாயையினுலே சுற்றி யிழுக்கக் [illegible] மதத்தை [illegible]

அங்ஙனம் குகைதோன்றி பாதாளமாகப்போக அந்தப் பாதாளவழி யாக ஆஞ்சனேயர் பூத்தையும் மயிலிராவணன் ஓமம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறதைக்கண்டு ஐந்து விரலையும் மடக்கி நோக்கிக் குத் தினார் அதனால் மயிலிராவணன் மூர்ச்சையாய் கீழேவிழுந்தான் பின் பு ஆஞ்சனேயர் அங்கிருந்த ஓமபாத்திரங்களையெல்லாம் அதமாக்கி உடைத்து யாககுண்டத்தையிடித்து விக்கினஞ்செய்ய மயிலிராவண ன் மூர்ச்சைதெளிந்து அனுமானித்து கிடுகிடுவென்றுநடுங்க நாம் தப் பிப்போகவேண்டுமென்று மாயையாயோடிப்போனான். அப்போது ஆஞ்சனேயர் யாகசாலையாவையும் அதஞ்செய்து தன்வாலில்கட்ட ச ரேலென்று அவன் அவர்கண்ணுக்குப்புலப்படாமல் அந்தரத் தியான மாய் ஓடிப்போனான் ஆஞ்சனேயர் மயிலிராவணனை மாயையாய்ப் போனதைப்பார்த்து அடடா இவன் திருடன் இவனைக் கண்டவுடன் பிடியாமற்போனேனே இன்னம் என்னமாயை செய்வானோ எவ்வித மாய்க் கண்டுபிடிப்பேன் என்று அங்கலாய்த்து மறுபடியும் இலங்கைப் ப்பட்டணம்வந்து நாநூறுதெருக்களிலுந்தேடி எங்குங்காணாமல் நடு த்தெருவில் நடந்து தேடிக்கொண்டு போகிறபோது மயிலிராவணனா னவன் தன்னுடைய உத்தியாவனத்திற்குப்போய் உட்கார்ந்துகொ ண்டு மகாவிசாரத்துடனே இனிமேல் என்னசெய்யப் போகிறோமெ ன்று துக்காக்கிராந்தனாய் வெளியே புறப்பட்டு நாம் அநுமாருடன் சண்டைசெய்யலாமென்றால் நம்மால் முடியாது மாயையாயிருப்போ மென்றால் நம்முடைய மாயைக்கு உட்படுகிறவனல்ல நாம் இங்கிருந் தால் எவ்விதத்திலும் நம்மைக் கண்டுபிடித்து நம்முயிரை மடித்துப் போடுவான் ஆகையால் நாம் இப்போதே திசைகண்டராவணனிடத் திற்போய் இவ்விடத்தில் நடந்த சமாச்சாரமெல்லாம் ஆதியோடந்த மாகத் தெரியப்படுத்தி அவனை யழைத்துக்கொண்டுவந்து சண்டைக் குசென்றால் நலமாயிருக்கும் இல்லாவிட்டால் நாமிப்படி ஒளித்திருப் போமானால் எவ்விடத்திலுங் கண்டுபிடித்து யமபதிசேரும்படி முடி ப்பதற்கோர் சந்தேகமில்லை பொழுதுவிடியுந் தருணமாயிற்று அனு மான் அக்கினிப்பிரவேசமாவான் அதற்குப்பால் எப்போதும்போலே யிலங்கைப்பட்டணத்திலே திசைகண்டராவணன் சுகமேயிருப்பான் நாமும் சுகமாய்ப் பாதாளவிலங்கையைப் பரிபாலனஞ் செய்துகொ ண்டிருப்போமென்று யோசனைசெய்து இடமிருந்து புறப்பட்டு திசை கண்டராவணனை அழைத்துவருவோமென்று அதிசீக்கிரமாய் மாயா ரூபமெடுத்து ஒருவர்கண்ணுக்கும் புலப்படாமல் தாமரைக்குளத்தில் நூல்வழியைப்பார்த்து தமரைப்பட்டாற்போலடைத்துக்கொண்டப்

போது மயிலிராவணன் தாமரைநூற்றண்டுவழியைத் தட்டிமுட்டிரி
டித்துப் பிடித்து நோக்கிக்கருத்திருன் அவன் என்னசெய்தபோதிலு
ம் வழிவிடபடாமல் அடைபட்டிருக்கப்பார்த்து ஆனல் நான்வரச்சே
தந்தசக்கிரகமலத்திலேயிருக்கிற ஆயிரங்கோடி ராக்ஷதர்களையும் பத்
திரமாயிருமென்றுசொல்லி வந்தோமே அவர்கள்தான் இப்படி காவ
லுடன் பத்திரமாயடைத்துக்கொண்டிருக்கிருர்களோ யாதோ தெரிய
வில்லையென்று மனதிலுத்தேசித்து ராட்சதாள் பேர்சொல்லி அடா
ராட்சதா அடாகடகரோமா அடாசம்புமாலி என்று அவரவர்கள் நா
மதேயத்தைச்சொல்லிக்கூப்பிட அப்போது வாயுதேவன் மயிலிராவ
ணன் கூப்பிடுகிறுனென்றறிந்து நீ ஆரடாவென்றுகேட்க அப்போது
மயிலிராவணன்கேட்டு ஆரடா அங்கனம்பேசுகிறது குரல்வேருயிரு
க்கின்றது அங்கே ஆயிரங்கோடி இராட்சதாளிருந்தார்களே அவர்
கள் இருக்கிருர்களா உன் பேச்சுகுரல் வேருயிருக்கின்றது உன்பே
ரென்னவென்றுகேட்க அப்போ வாயுபகவானகேட்டு ஆரடா இங்கன
ம்வந்து கூப்பிடுவதென்றுகூற மயிலிராவணன்கேட்டு நான்தான் பா
தாளவிலங்கைக்கரசன் இவ்விடம் ஆரிருக்கின்றது வழிவிடடாவென்
றுசொல்ல வாயுபகவான் மயிலிராவணனைப்பார்த்து அடா இலங்கை
மன்ன நீதானு கூப்பிடுவது நான்தான் வாயுபகவான் அனுமார் கட்ட
ளைப்படிக்கு நானிங்கு வழிகாத்திருக்கிறேன் யாவரையும் விடப்போ
காதென்றுசொல்ல மயிலிராவணன் வாயுபகவானைப்பார்த்துச் சொல்
லுகிருன் ஓ வாயுபகவானே உன்குமாரனும் நானும் அநேகதரம் சண்
டைபண்ணினேம் அப்போது அனுமாருக்குக் கோபம்வந்து பலபல
விதமாய் தாறுமாருயடித்து அதம்பண்ணவந்தார் அப்போது நான் எ
ன்னுடைய மாயையினலே அவ்வளவு செய்தபோதிலும் அதற்கு
அஞ்சாமல் அவனும் என்பேரில் சண்டைமிஞ்சாமல் ஆச்சரியமாய்
தப்பித்துக்கொண்டேன் ஆகையால் ஆஞ்சநேயர் மகாவல்லமைசாலி
யென்று நான்வெகுவாய் மெச்சிக்கொண்டேன் என்னை அவரு மெச்
சிக்கொண்டார் நாங்கள் ஒருவருக்கொருவர் சந்தோஷப்பட்டு உன்னு
டையகுமாரனுக்கு பாதாளவிலங்கையைப் பட்டங்கட்டி வைத்தேனெ
நான் வெளியேபோகவேண்டும் எனக்கு நீ வழிவிடும் பிள்ளாயென்று
சொல்ல வாயுபகவான்கேட்டு தனக்குள்ளே யோசனைசெய்து மனந்
துணிந்து கூக்ல்[illegible]கொண்டு மயிலிராவணனைப்பார்த்து புன் சிரி
ப்புக்கொண்டு அடா [illegible]நப்பயலே நானுன்னுடையமாயைக்கு அகப்
படுவேனே ஆஞ்சநேயர் உத்தரவில்லாமல் உம்மைப் போகவிடுவே
னே பயித்தியக்காரா போபோவென்று பலவாறுசொல்ல மயிலிராவ
ணன் வாயுபகவானைப்பார்த்து நீ வழிவிடுகிறையோ இல்லையோ நான்

வேறேவழி பண்ணிக்கொண்டுபோவேனென்று சொல்ல அப்போது வாயுபகவான் யோசனைசெய்து இந்தமயில்ராவணன் மாயாவிநோதி வேறே வழிபண்ணிக்கொண்டு போனாலும்போவான் நமக்கு இந்த வில்லங்கம்வேண்டாம் முன்னமே ஆஞ்சநேயரானவர் நம்மோடு சொல்லிப்போனாரே யாராகிலும் பலவந்தம்பண்ணினால் என்னை நினையென்றுசொன்னாரே ஆகையால் அனுமாரே அழைப்பிப்போமென்று மனதில் நினைத்துக்கொண்டு மயில்ராவணனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான் அடாவிகடராட்சசப்பயலே நான்வழிவிடவுந்தரவில்லை நீ அவருக்குப் பட்டங்கட்டிவைத்தேனென்றும் உன்னை அவர் வெளியிலே போகச்சொன்னாரென்றுஞ்சொன்னாயே அதுமெய்யானால் நீ அந்த அனுமானையழைத்துவந்து எனக்குச்சொல்வாயானால் அதன் பிறகு உனக்கு நான்வழிவிடுவேன் அழைக்காவிட்டால் இப்போதே அந்த அனுமாரை நானே அழைப்பிக்கிறேனென்று பிரதிக்கினை கூறி ஆஞ்சநேயரைநினைத்து ஓ இராமகாரியதுறந்தரா அனுமந்தாவாருமையா மயில்ராவணன்வந்து உன்னை வழிவிடச் சொல்லுகிறான் வாரும் வாருமென்று ஆஞ்சநேயரைக்கூப்பிடும்போது அவர் இலங்கைப்பட்டணம் நாநாறுதெருக்களுந்தேடி எங்கிலுங்காணாமல் விசாரத்துடனே முத்துக்கோட்டைமேலேறி நான்குமூலையும் ஆராய்ந்து பார்த்து கண்ணுக்குப்புலப்படாமல் அங்ஙனம் உட்கார்ந்துக்கொண்டு தலைமேல் கையைவைத்து விசாரப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற வேளையிலே வாயுபகவானழைக்க ஆஞ்சநேயர் திடுக்கென்றெழுந்திருந்து வாயுவேக மனோவேகமாயோடிவரும்போது மயில்ராவணன் ஆஞ்சநேயரைப் பார்த்து நடுநடுங்கி நாம் என்னமாயையெடுத்து மறைந்து போவோமென்று இருந்தாற் போலயிருந்து ஒருமதயானையாய் நான்குகொம்புடனே ஸ்தூலசரீரமெடுத்து அதிவேகமாய் ஓடலுற்றான் அப்போது அனுமார் வாயுபகவான் அருகில்வந்து ஓ வாயுபகவானே நீர் யாதுகாரியமாக என்னை அழைத்தீரென்றுகேட்க வாயுபகவான் ஆஞ்சநேயருக்குச் சொல்லுகிறார்.

வாரும் அனுமாரே இவ்விடம் மயில்ராவணன் வந்து உமக்குப் பட்டங்கட்டி வந்தேனென்றும் தன்னைவிட்டுவிடச் சொன்னாரென்றும் இவ்விதமாய்கூறினான் நான் வழிவிடுகிறதில்லையென்றேன் அப்போது மயில்ராவணன் என்னைப்பார்த்து நீ வழிவிடாவிட்டால் நான்வேறே கள்ளவழிசெய்துக்கொண்டு போவேனென்றான் நான் அவ்வசனங்கேட்டு உம்மைநினைந்தேனென அனுமார்சொல்லுகிறார் ஐயா வாயுபகவானே முன்னம் என்னுடைய வால்கோட்டையைப்பார்த்து என்னை ஏமாற்றி விட்டுப்விட்டுப்போனான் அவனுடைய மாயை

உமக்குத்தெரியுமே பிர்மாஸ்திரங்கள்வந்து வதிவிடச் சொன்றாலும் விடாதே ஜாக்கிரதையாயிருமென்று ஆக்யாபித்து அனுமார் மயிலிராவணன் எங்கே ஒளித்திருக்கிறானோவென்று தேடிக்கொண்டு வரும்போது ஒருமதயானை நான்குகொம்புடனே ஓடப்பார்த்து அப்போது திராதண்டியானவன் உபாயமாய் ஒருவிரலாலே யானையை அனுமாருக்கு காட்ட அவர் அந்தயானையை அதிவேகமாய்த் துரத்திக்கொண்டு ஓடோடியும் வந்து ஐந்துவிரலையும் முஷ்டியாகப்பிடித்து யானையினுடைய மத்தகத்தின்பேரில்குத்த அவ்வானையானது மத்தகம்பிளந்து வீறிட்டுக்கொண்டோடாக அந்தயானைக்குள்ளிருந்து மயிலிராவணன் வெளியே புறப்பட்டு ஆஞ்சநேயரைப்பார்த்து சிரித்து வாரும் ஆஞ்சநேயா உன்கையிலகப்படுவேனோ என்னுடைய பராக்கிரமத்தைப்பாருமென்று மாயையினால் ஒருரதத்தை சகலவாயுதங்களோடும் மகாவுன்னதமாயும் க்ஷணநேரத்துக்குள் உண்டு பண்ணி அனுமாரைப் பார்த்து இலங்கைமன்னன் சொல்லுகிறான்.

அடா வானரா இதுபரியந்தம் மாயையாயிருந்தேன் இனிமேல் நான் மாயைவிட்டு ரதாரூடனாய்வந்தேன் நான் உன்னைவிடத் தக்கதில்லை இப்போது என்னுடைய பாணப்பிரயோகவேகத்தைப்பாரும் என்றுமயிலிராவணனானவன் பரப்பிரம்ம சொரூபியாகிய சிவபெருமானைத்துதித்து பெரியோரைமதித்து அவரே கதியென்றெண்ணி தீர்க்காலோசனைபண்ணி தன்வில்லைக் குணத்தொனிசெய்து நாணேற்றிட்டு முதுகில் கட்டியிருக்கிற அம்புப்புட்டிற் காத்தை விடுத்துச் சில சரங்களையெடுத்து மனதில்தானே தூபதீப நைவேத்தியஞ்செய்து மந்திரோபதேசத்தோடு வில்லில்தொடுத்துவிட்டான் அந்தபாணம் வானத்திலெழும்பி தேவர்கள் நடுங்க மின்னல் இடி மழைகளோடு கூடிய மேகங்களையும் காற்றையும் பர்வதங்களையும் இன்னுமதிக வியப்படையத்தக்க விநோதங்களையும் காண்பித்தான் பின்பு ஆஞ்சநேயர் அந்த ரணக்களத்திலிருக்கிற வில்லுகளிலொன்றை யெடுத்து நாணேற்றிட்டு ஒருகணையையெடுத்துத் தூபதீப நைவேத்திய முதலியவற்றைச்செய்து வில்லிற்பூட்டி மந்திரோபதேசத்தோடு தொடுத்தார் அக்கணை ௧-௰-௱-௲, பதினாயிரம் நூறாயிரம் கோடி சதகோடி சங்கம் மகாசங்கம் என்னும் கணக்கு அகப்பட்டு நாகங்களைப்போற் சீறிவாணத்தை மூடிற்று சகலசனங்களும் வேடிக்கைபார்க்க நாடிற்று பின்னும் ஆஞ்சநேயர் கஜாஸ்திரத்தை யெடுத்துவிடுத்தார்.

அதுகண்டு மயிலிராவணன் அக்கஜாஸ்திரத்துக் வயிரியாகிய கேசரியாஸ்திரத்தை விட்டு அதனைமறுக்க ஆஞ்சநேயர் சர்ப்பாஸ்தி

ரத்தையெடுத்து விடுத்தார் உடனே இலங்கை மன்னன் அதற்குவயிரியாகிய கருடாஸ்திரத்தை விட்டுமறுக்க அனுமார் அக்கினியாஸ்திரத்தையெடுத்துவிடுத்தார் அவ்வஸ்திரத்துக்கு வயிரியாகியவருணாஸ்திரத்தைவிட்டு மறுத்தான் பின்னும் இருளாஸ்திரத்தையெடுத்துவிடுத்தார் உடனே சூரியாஸ்திரத்தை விடுத்துத்தடுத்தான் மறுபடியும் அசுராஸ்திரத்தை யெடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்தார் அதையுங்கந்தர்வாஸ்திரத்தைவிடுத்து மறுத்தான் இதன்றி இன்னும் அநேகதேவாஸ்திரங்களைவிடுத்தார் அவைகளையும் பாவியாகிய மயிலிராவணன் முறைமுறையே கண்டித்துவந்தான் இதனைக்கண்ட தேவர்கள் யாவர்களும் மகிழ்ந்தார்கள் ஆஞ்சனேயரைப் பலவாறு புகழ்ந்தார்கள் இப்படி ஒருவர்க்கொருவர் அஸ்திரங்களை தோர்வையில்லாமல் பொழிந்தார்கள் அநேகருயிர்விட்டெழுந்தார் சிலரை ரசக்கியானமாய்ப்பிழிந்தார் போர்க்களமெல்லாம் இரத்தம் பரவியோடின கழுகுகள் வந்துகூடின களிப்புடனுடின கணங்கள் ஆநந்தங்கொண்டுபாடின இப்படி சண்டப்பிரசண்டமாய் யுத்தம்நடத்தினார்கள் இவ்விதமாய் நடத்தும் மயிலிராவணன் சண்டைக்கிளையாமல் சகலரும் வியப்புறும்படி வில்லைவளைத்து நாணியேரிட்டு விற்குணத்தொனிசெய்து திவ்வியபாணங்களைத் தொடுத்துச் சிங்கநாதஞ்செய்தான் சோனைமழைபோலச் சரமாரிபெய்தான் ஆஞ்சனேயர் அவன் தொடுத்துவிட்ட பாணங்களையெல்லாம் அறுத்துவிட்டு அநேக பாணங்களைத் தெரித்துசாக்ஷாத் இராமமூர்த்தியையடுத்து இவரே நமதுவழிபடுகடவுளென்றெண்ணியோசனைபண்ணி அடாமயிலிராவணா நான் இலேசானவனென்றெண்ணாதே உன்மனதில் யோசனைபண்ணாதே நானே அநேகயுத்தத்தில் கைதேர்ந்தவன் ராமமூர்த்தியோடு சேர்ந்தவன் பெரியோரனுக்கிரகம்பெற்றவன் ஆகையால் நீ ஜாக்கிரதையாயிரு இதோ பாணந்தொடுக்கிறேன் பாரென்றுசொல்லி அஸ்திரசஸ்திரத்தையெடுத்து வில்லிற்றொடுத்து சோனைமாரிபெய்வதுபோலச் சரமாரிபெய்தார்.

அதைமயிலிராவணன்கண்டு அஸ்திரங்களையெல்லாம் நடுப்பாதியிற்கண்டதுண்டமாகச்செய்து - க-ய-ா-த-ய்த - அளவுக்குதிகப்படும் பாணத்தையெடுத்துத்தொடுத்து வில்லைநாணிகரணியையறுத்துமார்பைப்பிளந்து உடல்முழுதும் ரத்தமயமாக்கினான் ஆஞ்சனேயர் ஸ்மரணைதப்பி வில்லின்மேலும் மற்ற ஆயுதங்களின்மேலுஞ் செல்லுங்கருத்தைவிட்டு சோர்ந்தாற்போலிருந்து களைதெளிந்தெழுந்திருந்து அடடா குருத்துரோகி இவனைச் சித்திரவதைசெய்து கொல்லவேண்டும் மரணாவஸ்தைக்குச்சரியான அவஸ்தையை இவனுக்குண்டாக்கவேண்டும் ஒருவேளை ஓடிப்போனாலும் போவான் இவனைவிடக்கூ

டாரென்றுகருதி அந்துள்ள வேலொருவில்லையெடுத்து வளைத்து மணலைவாரி இரைத்தாற்போலப் பாணங்களைத்தொடுத்து அவன் தேரை அசையவொட்டாமல் சரக்கூடம்போட்டார் மயிலிராவணன் அதிக கோபங்கொண்டு போர்முகத்துக்குரிய கார்முகத்தைவளைத்து நாணையிட்டு தேவருமஞ்சக் குணதொனிசெய்து பிறைமுகபாணங்களில் சிலபாணங்களைத்தொடுத்து தன்தேரைமுடிக்கிருக்கிற பாணங்களை அறுத்துச் சிலபாணங்களை ஆஞ்சநேயர்மீது தூண்டினன்.

அனுமார் அந்தபாணங்களை ஒன்றையாகிலும் விடாமலறுத்து மூன்று திவ்வியாஸ்திரங்களை யெடுத்துத்தொடுத்தார் அந்தபாணங்கள் மயிலிராவணனுடைய தேகத்தை ரத்தமயமாகச் செய்த உடனேமயிலிராவணன் கோபமிகி பற்களை நெறநெறவென்றுகடித்து மீசைபடபடவென்று துடிக்க அட்டகாசஞ்செய்து அளவற்ற கணைகளைத்தொடுத்தான் அக்கணைகளால் ஆஞ்சனேயர் அந்த பாணங்களையெல்லாம் நடுபாதியிற்கண்டித்து இவனோடு இந்நேரவரைக்குமாபோராடுகிறதென்று அட்டகாசஞ்செய்து வில்லினிடமாகச் சிலபாணங்களையேவி மயிலிராவணனுடைய தேரைச் சக்கைசக்கையாக பேர்த்துகுடையையொடித்து கொடியையறுத்துத்தள்ளி சிலபாணங்களை விடுத்து குதிரையைச் சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்து சாரதிதலையையறுத்துபின்னும் சிலகடூரமான கணைகளைத்தூவி மயிலிராவணன் பேரில் பிரயோகஞ்செய்து அவனணிந்துவந்த விசித்திரமான மகரகுண்டலஆரகேயூர கடகங்கணமுதலாகிய ஆபரணங்களையும் கவசத்தையும்பொடியாக்கி அவனையும் ரத்தமயமாக்கினூர் அதனுல் மயிலிராவணன் பிரமைகொண்டு ஒன்றுந்தோன்றுமல் மனங்கலங்கி சற்றுமசைவின்றிச் சித்திரப்பதுமைபோலநின்றான் அத்தருணத்தில் ஆஞ்சநேயர் மயிலிராவணன் தேரிற்றாவி தன்வில்நாணியினுல் அவனை மடல்விரியக்கட்டி அட்டகாசஞ்செய்தார் இலங்கைமன்னன் மூர்ச்சை தெளிந்து கண்ணைவிழித்துப்பார்த்து கர்ச்சித்து கட்டில்நின்று திமிரிக்கொண்டு வெளிப்பட்டு காலாக்கினி ருத்திரனைப்போல் கோபமிகிமறுதேரேரி அனுமாரெதில் தனதுதேரைத்தூண்டி அநேக தவங்களைச்செய்து வரப்பிரசாதத்தில்பெற்ற சில அஸ்திரங்களைவிடுத்தான் அதுகண்டு ஸ்ரீராமதூதராகிய ஆஞ்சநேயர் சில அஸ்திரங்களை விடுத்து அவ்வஸ்திரங்களைக்கண்டித்தார்.

இப்படி இவ்விருவரும் காலாக்கினிருத்திரனைப் போலசண்டப்பிரசண்டமாய்ஒருவர்க்கொருவர் தோர்வையடையாமல் போர்புரிந்தார்கள் அப்போது மயிலிராவணனனவன் அக்கினியாஸ்திரம் வருணஸ்

திரம் முதலானஆயிரத்தெட்டு அஸ்திரங்களையும் பிரயோகஞ்செய்ய ஆஞ்சனேயர் அதிககோபத்துடனே மகாவுக்கிராகாரனாய் கண்களில் நெருப்புப்பொறி பறக்க இருபுயங்களுந்துடிக்க பற்களைநறநறவென்றுகடித்து அவனதுவுதிரத்தைமடமடவென்றுகுடிக்க விஸ்வரூபமாய் பதினாயிரம் யோசனைவிஸ்தாரமாய்த்தோன்றும்படி ஸ்தூலசரீரமெடுத்து மயில்ராவணனை யடுத்து அவனது தேரின்பேரில் ஒறறைநோக்கி யறைந்தார் அவ்வறையினால் அந்தரதம் அச்சுவேறு ஆணிவேறு கூம்பம்வேறு குத்துக்கால்வேறு முத்துக்கால்வேறு கொடிஞ்சைவேறாகச் சின்னாபின்னப்பட்டுபொடிப்பொடியாயிற்றுப்போக மயில்ராவணன் ஆஞ்சனேயரின் குரூரத்தையும் அவரதுகோபத்தையுங்கண்டு மனதில் திகில்கொண்டு நடுங்கி தேரைவிட்டுககீழேகுதித்து கையில் கத்திகேடயம் பாலாமுதலியதைப்பிடித்துமீசைகள் படபடவென்றுதுடிக்க தடதடவென்று ஓட்டமாயோடிவந்து அஞ்சனேயருடைய நடுமார்பிலே கத்தியினு லோங்கிவெட்ட அவர் அதைத்தட்ட அவன் பின்னுமுட்ட ஆஞ்சனேயர் யாதொன்றுக்கும் சட்டைபண்ணாமல் தனதுவாலைகீழேவிட்டு மயில்ராவணனுடைய இரண்டுகாலையும் எற்றிப்பிடித்து சுருக்காய் இழுத்துப்பூமியிலே தள்ளி இலங்கைமன்னனைப்பார்த்து அடா ராட்சதப்பயலே நீ இனிமேல் எங்கேயாவது ஓடிப்போகலாமென்று யோசித்திருக்கிறாயென்று சொல்லி கர்ச்சித்துபதினாயிரம் யோசனைதூரம் வளர்ந்து அவனுடைய மார்பில் இடதுகாலும் விந்தியாசலபர்வதத்திலே வலதுகாலுமாக வூன்றிக்கொண்டு அந்த விந்தியாசலபர்வதத்தின் ஐந்துகுகைக்குள் நடுவரயிருக்கிற துவாரத்தைக்கண்டு அந்தத்துவார மைந்தையும் இடதுகைவுள்ளங்கையினால்மூடிக்கொண்டு வலதுகையை துவாரத்துள் புகவிட்டுதடவிப்பிடிக்கையில் வண்டுகளைந்தும் ஆஞ்சனேயரஸ்தம்வருவதைக்கண்டுவெளியே புறப்பட்டுப்போவோமென்று வாசலில் வந்துபார்க்கும்போது அவ்வாசலானது ஆஞ்சனேயருடைய உள்ளங்கையால் மூடியிருப்பதைக்கண்டு அவ்வண்டுகளானது பயந்து வெளியேபுறப்படாமல் மூலைக்குமூலை யோடி உள்ளேயொளித்திருந்தன அவருடைய கையில் அகப்படாமலிருக்க அவர் உபாயமாய் விரலினாலேபிடித்து நகத்தினாலே கோர்த்துக் கொண்டு இரண்டாந்துவாரத்தில் இருக்கிற வண்டையும் பிடித்து மூன்றாந்துவாரத்தில் கையிட்டு அதிலிருக்கிறவண்டையும்பிடித்து நான்காந்துவாரத்திற் கரத்தைச்செலுத்தி அதிலிருப்பதையும் பிடித்து ஐந்தாந்துவாரத்திலிருப்பதையும் பிடித்துக்கொண்டு இவ்வைந்துவண்டையும் உள்ளங்கையிலடக்கி நசுக்கிக் கசக்கித தேய்த்து மாய்த்துப்போட அந்த வண்டுகளின் பிராணன் அதிலேயடயா

ய்ப் பாதவித்துக்கொண்டு மயில்ராவணனைத் தேடியலைந்து அவன் தேகத்திற் பிரவேசிக்க மயில்ராவணன் தன்பிராணன் தனதுடம்பு குந்தளைப்பார்த்து அவன் சிரசையசைத்து ஆ இதென்ன ஆச்சரியம் நமக்கு இன்றோடே மரணகாலம் நேரிட்டிருக்கின்றது ஆகையால் இந்த ஆஞ்சநேயர் கையில் வண்டுகளொந்தும் அகப்பட்டுநசுங்கினதென்றறிந்துகொண்டு ஆகாயவாணி சொன்ன விசேஷத்தையும் நினைத்து ஆஞ்சநேயர் வீராவேசத்தையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கச்சே மயில்ராவணனுக்கு ஞானசாரமானது சம்பூரணமாய் நிறைந்து ஆஞ்சநேயரைப்பார்த்து தோத்திரம் பண்ணுகிறான் ஓ வாரும் அனுமந்தா ஜெயா விஜயவா ஸ்ரீராமகாரியா துரந்தரா வாயுகுமாரா அஞ்சனாதேவி புத்திரா ஸ்ரீராமசகாயா பரிபூரணா கருணாகரகாருமையா சுவாமியென்று பலபலவிதமாய்த் தோத்திரஞ்செய்து சுவாமி நான் செய்த குற்றங்கள் யாவும் பொறுத்து ரட்சிக்கவேண்டும் ஸ்ரீராமதூத்தா ஸ்ரீராமதுரோகம் பண்ணினபாவியாகிய நான் உன்பாதாரவிந்தங் காணப்பெற்றேன் வைகுண்டபதவியுற்றேன் நீர் வந்தகாரியம் ஈடேறியது சீக்கிரமாய் நீலமேகனுக்குப் பட்டங்கட்டிவைத்து ஸ்ரீராமலட்சுமணனை யெடுத்துக் கொண்டுபோய் இராவணசம்மாரஞ்செய்துவையும் ஐயாவென்று தோத்திரம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கச்சே பாதாளவிலங்கைக்கரசனாகிய மயில்ராவணன் சிவனானது வைகுந்தபதவியடைந்து அவனுக்குத் தெய்வலோகத்திலிருந்து புட்பவிமானம் வந்தது அந்தப் புட்பவிமானத்தி லேறிக்கொண்டு தேவதாஸ்திரீகளாகிய அரம்பைமேனகை ஊர்வசி திலோர்த்தமை முதலானஸ்திரீகள் நடனமாடவும் வெண்சாமரை போடவும் தாளமத்தளங்கள் சாடவும் சகலதேவர்களும் புஷ்பமாரிபொழிந்து கொண்டாடவும் இவ்வித ஆடம்பரத்துடனே புஷ்பவிமானத்திலிருந்தபடியே ஆஞ்சனேயரை தரிசனஞ்செய்துக்கொண்டு நான் போய்வருகிறேனென்று வீரசொர்க்கத்தை யடைந்தான் அப்போதே அப்பாதாள விலங்கையில் சில இராட்சசரக ளிருக்கப்பார்த்து ஆரடா ராட்சசர்களே நீங்கள் சீக்கிரமாய் நீலமேகன் தூரதண்டி இவர்களை அழைத்து வாருமென்று சொல்லவே அக்கணமே அழைத்துவந்தார்கள் தூரதண்டி நீலமேகன் இவ்விருவரும் ஆஞ்சனேயர் பாதத்தில் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து நமஸ்கரித்து கைகட்டி வாய்புதைத்துக்கொண்டு நிற்க ஆஞ்சனேயர் நீலமேகனைப்பார்த்து அடாவடா நீலமேகா இந்த மயில்ராவணனுக்கு உத்தரகிரியைமுதலியவை எவ்வண்ணம் முடிக்கவேண்டுமோ அவ்வண்ணம் முடித்துவாவென்று கூறி சூரியவுதயத்துக்குமுன்னே ஸ்ரீராமலட்சுமணரைக் கொண்டுபோய் ராவணசம்மாரம் செய்யவே

ண்டும் இப்போது ரூபவதியென்கிறபெண்ணை உனக்கு கலியாணஞ்செய்வித்து பட்டாபிஷேகஞ்செய்ய நினைக்கிறேன் ஆகையால் நீ அதிசீக்கிரத்தில் மயில்ராவணனுக்குச் செய்யவேண்டிய சடங்குகளெல்லா முடிப்பித்து வரவேண்டுமென்று ஆக்கியாபித்து ஆஞ்சநேயர் அரண்மனைபோய்ச்சேர்ந்தார் அப்போது நீலமேகன் அவர் சொல்லிய வண்ணம் இராட்சசப்பிராமணரை யழைத்து அதற்குவேண்டும் சாமக்கிரியைகள் யாவுஞ் சேகரம்செய்து வைத்துக்கொண்டு மயில்ராவணனுக்கு அக்கினி சம்ஸ்காரஞ்செய்வித்து ஸ்நானபானம்பண்ணி வஸ்திரந்தரித்து நீலமேகன் தூரதண்டியும் மற்றுமுள்ள இராட்சசப்பிராமணன் அனைவரும் ஆஞ்சநேயருக்கு ஸ்தோத்திரஞ்செய்துநின்றார்கள் ஆஞ்சநேயர் மாதங்கியைப்பார்த்து ஓ வரும்பெண்ணே மாதங்கி ஆகாயவாணிசொல்லிய வாக்குப்படிக்கு உன் குமாரத்தியை இந்த வீரசூரனை நீலமேகனுக்குக் கொடுத்து கலியாணஞ்செய்துவையுமென்று சொல்ல மாதங்கி அவரைப்பார்த்து சுவாமி உமதிஷ்டப்படி செய்கிறேனென்று உறுதிகூறி ரூபவதியை யழைத்துக்கொண்டு கந்தபுஷ்ப முதலியன வணிந்து பச்சைப்பந்தல் வாழை கமுகு முதலியவைகளால் அலங்கரித்து தம்பதிகளிருவருக்கும் விசித்திரமான ஆபரணங்களினால் அலங்காரஞ்செய்து நீலமேகன் ரூபவதியிவ்விருவருக்கும் கலியாணச்சடங்குகள் யாவும் சம்பிரமத்துடனே முடிப்பித்து மாங்கல்யம் தரிப்பித்து இரத்தினசிங்காதனமிட்டு வீற்றிருக்கச்செய்து சகலராட்சச பிராமணரைக்கொண்டு சர்வதீர்த்தங்கள் கொண்டுவந்து ஆஞ்சநேயர் முன்னேவைத்தார்கள் அப்போது அவர் தங்கக்குடத்திலிருக்கிற சுத்தசலத்தை நீலமேகனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்துவைத்தபின்பு மந்திரிபிரதானி சாமந்தர் தண்டத்தலைவர் யூகத்தலைவர் அணித்தலைவர் முதலிய சகலமானவர்களும் அபிஷேகஞ்செய்ய பின்பு நீலமேகனானவன் சகல ஆபரண பூஷணங்களினால் எழுந்துவந்து ஆஞ்சநேயர் பாதாரவிந்தங்களில் சாஷ்டாங்கமாகவிழுந்து நமஸ்கரித்து சிரமேற்கரங்குவித்து ஸ்தோத்திரம் பண்ணினான் தூரதண்டி பாங்கி முதலிய சகலரும் ஆஞ்சநேயர் முன்விழுந்து கும்பிட்டு எழுந்துவந்து கைகட்டி வாய்புதைத்து நின்றார்கள் அப்போது ஆஞ்சநேயர் நீலமேகனைப்பார்த்து ஆசீர்வாதஞ்செய்கிறார் வாருட்பிள்ளாய் நீலமேகா நீ யிந்த பாதாளலங்கையை இராச்சியபாரஞ்செய்துக்கொண்டு சுகமாயிரு ஸ்ரீராமமூர்த்தியின்பேரும் பிரதிஷ்டையும் எந்தமட்டுக்கும் சாஸ்வதமாயிருக்குமோ அக்காலம் வரையும் சுகசீவியாய் தர்மநீதிகள் தவறாமல் நீநி செலுத்தக்கடவாய் சகலவுயிர்களும் தன்னுயிர்போல் மன்னுயிர்களைக் காப்பாற்றி வாழ

க்கடவாயென்று சிறிதுபுத்திகள்கூறி தூரதண்டியைப்பார்த்து ஓ பெ ண்ணே நீ கேட்டுக்கொண்டபடிக்கு நீலமேகனுக்குப் பட்டங்கட்டி வைத்தேன் நான் போகச்செலவுகொடுமென்று கேட்க அப்போது தூரதண்டியானவள் சீக்கிரமாய்ப் பொக்கிஷத்தைதிறந்து அநேக ஆபரணங்களும் வன்னவன்ன வஸ்திரங்களும கந்த புஷ்ப முதலிய பரிமளதிரவியங்களும் தட்டோடெடுத்துக்கொண்டுவந்து ஆஞ்சநேயர் முன்பாகவைத்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரஞ் செய்துக்கொண்டாள் ஆஞ்சநேயர் தூரதண்டியைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார்.

வாரும்பெண்ணே தூரதண்டி நீ கொண்டுவந்த வெகுமதிகளைப் பார்க்கச் சந்தோஷமாயினேனென்று தனது அஸ்தத்தினால் தொட்டு நான் அஸ்தமிட்டவுடனே எனக்கு மனங்களிப்புண்டாயிற்று நீ கொண்டுவந்ததைப் பொக்கிஷத்தில் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பி அவ்வஸ்துக்கள்கொடுக்கக் காரணமில்லை யாதென்றால் சாட்சாத் கடவுளாகிய ஸ்ரீராமரானவர் ராவணசம்மாரமுடித்துப் பட்டாபிஷேகமானபின்பு யான் அந்த பூஷணதிரவியங்களைத் தேடுவேனென்று ஆக்கியாபித்து விடைகொடுத்துவிட்டு பின்பு ஆஞ்சநேயர் மச்சவல்லபனை அழைத்து வாரும்பிள்ளாய் மச்சவல்லபசிகாமணியே இப்பாதாளவிலங்கையை உன்வசமொப்பிவித்தேன் நீ நீலமேகன் சொற்படிகேட்டு நடந்துகொண்டு சுகமாயிரு நான் போய்வருகிறேனென்று விடைபெற்றுக்கொண்டு சீக்கிரமாய்ப் புறப்பட்டு ராமலட்சுமணனை வைத்திருக்கப்பட்ட இடத்தில்வந்து பூமிதேவியைப்பார்த்து வாராய் பூமிதேவியே ராமலட்சுமணனை தடையின்றிக்கொடும் என்று வினவ பூமிதேவியானவள் ஆஞ்சநேயர்கையில் பெட்டியோடு தூக்கிக்கொடுக்க அவர் இராமலட்சுமணனைப் பத்திரப்படுத்தியிருக்கிற பெட்டியைப் பெற்றுக்கொண்டு அதிசீக்கிரமாய்ப் பாதாளவிலங்கையைவிட்டு தாமரைத்தடாகம்வந்து அத்தாமரைத்தண்டின்வழித் துவாரத்தைப்பார்க்க அவ்வழி மூடப்பட்டிருந்தது அங்ஙனம் காவலாயிருக்கிற வாயுபகவானைக் கண்டு ஓய் பகவானே எனக்குச்சற்றே வழிவிடுமென்ன வாயுபகவான் அநுமார் வந்துவிட்டாரென்றுவழிவிட அவர் பெட்டியையெடுத்துக்கொண்டு அந்த தாமரைநூற்றண்டுவழியாக அதிசீக்கிரமாய் நடந்து சகஸ்திரகமலத்தில் வந்துசேர்ந்தார் வாயுபகவான் அவரைப்பார்த்து வாரும்பிள்ளாய் ஆஞ்சநேயா மயில்ராவணனைச் சங்காரம்பண்ணி இராமலட்சுமணனை எடுத்துவந்தாரென்ன அவர் வாயுபகவானைப் பார்த்து ஓ வாயுபகவானே நான மயில்ராவணனைச் சங்காரம்பண்ணி ஸ்ரீராமலட்சுமணனை இந்தப் பெட்டியோடே எடுததுக்கொண்டுவந்தேனென்ன வாயுபகவான் அதிக சந்தோஷத்தையடைந்தார் அப்போது

பாதாளவிலங்கையிலிருந்த மச்சவல்லபன் அந்தகரைவிட்டு பாட்டணும் தகப்பனும்இருக்கிற ஸ்தானத்தில்வந்துசேர்ந்து அவர்களிருவருக்கும் சாஷ்டாங்கநமஸ்காரம்செய்து கைகட்டி வாய்புதைத்துக்கொண்டுநின்றான் அப்போது வாயுபகவான் ஆஞ்சநேயரைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறார் ஓ வாரும் ஆஞ்சநேய தூயா அரிராமசகாயா ஸ்ரீராமலட்சுமணனைக் கொண்டுவந்தேனென்றாயே அவர்களைப்பார்க்க எனக்கு விருப்பமிருக்கிறதென்றுகேட்க மச்சவல்லபனும் அவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள் புண்ணியபுருஷர்களோ நானும் பார்க்க விருப்பமுள்ளவனாயிருக்கிறேன் என்று இருவருங்கூடி ஆஞ்சநேயர் பெட்டியை எடுத்துக்கொண்டுவந்து இதோ திறக்கிறேன் பாருங்களென்று பெட்டியைத்திறக்க அப்பெட்டியில் இராமலட்சுமணனிருவரும் கண்மூடி நித்திரைசெய்திருக்க அத்தருணத்தில் வாயுபகவான் ஆஞ்சநேயர் மச்சவல்லபன் இம்மூவரும் முக்கால்வலம்வந்து ஸ்ரீராமலட்சுமணனுக்கு சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரஞ்செய்து பெட்டியை மூடிதாட்கொண்டுபூட்டி ஆஞ்சநேயர் மச்சவல்லபனைப்பார்த்து ஒரு வசனம் சொல்லுகிறார் ஓமச்சவல்லபா நீயிங்குவந்தகாரியம் என்னென்று வினவ மச்சவல்லபன்சொல்லுகிறான் ஓ ஆஞ்சநேயரே நாளையத்தினம் உதயகாலையில் இராவணனுடனே யுத்தஞ்செய்யவேண்டும் ஆகையால் நானே அந்தராவணனுடனே ராட்சதப்பூண்டுகளையெல்லாம் அடித்துச் சாகும்படியாய்மடித்து உதிரத்தைக்குடித்து வீராவேசம்புகுத்து பின்பு இப்பாதாளவிலங்கைக்கு வருவேனென்ன ஆஞ்சநேயர் மச்சவல்லபனைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறார் வாரும்மச்சவல்லபா நீ அவ்விதம் வந்தால் அந்தசுக்ரீபன் முதலானவர் யாவரும் இவன் யாரென்று என்னைக்கேட்பார்கள் அப்போது அவர்களுக்கு என்னுடையபிள்ளையென்று சொல்லநேரிடும் அப்படியிருப்பதால் அவர்கள் சந்தேகப்படவும் பரிகாசஞ்செய்யவும் விருதாவாகப்பிள்ளையென்று ஒப்பாரிபிடித்துக்கொண்டு வந்தானென்றும் எனக்கு அபகீர்த்திநேரிடும் ஆகையால் நீவரவேண்டுவதில்லை நீ இந்தலங்கைப்பட்டணத்தில் சுகமாயிருவென்று விடைகொடுத்து வாயுபகவானையும் அனுப்பிவிட்டு ஸ்ரீராமலட்சுமணனை பெட்டியோடெடுத்துக்கொண்டு வாயுவேகமாய் வரும்போது அங்கனம் சுக்ரீபன் நீலன் நளன் சாம்புவன் விபீஷணர் முதலிய யாவரும் ஒன்றாய்க்கூடிக்கொண்டு இன்னம் ஆஞ்சநேயர் வரவில்லையே சூரியவுதயமாகின்றதே என்று வருந்தப்பட்டு நான்குமூலையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்குந் தருணத்தில் ஆஞ்சநேயர் வருவதுகண்டு அனைவரும் எதிர்கொண்டு கூடாரம்வந்து சேர்ந்தார்கள் ஆஞ்சநேயர்பெட்டியோடே இராமலட்சுமணனை அசையாமல் எப்போ

றும்போல் முன்னிருந்தவிடத்தில் வைத்து பிரதக்ஷணமாய்வந்து கு
ம்பிட்டார் பின்பு அங்கதன் நீலன் சுக்கிரீபன், சாம்புவந்தன் விபீஷ
ணன் முதலானவர்களெல்லாரும் இடம்புரிவலம்புரியாய்வந்து தோத்
திரஞ்செய்துநிற்க சூரியபகவான் உதயகிரியிலிருந்து தன்கிரணங்க
ளைப் பரப்பிப்புறப்பட்டான் உடனே ராமலட்சுமணனை வைத்திருந்
தபெட்டியானது மாயமாய் கண்ணுக்குத்தெரியாமல் மறைந்துபோ
யின இராமலட்சுமணனிருவரும் நித்திரைதெளிந்து எழுந்திருந்தார்
கள் ஆகாயமார்க்கத்திலே சகலதேவதைகளும் புஷ்பமாரி பொழிந்
தார்கள் நான்குமாதர்களும் நடனமாடினார்கள் தேவகணங்கள் கூத்
தாடினார்கள் சகலசனங்களும்பார்க்க ஆச்சரியத்துடனே வந்துகூடி
னார்கள் இன்றையதினம் இதென்ன ஆச்சரியமாயிருக்கிறதென்று ச
ந்தேகப்பட்டார்கள் யாருடனே போர்கொடுத்தோம் என்று இராமல
ட்சுமணன்கேட்க சாம்புவந்தரானவர் இந்தப் பூர்வோத்திரமெல்லா
ம் ஸ்ரீராமமூர்த்திக்குச்சொன்னார் அப்போது ஆஞ்சநேயர் சாம்புவ
ந்தரைப்பார்த்து கண்சைகைபாகச் சொல்லாதேயென்றார் அவர்சை
கையைச் சாம்புவந்தர் அறிந்துக்கொண்டு இராமலட்சுமணனைப் பா
ர்த்துச்சொல்லுகிறார் வாரும் ஐயா ஜகத்ரக்ஷகா ஸ்ரீராமச்சந்திரா இ
னிமேல் நடக்குங்காரியங்களுக்கு ஆலோசியுங்களென்று சொல்ல ஸ்ரீ
ராமமூர்த்தியானவர் அநுமானைப்புகழ்ந்து சிரஞ்சீவியாயிருக்கக்கட
வையென்று ஆசீர்வதிக்க சகலரும் சந்தோஷமடைந்திருந்தார்கள்
இங்ஙனம் இப்படியிருக்க இலங்கைபட்டணத்தில் ராவணனானவன்
ஸ்திரீகளோடு சரசசல்லாபவுல்லாசமாய் சிரித்துகொண்டு இருந்தவ
ன் சூரியவுதயத்தில் தேவர்கள் கருடகாந்தருவர் முழங்கப்பட்டமே
ளவாத்தியத்தொனியைக்கேட்டு யோசனைபண்ணியிப்போது தேவர்
கள் இத்தவாத்தியகோஷ்டம் பண்ணும்படியானகாரியமென்ன இரா
மலட்சுமணனை மயில்ராவணன் கொண்டுபோயிருக்க தேவதைகளு
க்கு இந்தசந்தோஷம்வரத்தக்க காரியமென்னவென்று மனதில்
யோசித்து நான்குபேர்வேவுகாரரை யழைப்பித்து இக்கணமேபாதா
ளவிலங்கையில் மயில்ராவணனண்டைக்குப்போகாமல் வானரசேனை
யண்டைக்குப்போய் இராமலட்சுமணன் உயிருடனேக்ஷேமமாயிருக்
கிறார்களா அவர்களுடையசேதியை விசாரித்துக்கொண்டுவாருங்களெ
ன்ன அந்தவுத்தரப்படிக்கு வேவுகாரர் பாதாளவிலங்கைக்குச்செல்
லாமல் வானரசேனையிருப்பிடம் வந்துவிசாரிக்குமளவில் இராமலட்சு
மணன் சுகமாயிருப்பதைப்பார்த்து அதிசீக்கிரமாய்திரும்பிவந்து இரா
வணேஸ்வரனை நோக்கிச்சொல்லுகிறார்கள் வாரும்லங்கைக்கதிபா இ
ராமலட்சுமணன்சுகமாயிருக்கிறானென்ன இராவணன் இதேது ஆச்

சரியமாயிருக்கின்றது மயிலிராவணனைக் கொன்றுவிட்டார்களோ அல்லது அவன அவர்களிருவரையும் எடுத்துக்கொண்டுபோகாமல் தனியாய்ப்போனானோவென்று மனதில் பலபலயோசனைசெய்து எட்டுபேர்வேவுகாரரை யழைப்பித்துச்சொல்லுகிறான் ஓதூதர்களே நீங்கள் சீக்கிரமாகப் பாதாள விலங்கைக்குப்போய் மயிலிராவண னிருக்கிறானா இல்லையாவென்று பார்த்துவாருங்களென்ன அங்ஙனம் எட்டுபேர் வேவுகாரர்கள் அதிசீக்கிரமாய் காலால் நடவாமல் காற்றாய்ப் பறந்து பாதாளலங்கைக்குப் போகவேண்டுமென்று தாமரைக்குளத்தில்வந்து இராக்ஷசரெல்லாம் அங்ஙனம் இல்லாதிருப்பதைப் பார்த்து இதென்ன ஆச்சரியம் இவ்விடத்தில் நூதனமாய் நீலமேகனும் அவன்சேனைகள் காவலாயிருப்பதைப்பார்த்து அந்த எண்மரும்சொல்லுகிறார்கள் வாருங்கள் இராட்சசப்பேய்களே லங்கையிலிருக்கப்பட்ட நாய்களே மயிலிராவணனெங்கே இக்கோட்டையில் ஆயிரங்கோடி ராக்ஷதாள் காவலாயிருந்தார்களே அவர்கள் எவ்வாறாயினார்கள் நாங்கள் திசைகண்டராவணனாலே அனுப்பப்பட்டவர்கள் மயிலிராவணனைக் காணவந்தோம் வழிவிடுங்களென்ன காவலர்கள் எண்மருங்கேட்டுச் சொல்லுகிறார்கள் ஆரடா நீங்கள் திசைகண்டராவணன் பேச்சையெடுக்குங்காரண மென்ன வென்று கர்ச்சித்துப் பற்களை நறநற வென்றுகடித்து மீசைதுடித்துக் கோபங்கொண்டு பிடரியைப் பிடித்துத்தள்ளுங்கள் தள்ளினபின்பு சேதிவர்த்தை சொல்லுங்களென்ன அப்போது வேவுகாரர்கள் காவலாயிருக்கப்பட்ட இராக்ஷதர்கள் காலில்விழுந்து எழுந்து நடுங்கி ஒடுங்கிச்சொல்லுகிறான் ஓ காவலர்களே எங்களுக்கு அந்தவிர்த்தாந்தத்தைச் சொல்லவேண்டு மென்று வேவுகாரர்கள்கேட்க காவலர்கள் அவர்களைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார்கள்.

வாருங்கள் வேவுகாரர்களே அநுமார் மயிலிராவணனை அதஞ்செய்து நீலமேகனுக்குப் பட்டங்கட்டி ராமலட்சுமணனையும் எடுத்துக்கொண்டுபோனார் ஆகையால் அவருடைய உத்தரவில்லாமல் இங்ஙனம் சற்றேனும் நிற்கக்கூடாதுஎன்று சீக்கிரத்தில் செட்டி தலையேற்குட்டி பிடரியைபிடித்துக் கழுத்தைக்கடித்து பிடித்துத்தள்ளிவிட்டார்கள் அவர்கள் படைத்த பூசையைஆசையோடு பெற்றுக்கொண்டு நமக்கு மோசமாகிய நாசகாலம் வந்ததென்று மனதில் விசாரங்கொண்டு அவ்விடம்விட்டு புறப்பட்டு இலங்காபுரியை யாளப்பட்ட இராவணனிடத்தில் வந்து மகாதுயரத்துடனே சொல்லுகிறார்கள் கேளும் ராவணேஸ்வரா மயிலிராவணன் புத்திரமித்திர களத்திராதியுடனே அநுமாரால் யமபுரத்தை யடைந்தான் இராட்சசப் பூ

ண்டு சகலமும் அறிந்துவிட்டது நீலமேகன் பாதாளலங்கையைப்
பட்டங்கட்டி அரசுசெலுத்திக்கொண்டு இருக்கிறானென்றுகூற அ
வ்விசேஷத்தைத் திசைகண்டராவணன்கேட்டு சிங்காதனத்தின்
பேரிலிருந்து கீழேவிழுந்து கடகடவென்றுபுரண்டு மூர்ச்சையாய்கி
டக்கிற இராவணனை மகோதரன் முதலிய மந்திரிகளெடுத்து ஆயா
சந்தீரப் பாயாசந்தந்து சோடசவுபசாரஞ்செய்து மூர்ச்சைதெளிய
வைத்து அவனுக்குத் தேருதலைசொன்னார்கள் இராவணன் மந்திரிக
ளைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான் வாருங்கள் மந்திரிகளே இத்துயரத்
தை என்னாற் சொல்லமுடியுமோ யான்செய்த பிரயத்தனமெல்லாம்
விருதாவாய்ப்போயின மகாசாமார்த்தியரான சகோதரனும் பிள்ளை
களும் இறந்துபோனதால் எனது சரீரம் நில்லாது யாதொன்றினும்
புத்திசெல்லாது காயமும் பொல்லாது க்ஷணநேரமில்லாதென்று மன
திலெண்ணி யோசனைபண்ணி திடங்கொண்டு தன்னுடைய தேரை
கொண்டுவரச்சொல்லி யானைசேனைபரிவார முதலியவற்றைச்சேர்த்
துக்கொண்டு யுத்தகளத்தில்வந்து இராமமூர்த்திபேரில் எதிர்த்து
வில்லை வளைத்து நாணேறிட்டு அநேகபாணங்களை விடுத்தான்.

அதுகண்டு ரகுநாயகாரனவர் அதிககோபத்துடனே தமது
கோதண்டத்தை வளைத்து நாணேறிட்டு ராமபாணங்களை யெடுத்து
சரவருஷங்களைப் பொழிந்தார் அந்த பாணங்களால் ராவணேஸ்வர
னுடைய யானைசேனைமுதலியயாவரும் ரணக்களத்தில் விழுந்திறந்
தார்கள் இராவணன் தனியாகநின்று யுத்தஞ்செய்தான் அதுகண்டு
இராமமூர்த்தியானவர் இதென்ன இவனுடைய போராட்டமே நமக்
குமாராட்டமாயிருக்கிறதென்று கோபங்கொண்டு தனது வில்லினி
டமாக அதிதீட்சணமாக இராமபாணத்தை யெடுத்துத் தொடுத்து
இராவணனுடைய உந்திக்கமலத்திற்கு நேராக விடுத்தார் அந்தப்
பாணமானது இராவணனுடைய உந்திக்கமலத்திலிருக்கும் அமுத
கலசத்தை வெளிப்படுத்தி முதுகிலுருவிப்போயின இராவணன்தலை
கள் பலவாறுய்ப் பூமியில் விழுந்தன பின்பு ராமமூர்த்தி விபீஷண
ருக்கு உபசாரஞ்செய்து ராவணேஸ்வரனை யெடுத்து தகனஞ் செய்
யச் சொல்லி உத்தரவு கொடுத்தார் உடனே விபீஷணர் இராவண
னையெடுத்துத் தகனஞ்செய்து பதினாறுநாள் கர்மாதிகாரியத்தை ந
டத்தினார் அதுகண்டு ரகுநாயகர் விபீஷணருக்கு இலங்கைப் பட்
டணத்தைப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்துவைத்து சீதாதேவியை ய
ழைத்துக்கொண்டு வரச்சொல்லி விபீஷணன் சுக்ரீபன் அங்கதன்
நளன் நீலன் குமுதன் குமுகாக்கன் சாம்புவந்தன் முதலியசேனை
த்தலைவரும் எழுபத்திரண்டுவெள்ளஞ் சேனையும் ரதாரூடராய் வர

ச்சொல்லி ஆஞ்சனேயருடன் புறப்பட்டு ராமலட்சுமணன் சீதாபி ராட்டி சமேதராய் விமானத்திலேறிக்கொண்டுசேனைகளை நடக்கும்படி ஆக்கியாபித்து தமதுவிமானத்தையும்நடத்திபரத்துவாசர் ஆச்சிரமத்திலிறங்கினார்கள் அப்போது ஆஞ்சநேயர் முன்னதாகப்பரதருக்கு சுகசேதி சொல்லவேண்டுமென்று ரகுநாயகரிடத் தில்விடைபெற்றுக்கொண்டு அயோத்தியாபுரிபட்டணத்திற்குவந்து பரதனைக்கண்டு சுவாமி வருகிறசமாச்சாரத்தை ஆதியோடந்தமாகச்சொன்னார் பரதர் சந்தோஷப்பட்டுபட்டணமெல்லாம் அலங்காரஞ்செய்வித்து தானும் சத்துருக்கர் முதலானவரோடு தங்கள் தாய்மார்களையும் அழைத்துக்கொண்டு அநேக யானைகுதிரை சேனைகளுடன் பட்டணத்திலுண்டாகிய ஜனங்களோடும் எதிர்கொண்டுபோனார்.

அப்போது ரகுநாயகர் பரத்துவாசர் ஆச்சிரமத்திலே போசனஞ்செய்து பரத்துவாசரிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு சகலசேனைகளுடனே புறப்பட்டு அயோத்தியைநோக்கி வரும்போது எதிர்கொண்டுவருகிற பரதனைக்கண்டு ரகுநாயகர் இரதத்தைநிறுத்தினார் உடனேபரதர் இராமமூர்த்திக்கு சாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ்செய்தார், ரகுநாயகர் பரதரைக்கட்டிக்கொண்டு ஆலிங்கனஞ்செய்து அதிகசந்தோஷத்துடனே சதுரங்கசேனையுடன் பிரயாணப்பட்டு நந்திக்கிராமம் வந்துசுகஸ்நானஞ்செய்து வஸ்திராபரணம் சுகந்தபுஷ்பபரிமளவர்க்கமுதலியவையணிந்துகொண்டு திவ்யான்னம்புசித்து தாம்பூலவர்க்கந்தரித்து அதிகசல்லாபவுல்லாசமாய்அயோத்தியா புரிபட்டணத்திற்குப்போய் ஸ்ரீராமமூர்த்திக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்வித்து சகல பிரஜைகளும் ஆனந்த மடைந்திருக்குந் தருணத்தில் சுக்ரீபன்விபூஷணர் முதலானவர் எழுபத்திரண்டுவெள்ளம் வானரசேனைகளும் உபசாரஞ்செய்ய இராமமூர்த்தி யானவர் வசிஷ்டரைப்பார்த்து ஒருவிசேஷஞ்சொல்லுகிறார் ஐயாவாரும் சுவாமிவசிஷ்டமகாமுனியே இதோ யிருக்கிற ஆஞ்சநேயர் எங்களுக்கு அநேகசகாயஞ் செய்திருக்கிறார் அவர்செய்தஉபகாரத்துக்குத் தேவராலும்யாவராலும்பிரதி உபகாரஞ்செய்யமுடியாதென்று இராமமூர்த்திசொல்ல வசிஷ்டர்சொல்லுகிறார் வாருமையா இராமசந்திர ரணரங்கவிந்திரா ஆஞ்சநேயர் அநேகவுபசாரங்கள் செய்தாரென்று சொன்னீரே அவர்செய்த வுபகாரத்தை யாவருமறியார்கள் இன்னதென்று குறியார்கள் அவர்செய்தகாரியார்த்தமென்ன நம்மையறியாமல் என்ன அற்புதஞ்செய்தார் நமக்கு சகலகாரியமும் ஞானதிருஷ்டியால்தெரியும் அவர்செய்த வுபகாரத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கரகுநாயகர் விபூஷணரை

நோக்கிச் சொல்லச்சொன்னார் விபூஷணர் சாம்புவந்தரைப் பார்த்து ஐயாசாம்புவந்தரே ஆஞ்சநேயர் மயிலிராவணனைச்சங்காரஞ் செய்தவிஸ்தாரத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்ன சாம்புவந்தர் எழுந்திருந்து பயபக்தி விசுவாசத்துடனேகைகட்டி வாய்புதைத்து ரகுநாயகரை ஸ்தோத்திரஞ்செய்து சபைக்கு முன்னின்று சொல்லுகிறார் அனுமாரானவர் தாமரைத்தண்டின் நூல்வழியாய்ப் போனதும் அவ்விடத்தில்ஆயிரங்கோடி இராக்ஷதர்களைச் சங்காரஞ்செய்ததும் பின்பு அக்கினிக்கோட்டையில் மச்சவல்லபனோடு போர்புரிந்ததும் மச்சவல்லபனைத்தன்னுடைய பிள்ளையென்றுபிறப்புவளர்ப்பால் அனுமார் அறிந்ததும் பின்பு தெப்பக்குளக்கரையில் சேர்ந்து தூரதண்டியைக்கண்டு அவ்விடத்தில் சிலசங்கதிகளை யறிந்துதுலாயந்திரக் கோட்டைவாசலில் நடந்த வரலாறு தான்உள்ளேநுழைந்துகாளிகோயிலைக்கண்டுசுவாமியை எடுத்துக்கொண்டுவந்ததும் மயிலிராவணன் அநேகமாயைகள்செய்துபோர்புரிந்ததும் பின்பு அவனைக்கொன்றதும்தூரதண்டி குமாரன் நீலமேகனுக்குப் பட்டங்கட்டி அவனுக்கு விவாகஞ்செய்துவைத்ததும் அப்பட்டணத்தின் சமாசாரங்களும் சுவாமியையெடுத்துக்கொண்டுவந்ததும்ஆதியோடந்தமாகச்சொன்னார், இராமமூர்த்தியானவர் ஆனந்த சந்தோஷத்தை யடைந்து எழுந்திருந்து ஆஞ்சநேயரைத் தழுவிக்கொண்டு புன்சிரிப்பாகச்சிரித்துச் சொல்லுகிறார் நீர் வல்லமையுள்ள புண்ணியவான் யாவருங்குக்கண்ணியவான் உமக்கு நான் என்னவுபகாரஞ் செய்யப்போகிறேனென்று அனுமாருக்கு மறுபடியும் சிரஞ்சீவியும் ஆசீர்வாதமுங்கூறி வேண்டுவனவற்றை தந்து அதிகசந்தோஷத்தையடைந்தார்.

இக்கதையை யாதாமொருவர் படித்தாலும் பத்திவிநயத்தோடு முடித்தாலும் ஒருவர்படிக்கக்கேட்டாலும் படித்தவர்கள்மற்றொருவருக்குச்சொன்னாலும் அதைசெவியுற்றுகேட்டாலும் நவக்கிரகங்கள் குரூரஞ்செய்யமாட்டாது கலிபுருஷனுமணுகான் இதைத்தோத்திரம்பண்ணினவர்களும் மனதிலெண்ணினவர்களும் கண்டவரும் துதிசெய்துகொண்டவரும் நற்பதவியடைவார் அவரவர்கள்செய்த பிரமஹத்தி சிசுஹத்தி முதலிய கொடிய பாவங்களும் அற்று பரமபதத்தைப்பெற்று நீடூழிவாழ்வார்கள்.

மயிலிராவணன்கதை

முற்றிற்று.